

နန္ဒာစိုး (ဆင်ဖြူကျွန်း) ဖိုက်

ကာတွန်း

ကြယ်နစ်စင်းရဲ့အလင်းအလင်္ကာ

အသစ်စက်စက်ရုပ်ပြ

BURMESE CLASSIC .COM

စာတန်း

အောင်မြင်စာပေ

စာတန်းပြချက်အမှတ်
၂၀၀၁၀၈၀၂၀၈
မျက်နှာပုံချက်အမှတ်
၂၀၀၁၆၉၀၃၀၈

ထုတ်ဝေသူ
အောင်မြင်စာပေ၊
ဦးစာနုညီအောင်အမှတ်(၇)၊
သီတာလမ်း၊ကျောက်မြောင်း၊
တနင်္သာရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်နှင်းမျက်နှာပုံနှိပ်
ဦးအောင်မြင်အောင်မြင်ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ်(၁၆)၊သစ်ရောင်လမ်း၊
သုတေသနရန်ကုန်မြို့။

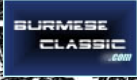
ပြန်ဆိုရေး
အောင်မြင်စာပေအမှတ်(၁)၊
အောင်စာလမ်း၊ကျောက်မြောင်း၊
တနင်္သာရန်ကုန်မြို့။

ပထမအကြိမ်-၂၀၀၈ခုနှစ်၊
(ဧပြီလ)အုပ်စောင်(၅၀၀)၊
တန်ဖိုး(၂၀၀)ကျပ်

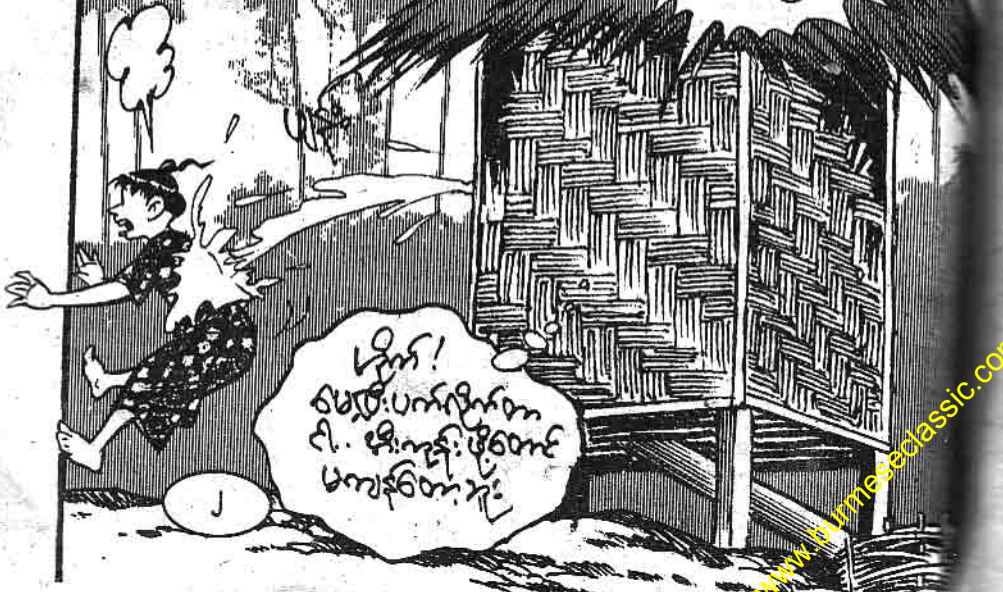

ခြံခြံတောက်ပူဖြင်းနေသောကညာရွှေ
ဒွင်ဆာတူ တမာဂွက်ရော်လေးများ...
ခုံနက်ခင်း နေခြံညှပ်တွင် တို့ရွှေနေကြသည်၊
ရွှေကပူလှပေလှကာ ရင်ချွန်ခွာတောက်ပ
လာမည် ရှိရာသင်္ကြန်ပွဲက ပိတောက်
ရနံ့များ ဒွင်ဆာတူ ရောက်ရှိလာပေတော့
မည်.

ဟေ့
ဟုတ်နိကျပ်ကွ...
ကိကွ...

ဟိုက်!
ဝမ်းပက်ရိတ်တ
ငါ့... နှိုးနှိုး... ဖိတောင်
မကုန်ဝေဘူး

ကလေးသူငယ်တွေက ဖယ်ခံတာခံရတာပဲ...
အသံဖြင့် မိဘတွေက ဝယ်ပေးထားသော ကလေးရဲ့ လေးမျှားကို
ဖြင့်ဆင်ကြ၏...

ပုဒ်ဒါနောင် မိန်းမ
လူကြီး...
ဟား ဟား ဟား

လူကြီးပိုင်းတွေက...
ကွာပိုင်ရေ၊ လှေရေတန်းရေ၊
အတွက် လှေဖွယ်ပစ္စည်းမျိုး
ခုံကို ဖြိုတင်ဝယ်ယူ...
ခုဆောင်းကြ၏...

BURMESE CLASSIC

ဟာ!
ဖွားလိက်ရတာကွာ!
အိမ်.. ငါ့ ဥယျာဉ် ထွက်ရင်
ချစ်ပုံဝယ်ထားတာဟာ!
ပေး.. ပေး..

ဟင်!
ကိုရောင်တင်!
လှေဖွယ်ပစ္စည်းထဲမှာ
ဒီ.. BE. ပုလင်းကြီးက
ကာဖြစ်လို့ပါလာ
ရတာတုံး..!

လူငယ်ကာလသာတွေ
ကတော့ တစ်မျိုး
ကွာထိမှာတစ်ခါတိုက်
ဆင်း သန့်ကြေး အလှူ
တွေလို့ကောက်ခံ
ကြ၏...

ပင်ကွဲရသွယ်ပေး
အတွက် သန့်တတ်အား
ခုဦးများမဆို.. အိလေ..

ဟာ!
ပေါ်ကွဲပြီ..

?

စွာမှီ ငြီးကောင်းပေါက်စားပုံမြေတွေကတော့... ညီမောင်မောင်... မကြီးမကြီး...
မှာ... ခုဝေးကြသည့်ကထူးခံ...

BURMESE CLASSIC

ကောင်မလေးတွေနော်!
ရယ်ကုန်ဖို့ချည်း... နိတ်စောနေလို့မရ
ဘူးတော့... မုန့်လုံးရေပေါလုံးမယ့်
ဖိုမှားလည်း... တစ်ယောက်တစ်ယောက်
ဝင်ပြောမှာ... သိရဲ့လား!

သိပါတယ်
ဒေါ်ကြီးမရဲ့...!

ဌာနကထာညှိဖို့
ငွေစာမျိုးကောင်းကောင်းသာ
ဈာတာ... ပါ...

အိမ်တော်ရဲ့...
ရော... ရွှေအပ်ရော... မိုးမှော်ရော
ကဲ့သို့မျိုးချည်း... ရွေးစုထား
ဖြီးဖြီး...

အိုးလား... လား...
ရိုး... ရိုး...

အိမ်တော်
အိမ်တော်
အိမ်

သို့သော်... ကျွန်တော်က...
တော့... ညီမောင်ကလေး၏
လွမ်းတေးသံကိုဇွားထောင်
ရင်း... သင်္ကြန်ရက်များမှာ...
ကျွန်တော်လူတွေနှင့်ဆေးဆေး
မှာနေခဲ့သည်၊ ဣစ္စာပြင်က...
ကုန်ချက်ကြီး၏ထန်းတံ
သည်၊ ကျွန်တော်၏ခံတည်း
ချရာနေရာပင်ဖြစ်ခဲ့၏...

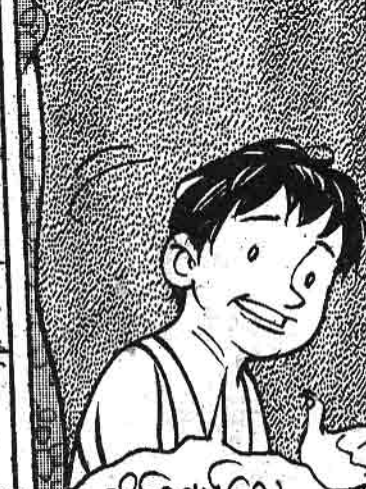

မြေပွေးကိုက်လေး
သစ်ပေါမြာလုတွေစားများကြီး...
ငါ့ကျမှ ဒွက်စောင်းခွတ်ရ
သလားဟဲ့...!

ခင်များ... ငါ့မများ
ဖူးဘူးထင်တယ်..!

ခိုင်တယ်လေ...
ကယ်သူက...
ကန်ထဲက... ငါ့တွေ
ကန်ထဲမှာဖူးလို့ပဲ
ဟဲ့ဟဲ့

ကာလနာလေး
ကွသာစား... မှာမွေးလေလို့
လှတောမှာမွေးရင်ငါ
မျိုးကနီးပြီ..!

နေပြီဟဲ့
နေပြီဟဲ့...
မို့လို့ရလေဟဲ့
အဲဒါဟဲ့...
www.burmeseclassic.com

ဒီမှာ...!
မို့လက်ဆောင်းလည်း အဝ.
သောက်သွားပါဦးခွင့် နဲ့သာပု
ရွေးရွေးကလေးနဲ့ပါ..!

BURMESE CLASSIC

စားသောက်ဖွယ်ရာများနှင့်တည့်မိင်: ညှိခံကြပြန်တော့လည်း
ပျော်ပျော်ပါးပါးဝင်ရောက်စားသောက်ကြောင်း အကျိတ်အခဲဟုသမျှ
ရယ်မောခွင့်ပြုဘက်ကျပျောက်ကြရာဖြစ်ပါသည်.

နှင့်လွတ်ပါတယ်
နှင့်လွတ်... ဧက. က.
ခပ်တယ်
ခပ်တယ်..

၂၅၅
တစ်ကောင်က
ရွေးနဲ့ပေါက်
ကွာပြီ...

သည့်လိုပျော်စရာပွဲကို ကွန်တော်ရွာဝယ်
ခဲတာ... သုံးနှစ်တိုင်တော့မည်. သာနှစ်လည်း..
ဥာဏသံချွန်ကတိမ့် သကြံနီတေးသံတွေ.
ဥာပေါ် ဖွမ်းခြံလာကြပြန်ပါပြီ...

ဟား...! ဥာလိုက်ရတာ..
ကိုတီးပူဖြင်းက ဒီမှာလာ
ခြံနေတာကို...!

ကလေးတွေ ရှာနေရင်
တကယ်ကွ.....

ကိုသန်းဇော်နဲ့
ကိုမိုးလှိုင်တို့ကပေါ့ဗျ...!

ကလေးများကိုဖြင်းဆန်ရင်းရင်ထဲ၌
ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အပူငွေ့များကိုထုတ်အန်
လျှင်ချင်သည်။ ကျွန်တော်... မြေပြင်ပေါ်၌
စာလှုံ့ပေးများကို အမှတ်မဲ့ရေးခြစ်
နေမိ၏...

BURMESE
CLASSIC
COM

ဟိုမှာရေဟက်
နဲ့တို့ကလေးတွေနဲ့
ထယ်တွေကိုထိန်းသိမ်း
ကြပါစားမယ်လူလတ်ပိုင်း
က သိပ်ရှိတာ မဟုတ်
ဘူးတဲ့..!

နေခမ်းပါကွာ..
နေမြင်လို့လူတွေကွသွားရင်..
ဒီကောင်တွေ ငါ့ဆီလျှောက်လာ
လိမ့်မယ်?!

သက်တမ်းကြာမြင့်စွာ...
အသက်အရွယ်အရ...
အသက်အရွယ်အရ...
အသက်အရွယ်အရ...

အဖေ့အဖေ... မပျော်နိုင်
ညှိုးနွမ်းပျောက်လို့နိုင်
မပျော်နိုင်... အဖေ့အဖေ
အဖေ့အဖေ... အဖေ့အဖေ

ကျွန်တော်ကတော့... ထိုသံချပ်များထဲကလို့မဟုတ်ရပါ။
ပျောက်ကွယ်လျှင်... စားလည်း... ကျွန်တော်မှာမရှိပါ။ သို့သော်...
တစ်ယောက်သောသူကတော့... ကျွန်တော်အနီးမှ...
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့တာ... သုံးနှစ်တိုင်တော့မည်။

ပွဲကြီးရေ... မင်းဘယ်လို
ရောက်ခဲ့လဲကွာ! သင်္ကြန်ကျပြန်
တော့မယ်သူငယ်ချင်း... သင်္ကြန်ကိုရောက်တိုင်း...
ဒီလိုတစ်ခါက သင်္ကြန်ရောက်တော့မှာ ကြံခဲ့ရမှာ...
အဖြစ်ကိုငါ့သတိရနေသလိုမင်းလည်း... မေ့နိုင်မယ်
မထင်ပါဘူး... သူတော့ကွာမှာ... သူငယ်ချင်း... တော့
ကျွန်ုပ်ကြောင့်... ကျွန်ုပ်ကြောင့်...
သူငယ်ချင်းရယ်!

သင်္ကြန်ကလေးရောက်တိုင်း... တစ်ခါတလေသည်
ကျွန်တော်တစ်ခါတလေ... ပွဲကြီး... ကြားသိနိုင်မည်
မဟုတ်ပါ။ သင်္ကြန်သည်... ကျွန်တော်အဖို့...
သည်... သင်္ကြန်... ပုဂ္ဂလိကသည်...
ဖြင့်... ကစား... ရမည်... ပွဲတော်... သာ...
မရှိပါသည်... ကျွန်ုပ်... ပွဲတော်...
ကျွန်တော်တို့... သူငယ်ချင်း... မွေး...
သောက်... လက်ထပ်... သို့သော်...

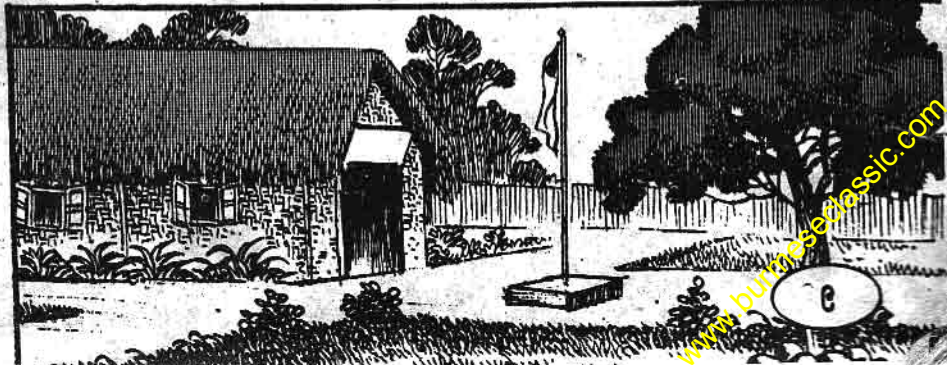
တစ်ခါတုန်းက

တို့ရွာမှာ

“ ဣဒါအေး “ တဲ့... နာသာမြေလတ်ဒေသမှ ပီဘို
 ကျေးလက်ခပ်ခမ်ကလေးသည် ကျွန်တော်တို့က
 ကလေးဖြစ်ပါသည်။ မိမိလန်းသော လယ်ကွင်းများနှင့်
 ညယာဉ်များ တန်ပတ်ခြံရံလျက် ကွာစာတွင်း ဌိလည်း
 မနိကျည်း ကုက္ကို ထရောင်း သရက်သော အင်္ဂလိပ်
 သက်စွဉ်ပင်ကြီးများက မိမိညိုအုံ့ဆိုင်လျက်
 ကွာအောက်ဘက်တွင်တော့ ကြည့်လင်အေးမြ
 သော ရေရှင်ချောင်းကလေးတစ်ခင်းကနီး ဆင်လျက်!

ကျွန်တော်တို့ကလေးယမ်းများအဖို့တော့ ကွာမြောက်ဖွားမှ သက်ယမ်းပျို ဝါးထရဲကာ
 မုလတန်းကျောင်းကလေးသည်သာ ကျွန်တို့က ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်ရယ်...
တာယာပွဲကြီး မိုးလုံ
သန်းဇော် ဇွေးဇွေးခွဲခွဲ
နှင်းဖြူသည့် ဆို...
ကျောင်းကလေးမှာပင်
ပညာရင်နဲ့သောက်ခို
ခဲကြရဇော်..

သန်းဇော်..!
မင်းဟာလေ.. တော်တော်
ညစ်ညစ်ပတ်ပတ်ဆုတ်ဆုတ်ကောင်
ပါးစပ်မြှာလည်း ဟင်းဖတ်တွေနဲ့..!

မှန်မှန်ပြော..
မင်း မဆက်က ကြောက်
ကြောက်နားခဲ့တာ
မဟုတ်လား?!

ဟိ..ဟိ..
မင်းမှားသွားပြီ..
ကြောက်ကြောက်နဲ့က..
မနေ့ကစားထား
တာ...!

အဲ့ပါလို့တော်..

မင်းတို့က ငါ့ပဲပြောနေ
မိုးလုံ့ ဗဟိုရာထုဆောက်ကျလို့တစ်ဖွဲ့လုံး
ကစိုက်ခံရမှာတော့ထည့်
မပြောဘူး..!

စားစကားမများနဲ့
မြန်မြန်လျှောက်ကြကောင်းမမိဘဲ
နေဦးမယ်..!

စားလေ..!
ခုကလည်း ဘာ
နိဇ္ဇေကျမှ အိမ်ရာထု
ဆောက်ရမလို့ရတာပဲ?!

မပြောချင်တော့ပါဘူး...
 သူက အိပ်မက်ထဲမှာ... တို့ကွာနဲ့...
 ကျွန်းကကောင်တွေမှာကြိတ်အာနယ်...
 ကာလုံးကနီကြတာ ပွဲကြီးပွဲကောင်းပဲ...
 ဝယ်ဘယ်သူမှမနိုင်လို့ အချိန်ပိုကန်
 သိလည်းလုပ်ရော့... ငါ့အိပ်မက်က...
 လန့်နိုးပါလေရော့..!

ငါလည်း... ဖွဲဖြီးအောင်
 သိချင်လို့ဖြန့်အိပ်လိုက်တာ...
 အိပ်ရာထနောက်ကွသွားတယ်ကွာ...
 အဲဒါပဲ..

ဟွန်း...!
 တော့နဲ့

ထားပါတော့ကွာ.. မနေ့က...
 ဆရာကြီးပေးထားတဲ့ အိမ်စာတွေ မင်းတို့
 လုပ်ခဲ့ကြတယ်မဟုတ်လား?!

ဂဏန်းသင်္ချာ
 ဖြစ်ပုံကတော့ ငါ့ဘဝ
 တွက်ပေးလို့လုပ်ဖြီး
 သွားပြီကွ့..!

ဟင်!
 ဘာဆိုလို့လဲ..

စားလေဟယ်!

အံ့မယ်..!
 နင့်အဖေတစ်ယောက်
 ထံတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး
 နော်...!

အေးလေ...
ငါလည်းကုတ္တက်ပေး
ပါတယ်ဟာ!

အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့ကလေးတွေကလေးများတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
ဆယ်ယူမှုပြုလုပ်သော်လည်း ကံအားပေးဖို့အား
ကုန်တော်တို့ခြောက်ယောက်က ငှာခြောက်
ဖိုးတစ်ပိုင်းတည်းကုန်၏။ ထို့ကြောင့်ငယ်စဉ်
ကတည်းက ကျောင်းသွားပေါ်တွေဖြစ်လာခဲ့
ကြ၏...

မနေ့က အိမ်မှာ
ထဲမှာ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အဓိက
ထွက်ကုန်က ဘာလဲတဲ့...
ပျက်ကီး... မင်းသိလား?

တော်တော်...
ပင်ပမ်းသွားဦး
မယ်နော်!

လွယ်လွယ်လေးပါ...
ပျဉ်းရယ်... မင်းကစာမှ
မကျက်တာကို... ကို ငါမေး
မယ်ကွာ... ဆန်ကိုမင်းဘယ်
က ရတယ်လဲလဲ?

ဆန်ကို... ငါတို့
အိမ်ဘေးက ဦးအောင်တင်တို့
ဆီက ချေးတယ်လေ!

၀၂

မနေ့တုန်းက...
ဆရာကြီးသင်္ဘောကိုငါ့ခွေးခား
မရဘူး... သူက နှစ်ခုလေးနဲ့
ပေါင်းတော့ ခြောက်
ရတယ်တဲ့.

မဟုတ်ဘာ...
တစ်ခု ငါး နဲ့ ပေါင်း မှ
ခြောက်..

မင်းတို့
အားလုံး မှားတယ်
သုံးနဲ့ သုံး ပေါင်းတာမှ
ခြောက်ရတာ...

ငါ့... သေသေချာချာ...
မှတ်တားတာပါဟယ်... သူ့အနဲ့
ခြောက်ပေါင်းမှ... 'ခြောက်'
ရတာပါ.

စွပ်နေတာပဲ...

ကျောင်းကိုရောက်ဖို့ ဆရာကြီးကို
မေးကြည့်ကြတော့ အဖြေကရှင်းသည်.

မင်းတို့ ဖြောတာတွေ...
အကုန်လုံး မှန်ပါတယ်ကွာ...!
ငြင်းမနေကြနဲ့တော့... ကဲ... ငါးရချင်
ရင်ကော... ဘယ်လိုလုပ်မလဲ
မောင်သန်းဇော်...!

လေးချင်းပြင်ပေဘာ...
ဥာဏအောက်ဘက်ချောင်းထဲ
အွားရပါမယ်ဆရာကြီး!

နောမင်းပါဦး
မင်းကိုဘယ်သူက ခပ်ဒီလို
သင်ထားလဲ... သန်းဂေက...!

ကိုကြီး သာဝနဲ့
အတ္တဗျာဠာရိုက်ရင်း သိရတာပါခင်ဗျာ
ပူဖြင်းတို့ ပွကြီးတို့ ဗိုလုံးတို့လည်း
ပါတယ်... မေ့လှိုင် သုတေပါ
မေးကြည့်ပါ...

ဟုတ်ပါတယ်
ဆရာကြီး ငါးတင်မကာဘူး ဗုဒ္ဓန်
ပေါက်ကလေးတွေတောင်ရငြယ်
ခင်ဗျ... ကျွန်တော်တို့
လက်တွေ့...

ဘေးမငြီး ဘေးကြပါစေ
မဟုတ်ပေဘူးတို့
ရှား...

သာဝ...က
သင်ဆောက်ကုပစ္စည်း အရှင်
လက်လက်နဲ့ဖြေ သင်ဆာ
တာကိုး...!

ညာကလသာသာတွင်...
ရေခဲညှိပို့... ဘုတ်ကလုပ်တောက်တိုက်စား
ကြလျှင်... ထွက်ဆီးတို့ကြည့်ဆိုလျှင်... ကျွန်တော်မိမြဲခြောက်ယောက်က...
တစ်သင်းတည်း... တစ်ဖွဲ့တည်း... သားတွေဖြစ်ကြပြန်သည်... ကျွန်တော်တို့နှင့်
ပွယ်တုန်း... တွဲဖက်ခြား... ကလေးတွေကတစ်ဖွဲ့ပေါ့... လသာသောညများတွင်...
ပုလင်း... တွေကရေခဲ... ကြမ်းပိုင်း... ဖွဲ့ကြသလို... ကျွန်တော်တို့ကလေးတွေကလည်း...
ထွက်ဆီး... တို့ရတာပျော်ရကြီးပင်!!

ဟာ..! ပွကြီး...
မင်းရှေ့မှာ... ပြုံးချို...
လှမ်းထွက်လိုက်လေ..!

မဟုတ်ဘူး
ဟိုမှာ... နွယ်... နွယ်... ထမင်း
ရည်ပူခည်းကို... နှင်းမိသွားပြီ...
သေပြီ...
သေပြီ..!

မိရဘူးကွ...
တစ်ဖွဲ့ကွ...
သားလို့..!

ဟဲ့...
နွယ်နွယ်မင်း... ရှေး
ပြေးလေ... ဟာ
စည်းပေါက်အားပြီ

ဟာ..!
ကစားပိုင်းထဲ
ဘာလို့ ဆီးပေါက်ချ
ရတာလဲ... ခုကွပါပဲ

ထမင်းရည်
ခည်းက... စားသွားပြီလေ..
ဘယ်သေတော့မလဲ...
နှင်းမြဲရဲ့..

တစ်ယောက်... တစ်ပေါက်တို့နဲ့...
တော်ဟန်ရင်း... လသာညများမှာ...
ပန်းရနံ့တို့... သင်း... ဟဲ့... စေခီ... ခဲ... ကြာသည့်...

သည်လိုနှင့် ကျွန်တော်တို့ခြောက်ယောက်လုံး ဂွာမူလတန်းကျောင်းမှ စတုတ္ထတန်းစောင်းခဲ့ကြသည်။
ကျွန်တော်တို့ဂွာသာစော့မှာ မူလတန်းကျောင်းသာရှိသည်၊ အလယ်တန်းအဆင့်ကိုမူတွဲဘက် အလယ်တန်း
ကျောင်းရှိသော ကံသာကြီး ဂွာသို့သွားတက်ရမည်ဖြစ်သည်။ ကံသာကြီး ဂွာက ကျွန်တော်တို့ ဂွာသာစော့
နှင့်အညီပျင် နှစ်မိုင်မျှသာဝေး၏။ ထိုနှစ်မိုင်မျှသော အကွာအဝေးသည် ကျွန်တော်တို့လို ကျေးလက်သားများအ
ဘက်မှ နှင့်ကြမ်းပြင်မျှသာ...

ငါတော့ဖြင့်
အမေးပွဲအောင် ခါမှ
ခိုက်ညစ်တော့ ကာပီ
ဟမ့်ပ...

ဟ!
ဘာဖြစ်လို့လဲ
မိချစ်ရ...

စော့လေ..
အမေးပွဲအောင်တာ
ပျော်စရာမဟုတ်ဘူး
လား...?

မဟုတ်ဘူးဟေ့..
မဟုတ်ဘူး ငါတို့အိမ်ကပြောနေတယ်
ကျောင်းတွေဖွင့်ချိန်ကျရင်ငါ့ကို ကံသာကြီး ဂွာ
ကို ပို့ထားမတဲ့ အိမ်မှာကတည်းကမျိုး ခေါ်ကြီး တွေ
ရှိတယ်လေ.. ခေါ်ကြီးတို့အိမ်မှာနေပြီး ကျောင်းတက်
ရမယ်တဲ့.. တစ်နေ့တစ်ခေါက် သွားရပြန်ရင် မသက်
သာဘူးတဲ့လေ.. ဒါကြောင့်ကျောင်းရှိတဲ့ ဂွာကိုပဲ
တစ်ခါတည်း ပို့ထားတော့မယ်တဲ့ဟာ!..

ကျွန်တော်တို့ခြောက်ဦးတွင် ပွဲကြီးနှင့် မွေးမွေးချစ်တဲ့မိ
တွေက.. ချမ်းသာကြသည်၊ မိသားစုနှစ်ခုလုံးပင် လှပ
ယာယိုင်း လှည့်ပိုင်း နွားပိုင်း တွေနှင့်ဖြစ်သည်။

အမလေး...! ငြိမ်းကုယ်လို့...
ကတယ်... ဘုရင့်သမီးတော်ကုလို့...
ငါတို့နှစ်ယောက်လူတွေက
နင့်လောက်များငါတို့တစ်ယောက်
တစ်လှည့်ကုန်းဖို့ပေါ်
သွားမယ်...!

မဆိုင်းမတွဲထောက်ခံလိုက်သည့်...
ဖိုးမုန့်...
...ယ်တော!

စားလေ...
အသွားကိုငါနဲ့ပွဲကြီးတစ်လှည့်
ကုန်းဖို့သွားမယ်အပြန်က
သနားလောက်နဲ့မိုးလို့ဝ
အလှည့်

ကံသာကြီးများ
ဘယ်လောက်စားတာ
ကုလို့...!

စား... ဖိုးရတာက
ကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး
ငါ့ကပေါ်သေးပါမချင်
ဖိုးတာပဲ...

ဟုတ်တယ်
အဲဒါအမှန်ပဲ... မိချစ်က အရယ်
လွန်လှင်သေးပါချတတ်တာ...
သူ့ကုန်ပစ္စည်းအိုင်တာ
မဟုတ်ဘူး...!

သည့်လိုနှင့် ကျွန်ုပ်
ကျွန်တော်တို့က
ကောင်းရှိသော...
နှင့်ညီလျှင်...
မြေကျတော့ရာ!

ဇွေးဇွေးချစ်က
နှင့်မြေအတွက်
ပူပင်ခွာပြောသည့်!

ငါတော
စာမေးပွဲ
ဒီတဲာသစ်

သုလည်း
မိုးကလေးပဲ
ဥဒ္ဓါ

နေပါစေဟယ်!
ငါ...ငါကလျောက်နိုင်ပါတယ်!
စာမေးချေးရောင်းသွားတိုင်းကောင်း
ပိတ်ရက်တွေမှာလိုက်နေကျ...
ဒီထက်မကလေးတဲ့...
လျှောက်လိုက်ရသေးတာ!

နှင့်မြေပြောသည်မှာစာမှန်ပင်ဖြစ်သည်၊ ကျွန်တော်...သန်းဂေါ်နှင့်မိုးလုံးတို့၏
မိဘများကမရှိမရှားသာမန်လူတန်းအားတွေဖြစ်ကြ၏၊ နှင်းဖြတ်ကတော့ ဂျာနီအချို့တဲ့ဆုံး
ပါဝင်ပါသည်၊ နှင်းဖြူ၏အဖေ ဦးကြီးမြသည်ထန်းတက်သမားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး နှင်းဖြူအဖေ၏ခြင်းမျှက...
ဦးကြီးမြထန်းတက်လျှင် ခေါ်ခြင်းမျှနှင့်သမီး နှင်းဖြူတို့က မြူစဉ်းကောက်လိုက်ကြသည်။

လာသာထန်းရည်ချိုကို...
 နန်းလျှက်ချက်သည်၊မည်သို့...
 မိသားစုစားထက်...
 နေလေးဖြေလည်ခဲ့သည်...
 ငါ့အမေ၏နှင်းမုံက...
 နန်းလျှက်စာခြေခံသော...
 ဣမုန့်မျိုးစုံကိုတစ်နေ့...
 စားမျိုးမကိုးရဘောင်ကိုယ်...
 ဤလုပ်ငံထည့်ပေးလေ့...
 ရှိသည်။

အမေက...ထန်းသီးမုန့်...
 လှုပ်ပေးလို့က်တယ်ဟာ!
 နှင်တို့ပါစားကြ...!

မွေးမွေးချစ်ကတော့...ဖြူ မှလာသည် ပေါင်မုန့် ကိုက်မုန့်ခြောက်...၏...လှီးမုန့်...မလှိုင်မုန့်...စေဖာ...ခသည်တို့...
 သယ်ယူလာလေ့ရှိသည်၊ ကျွန်တော်တို့ယောက်ျားလေး...စာဖွဲ့ကတော့ ကျွေးသမ္မု နှိုင်းခံစားကြသွေ့ပါပဲ...

သင်းတို့မှာ နှိုင်းခံကျွေးတဲ့ ဝါတို့...
 နှစ်ယောက်ရှိနေလို့သာပဲ မိမို့ရင်...
 ပါးစပ်နဲ့လောင်းလောင်းနေရမယ်!
 စာကောင်တွေ့!

သူတို့ကျွေးသမ္မုကို...
 ပါးဖြူနားဖြူစိုင်းစားကြသော်...
 ကျွန်တော်တို့ကို စာဖွဲ့ကံကပ်...
 လာသည်အခါမျိုးတွင်...
 နှိုင်းဖြဲနှင့်မွေးမွေးချစ်တို့က...
 စပ်မြောင်းမြောင်း မေတ္တာ...
 ဖို့ကြသည်၊ကျွန်တော်တို့...
 ကတော့...လုံးဝ ဂရုမစိုက်...
 ကြပါ...

အားလေ...
 ကျွေးမလောက်...
 မွေးမလောက်တွေ့!

၅၆

www.burmeseclassic.com

နင်တို့က ဗုဒ္ဓကလေး ပီပီညွှောက်တောက်ကျေးဇူးတင်ကာ ငြိမ်းစကား ကျယ်မပြောကြစမ်းပါနဲ့ ကျေး မလောက်မွေးမလောက်ဆိုရုံစာဘင်ကျေး တာကတော့ထားပါတော့ မွေးမလောက် ဆိုတာကတော့ဖြစ်ကိုမဖြစ်နိုင်ဘူး နင်တို့ဘာမွေးဖူးလို့လဲ ကံပြော...!

ရန်လုံတို့ လှော်ကျားတို့ စောင်နက်တို့လေ...ထမင်းရည်တို့ကလို့လည်း မဝ...ထမင်းကျေးလို့လည်း မလောက်ပဲ ဟဲ့.. နင်ပါ သူတို့နဲ့ရော စာမွေးခံချင်သေးရင် နာမ်ကို လိုက်ခဲ့.. ငါ မွေးမယ် ရန်လုံတို့နဲ့စာတို့ ထမင်းရည်လှော်သောက် လေတော့...!

အိုး... သိပ်မွေးဖူးတာပေါ့.. ငါမွေးထားတာတွေ နာမ်မှာ ငွါပါ...!

မောင်သို့ပင်ဖြစ်စေ.. ကျွန်တော်တို့လယ်ဘဝကလေးတွေက ဖြစ်လို့ပဲခွဲကြပါလား

ဦးသားသောဦးမြင့်
မိသားစုကလေးသို့...
ကံကြမ္မာမျိုးစဉ်းထင်
ရောက်နေကြတာဟာ
ခဲသည်ကတော့... ဦးခဲ
သည်နှစ်ကစာမေးဖွ
ဦး... ဖြေ ဒါနိုးကာလ
ကွင်ဖြစ်သည်။

ဦးက... ကျောင်းပိတ်ထားသဖြင့် ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းတစ်စု... ဣစ္စာအောက်ဘက်ချောင်း... ဦးထံတွင်...
ဦးပိတ်၍ ငါးပက်နေကြသည်။

ဗွကြီး...!
ဘဝပေါ်ယံစာသာလေး
ခွပ်ပြီးပက်ကွ... ဒီမှာ...
ပွဲတွေ... ပါ... ပါလာ
ဓာတ်...!

ခါဒါက... ခာရေ
မကြီးဘူး... ဟိုကောင်...
သန့်... ကျွန်တို့... ညီမေး...
ဘာတွေလုပ်နေလဲ
မသိဘူး...

သန့်... ကေက...
တာရာပွဲထဲမှာ...
ဆီးမိထားသည်... ငါး
ခါဒါကို... ကန်ထဲသို့
ဖြန့်လွှတ်ပစ်နေခြင်း
ဖြစ်၏... မပြင်...
ခါဒါကန်သွားသည်။

အမလေး...
ကန်ပါဦး... ကန်ပါဦး...
သန့်... ကေ
မင်း... ကန်... ငါးတွေ
ဖြန့်လွှတ်နေရတာ
လဲ...

ငါက... ငါးစာကြီးကြီးတွေပဲ.. လွှတ်တာပါကွ.. ငါးစာသေးလေးတွေကဒီထဲမှာ ဘာများကြီး...!

အားလေး..! ဘာလို့လွှတ်ရတာလဲလို့ ငါမေးနေတာလေ..

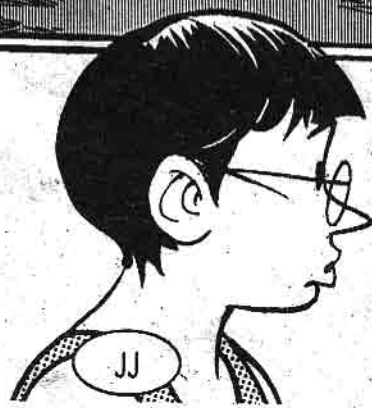

မင်းသိသားပဲ.. ငါတို့အိမ်မှာက... ဧယံအိတ်သေးသေးလေးပဲ ဖြစ်တာ..

ဒီ... ငါးစာကြီးကြီးတွေ.. ဘယ်လိုလုပ်ဆင်နွှဲမလဲ.. ဥာဏ်ကိုလွှာသုံးခမ်းပါကွာ...!

လေးစားပါတယ်ရဲဘော်ရယ်...!

ကျွန်တော်တို့ ခုခိုက်ရာနေရာသို့ ခွေးခွေးချစ်ခါမောတံကော
ရောက်ချွလာသည့် ခါမောဖောက်နေသောသူမ၏ မျက်နှာမှာ
ခွေးတွေသံတွေနှင့်... ..

ခုခိုက်ပိတ်မှ ရေတွေကျွန်းပက်နေသော ပွကြီးက လှမ်းမေးသည့်
မိချစ်က မျက်လုံးဖြူး မျက်ဆံဖြူးနှင့်..

ဒွင်းမြ... အဖေကြီး...
မြန်မြန်ပြောခမ်းဟာ...
အရေးထိခကားကထစ်နေ
သေးတယ်!

ဒီး... ဒီး...
ထန်းလျှော့လို့တ
ဟ..!

မ... မဟုတ်ဘူး...
ဒွင်းမြ မဟုတ်ဘူး...
သူ့အဖေ...
ဒီး... ဒီး... မြ...

ထန်း... ပင်ပေါ်မြ
လိမ့်ကမ္ဘာခြင်းကို
ကွန်တော်တို့မှာ
မှာ... ထန်းလျှော့သည့်
ဟဲ့... ခေါ်ပါသန့်...

အဲဒါ... ဣထိကလူတွေ
သတင်းကြားနဲ့ ပြေးလို့က
သွားကြပြီ... ငါတို့လည်း
လိုက်ပြောရအောင်ခင်စဉ်
လာပြေးခေါ်တာ...!

လက်ထဲက... ငါးဟက်
တောရပ်... ဆွတ်လည်း
ကုသွား... သည်း
တောရပ်လည်း... ငါးတွေ
ညှိုးတာ... သည်းမာဖီ
တော်... ကိုမေ့သွား
သည်...

ဒုက္ခပဲဟေ့... ငါတို့
ထန်းတောကိုဖြည်း
ဖြည်း...!

ကျွန်တော်တို့ကလေးဖွဲ့လုံး... ကုသွားဖြင့်ထန်းတောသို့... မှီရိမ်တင်ကြီး... ဖြည်းဖြည်း...
ထန်းကလေး... ဖြစ်သောမိချစ်က... နောက်ဆုံး... မှာကုန်ရစ်ခဲ့၏...

ဟဲ့! အကောင်တွေ...
ငါ့ကိုလည်း... စောင့်ကြ
ညှိုးလေ...

မင်းမြတို့မြို့အဖို့ကောက်သွား... လေ့ရှိသော... ထန်းတောကိုကုန်တော်တို့... အားလုံးသိကြသည်...
အလဲအလဲအကွဲအကွဲဖြင့်... အတူဖြည်းလာကြရင်း... ထန်းတောအဖို့ကိုရောက်လာကြ၏...

ဟဲ့... ဟိုမှာ...
လူတွေအုပ်စုကြ
တယ်...

အမုန်း အပေ့...

လူ့စာပေ... ရူး... နှင့်...
ထွက်ပေါ်လာသော...
အသံက... ကျွန်တော်တို့ကို
ရင်ဆောင်ကန်လိုက်
သည့်နယ်... ခေါင်းနုပင်...
ဖြိုးသွားကြရ၏...

အိမ်... အိမ်...
အိုး... အိမ်...
ပုလဲကြီး...
ကယ်ကြီး... အိုး

စိုင်း... အံ့...
အုပ်က... တဖြည်းဖြည်း...
သည့်... နှင်း...
လျှောက်တက်လာသည့်...
လူ့စာပေ...
တစ်... အား...
အမိန့်... သလုံမျိုး...
ရင်း... တို့...

ကဲ... ကဲ... တဆိတ်
လောက်... ဖယ်...
ကျွန်တော်... ကြောက်...
လှငယ်ပါ...

လုပ်ပါဦး...
ဘာလုပ်ကြည့်ပေးပါဦး...
ထောက်မှတ်သေးရဲ့လား...
လို့...

လူငယ်လည်း တာဝန်ယူလောက်မှတ်သလောက် ဖြစ်သည်...
တွန်းဖယ်ခံရသော လူကလည်း ဆောက်မှတ်ပုံပြီး စောင့်ကြည့်
နေ၏...

ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ...
ဟုတ်ကဲ့...

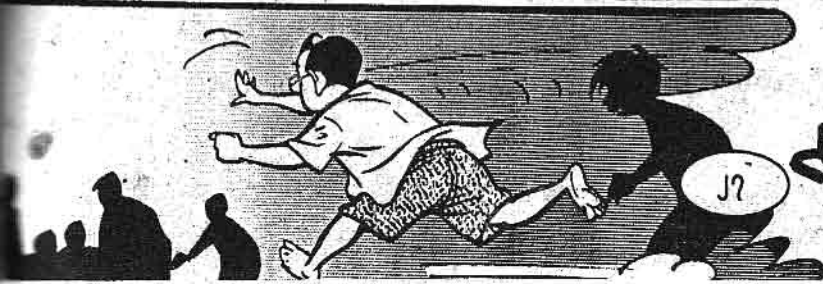
ခဏကြာတော့မှ ကြက်ခြေနီ လူငယ်၏ ပခုံးကို လက်ဖြင့်
အသာထုတ်လိုက်ပြီး.....

ဒီမှာ သူ့လေး...
အကုစာသိလို့ရင် ပြောအော်!!
ကိုယ်က ဟိုဘက်ကွာက...
ဆေးပွားပါ...

ဟော...ဟော...
ဟောဟော့..!

၂၇

အခု ခု...
လူ... လူ...
ဟေ့... ဟေ့...
www.burmeseclassic.com

ကွန်တော်တို့လူကြီးတွေကြားတိုးထင်ကာ...
ကြည့်မိတ်ကြည့်မိတ်... နှိုင်းမြဲကိုပွေ့ဟက်ထားသော...
နှင်းမြဲတို့ဘေးအခါမျက်နှာဖြင့်တွေ့ပေါ်ခဲ့... မျက်နှာညှစ်...
များနှင့်အတူ... သောကမာပုဇွန်တို့ထင်းနေသည်။

ကွန်တော်တို့ကိုမြင်သွားတော့... နှင်းမြဲက...
ငိုကြီး... ချက်မခွင့်... ဖော်ပြသည်။

ဘာမှမပူကြပါနဲ့...
လူနာအသက်မသေသေးပါဘူး...
မြို့နယ်သေး... ရဲသွားဖို့... အမြန်ဆုံး...
ခိုခဏ်ကြပါ...

ဟယ်!

ဟာ! နှိုင်းမြဲ...
မသေသေးဘူးတဲ့...
ဝမ်းသာစရာပဲ...

ဆေးပျိုးထံမှထွက်ရှိလာသောခဏားသံသည်... ရေနစ်သုခာဖို့မြက်တစ်ပင်မက... ခား... ခင်ကိုပေး၏...
ကွန်တော်ထု... ခုန်မိတော့... သလား... မသိ...

ဟဲ့! နှင်းမြဲ... မငိုနဲ့...
တော်ဟာ... နှင့်အဖေ...
မသေဘူးတဲ့...!

ဟုတ်ပါတယ်ဟာ...
ငါ... ငါ... ဝမ်းသာလွန်း...
မို့ပါ...

ဟေ့...

အဆင်မပြေလှဘူး...
အောက်ခံလည်းဝတ်
မထားဘူး
အော့!

ဟေ့... မိချစ်...
ဒင်က ဒွင်းမြနဲ့အတူ
လိုက်သွားတာ...!
ငါတို့ကို သတင်းပေး
တော့... လာပြော
ပွင့်ဦး...!

မြို့ကျဆဲ...
အဆင်မပြေလှဘူး...
အောက်ခံလည်းဝတ်
မထားဘူး...
အော့!
အဆင်မပြေလှဘူး...
အောက်ခံလည်းဝတ်
မထားဘူး...
အော့!

လူကြီးတွေက အောင်ပွဲကတစ်ခုမှာ မြန်လှပါကား ဦးကြီးမြကို
ထမ်းခေါ်သွားကြသလို ကျွန်တော်တို့ကတော့ မိတ်ဖော်အားရပြီမို့...
ဒွင်းမြတို့ကို ဒုတိယဆက်လိုက်သည်။

ဟင်!
ဒင်တို့က... အယ်သွားပြ
ဦးမှာလဲ...?

အောင်ထဲမြန်သွား
မှာပေါ့ဟေ့... ဟိုမှာငါတို့
ဖမ်းထားတဲ့ငါးတွေထား
ခဲ့ရတာ...

နှင်းဖြူ၏ မိခင်... နှင်းဖြူမှာ အသက်မသေးသေးလှပါ။ သူ့မိခင်က သူ့အဖေထက် အသက်ကြီးသော အဘိုးကြီးကြီးတို့က အားမယေဖို့ ကျွန်တော်တို့တတ်သမျှ ခြာသမျှနှင့် နှင်းဖြူကို ငိုဝန်းအားပေးကြရပါသည်။

အသက်မသေးတာဘဲ... ကံကောင်းတယ်စောက်မေ့ပါ နှင်းဖြူပေါ့... တို့က... ဘကြီး... ဦးပန်း... မောင်တို့က... ဆေးဝါးအကြောင်းနားလည် ကြပါတယ်... သူတို့ပိုင်းက ပေးကြမှာပါ...!

ပွဲကြီးက... ဆော့မော့သလိုမြေတော့... နှင်းဖြူက... ဆော့တော့... သေသံဖြင့်ပြန်ဖြေသွားပါ။

မသိပါဘူးဟယ်... ဟိုတစ်နေ့ကတော့... သွေးထွက် ဝင်အူဖြစ်သွားတာ...!

ကျောက်ပျဉ်ပေါ်... ဆန်ဆေးရည်နဲ့... ဆားနဲ့... သွေးလိမ်းပေးရမယ်ဆိုလို့... ငါနဲ့အမေတို့... သွေးပြီး ဒါ့ကိုပုခွံပိုင်းနဲ့... ယာ်ပေးရတယ်...!

ကျွန်တော်တို့မှာ... 'အမေ့ဖြို' ကောင်းပါမယ်... 'ဟု... ဆုတောင်း... ကြလို့... မှလွတ်... တကယ်တမ်း... မှာ... အာမှမတတ်နိုင်ကြပါ... မညာသို့ဖြစ်... ငွေကြေးဖြင့်ပုံအောင်... မြို့ကြီး... မြို့ကြီး... မှ... ဆောင်မိ... ဆေးရုံကြီး... များ... သို့တက်... ကျောက်ကုသနိုင်... မရှိသော... နှင်းဖြူ... မိသားစုက... ပေး... မှာတော့... ကံကြမ္မာ... မိုး... တို... မိသားစု... ဖုံး... ကွယ်... ထား... သည့်... အနာ... တတ်... အံ့... မှာ... လောင်း... ရိပ်... မိုး... ထား... ခဲ့... ပြီး... ဖြစ်... တော့... သည်...!

ထိုနှစ်..
လွန်ကောင်းပိတ်ရက်မှာပင်
ဒွင်းမြို့တို့သားစာမိရေး...
ဆောင်းခေါင်းဂွက်ဖြင့်စာနိုး
ဝန်းကျင်ကွာစဉ်လှည့်ကာ..
ကျောင်းကြာရသည့်ရွေးသည်၊
ကဝက်စတင်ခဲ့ကြရသည်။

ရွေးဆောင်းပက်လက်တွေထဲမှာ..
တော်တို့ကထွက်နေသည့်စာမိသား..
ထွက်တွေလည်းပါသည်၊ အသီးစာခွံတွေလည်း
လည်း..

ဟာ..! ဒေါ်ကြီး..
ငါ့ပြေမတွေကလတ်လည်း..
မလတ်ဘူး..စောက်သိဉ်း
သိဉ်းနဲ့..

လတ်လတ်
ဆတ်ဆတ်စားချင်ရင်
မနေ့ကမနက်ကတည်းက
လာဝယ်ကြေပေါ့၊
သိန်းဦးရယ်!

ကျောင်းဖွင့်ရက်များတွင်တော့ဒွင်းမြို့မလိဂ်ရ၊ ကျောင်း
တစ်ဖက်၊ လူမမာဖခင်ကိုပြည့်စွာစောင့်ရှောက်ရပြီးတစ်
ဖက်ဖြင့်ကွာမှာကျန်ရစ်ရ၏။ ဦးကြီးမြို့အတွက်မနက်စော
စောထကာတစ်နေ့ကျန်စာပြင်ဆင်ချက်ဖြတ်ပေးထားခဲ့ရ၏။
ကျန်တော်တို့မှာအတူတူစားဖော်တစ်ယောက်ပျောက်ရှာ
သွားခဲ့ရပြီဖြစ်တော့သည်။

ဒွင်းမြို့တော့..
ခုချိန်ဆိုဘယ်ကွဲများလောက်နေ
မလဲ မသိဘူးနော်ပုပြင်း!
သူပေါ်တော့လည်းကစားရတာ
ခြောက်ကပ်ကပ်ကြီးမာယ်!

ဟာ..! ဒွင်းမြို့က
ရွေးကျောင်းလျက်နေရတဲ့ဥစ္စာ
ကျောင်းဖွင့်ရင်တွေ့ရတာပဲ
မိချစ်ရယ်..

ကျောင်းပိတ်ရက်များ၌ကျန်တော်တို့စုဆုံကစားဖြစ်ခဲ့လျှင်
မိချစ်ကတမ်းတမ်းတတဖြောတ်တော်ကျန်တော်တို့က
ဒွင်းသိမ့်ရသေး၏..

သည့်လို့နင်း... ကျွန်တော်က
အားလုံး မပူတာနဲ့ ကိုတောင်ခြင်လာ
ခုံကြာခြင်းဖြစ်သည့်၊ ကျွန်တော်မှာတွေ့
ရေယာဉ်ကြောဟို လှုပ်နှိုး လိုက်သည့်က
ဒွင်းမြ

ဟဲ့.. မူဖြင်း..
နင်ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ?
ခကားဝင်မပြောတော့
ဘူးလား...?

ဝေးလေဟယ်

ဆွေးဆွေးချစ်
ကိစ္စလေဟယ်.. သူ့စိမ်းက
လူကြီးတွေက ကံသာကြီးစွာ
ဖို့ထားမယ်ဆိုတာ
လေဟာ..!

ခြောက်! အေး အေး..
ငါ့အတွေးတွေလွန်သွားလို့
အိနဲ့ နင်တို့ပြောနေတာအယ်
ရောက်သွားပြီလဲ..!

လှုပ်ကြီး!
ငါတို့ကပဲ တိတ်ခွေခွေ
သလိုဖြစ်ပြောရ
ဖို့မယ်!

အိများ ခက်တာ..
လိုက်လို့မိချစ်ရယ်.. အဲလိုဟိုဘက်
စွာကို ဖို့ထားမယ်ဆိုရင် ကျောင်း
မနေတော့ဘူး လို့အကြပ်ကိုင်
လိုက်တာ..! အိလေးများ..!

စားကောင်တယ်...
ဟိုကွမှာ သူငယ်ချင်း မရှိ
ဘာမှရှိနဲ့... ယင်းဘာနဲ့သေ
မှာပဲလို့ပြော...!

စား... တတ်တယ်
ဟ...!

စား... တတ်တယ်
ဟ...!

ပြီးတော့ တို့ကွ
ကနေ နေ့စဉ်ကျောင်း သွားတက်ရေတဲ...
သူတွေလည်း စာများကြီး ရှိတယ်... တို့အုပ်စု
ကလည်း ဒြောကပေးတက်တောင်ရှိတယ်
ဘာမှ မိတ်ပုခရာမလိုဘူး
လို့ထပ်ပြော...

မိချစ်ကို... ကျွန်တော်တို့ ခာကြံဉာဏ်ပိုင်းပေးနေကြစဉ်မှာပင်...
ကျွန်တော်တို့ရှိရာ မန်ကျည်း... ရိပ်သို့ ရေါ်ကြီး... နှင်း... မြို့လှမ်းထွက်လာသည်...
သက်ဝတ်မှာလည်း သကာရည်ပန်းကန်နှင့်... . . .

ဒီနေ့တော့... လုံးဝ
မကစားဘဲ ငြိမ်ချက်သာ ကောင်း
နေပြပါလား... ရော့ဒီမှာ သကာရည်
ပိုင်းစားကြ...!

မကစားနိုင်ဆို့
မိချစ်ကပြဿနာကို သယ်လာတာ
ကို... စာရီးရ... သို့မိမိက ကံသာကြီး
ဖွားကို... ပိုတားမယ် ဆိုတဲ့
ပြဿနာလေ...!

သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ပဲ..
အတူညွှားချင်ပြန်ချင်တယ်လို့ဖြော
ရင်လည်း လူကြီးတွေက ခွင့်ပြုမှာပါကွယ်.
မိချစ်က တစ်ခါမိလုံးရဲ့ အသည်း
ကျော်ပဲ ညွှား...!

အငိုကရော..
နှင်းမြကိုကျောင်းဆက်
ထားမှာ မဟုတ်လား
ဟင်!..

ထားမှာပေါ့.
မင်းတို့အဖွဲ့နဲ့ပဲ အတူညွှား
အတူပြန်ထည့်ရ
မှာပဲ...

ကဲ.. နှင်းမြ..
ဘက်ကတော့ အဆင်ပြေပြီ..
နင်ပဲလို့တော့တယ်မိချစ် နှင်းခိုင်
ကို အကူပဲမကိုင်ရဲရင်တော့
နှင်းငါတို့အဖွဲ့နဲ့ ကွဲပြီသာ.
ဘောက်မေ့ပေတော့!

မိတ်ချ..
ငါမရရအောင် ဖြောမယ်.
ငါ့တစ်ယောက်တည်းကွဲပြီတော့
မနေခဲနိုင့်ပါဘူး
ပွကြီးကွယ်!!

ပွကြီးက.
အခွင့်ကြုံတုန့်!
ဖိစောက်လို့က
တော့လည်း ရွေး
က. မျက်နှာထပ်
နှင်းမြနဲ့ပြောပါသွား

ခမ်းမောကျန်ရစ် ပိုင်တိုင်များ

ကျောင်းတွေကို ကျွန်တော်တို့ကွပ်ကဲသောကြောင့်
တွဲဘက်အဖွဲ့အစည်းတွေကို ချုပ်ကွပ်
သွားတက်ကြရမည်။ နွေးနွေးချမ်းချမ်း
မိဘများကလည်း နွေးနွေးချမ်းချမ်းအဖြစ်
ကိုယ်ကျင့်လျက်လျော့ကာ ကျွန်တော်
တို့နှင့်အတူပင်နေခင်သွားကြမည်
လား။ ခွင့်ပြုခဲ့ကြပါသည်။

ဒွမ်မိုင်ခါကွာအဝေးကို လျှောက်ကြရမည်။ ကျွန်တော်တို့မှာထွက်ခွာ ခုနက်အောအောပင်
ထွက်ကြရမည်။ ထမင်းချိုင့်ကလေးများကိုယ်စီဖြင့် တေးတကျော်ကျော်ကျောင်းသွား
ကြရမည်။ ပျော်ရွှင်ခွဲခွဲ မေ့ရက်စရာမရှိပါ...

ဟောဟိုက
အပင်ဟာ.. ဆီးဖြူပင်ကွ..
ကြည့်.. ဆီးဖြူသီးတွေ
ဖွေးနေပြီ...!

အေးဟယ်..!
မြင်တာနဲ့တောင်သွားကြည့်
ယုံလာပြီ။

သူ့ချည်းစားလျှင်ချိန်ချိန် ဖန်ဖန် အရသာဖြစ်သော် လည်း... စားပြီးချိန်၌ ရှေး သောက်လိုက်ပါလျှင်... ရေတိုချိန်၌ သွားစေ သည့် ဆီးဖြူဇရပ်များကို ကျွန်တော်တို့စားလုံး ဖြိုက်ကြပါသည်။

ပွဲကြီးက လွယ်စိတ်နှင့် ၀၀မင်းချိုင့်ကိုတစ်နေရာတွင်ချကာ လုံ့ချည်ခလွယ်သိုင်းဘောကစိတ်တို့ဖြင့် ဆီးဖြူပင် ပေါ်တက်သွားသည်။ ငယ်ငယ်ကတည်းက တွေ့ကရာသစ်ပင်တက်၊ တွေ့ရာချောင်းရိုး၊ ရေဆင်းကျွတ်တတ်ကြ သော ကျွန်တော်တို့လိုကျေးလက်သားကလေးသူငယ်များအဖို့သစ်ပင်တက်ခြင်းသည် အဆန်းမဟုတ်...

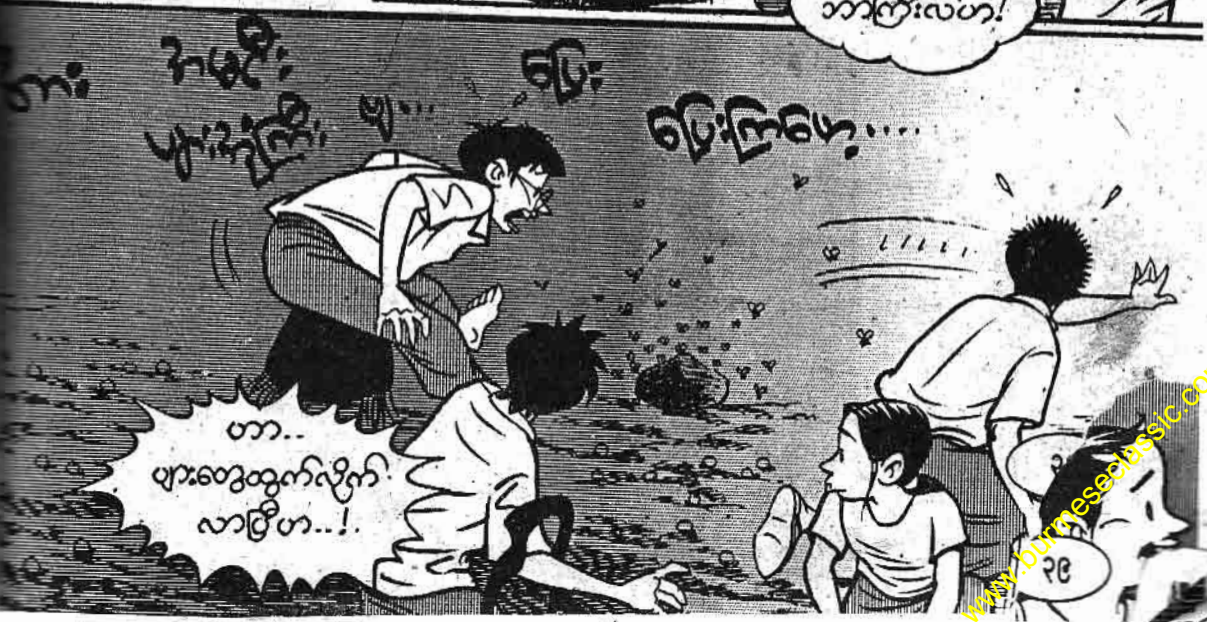
www.burmeseclassic.com

ကျွန်းကမ်းပေါ်မှာ နေထိုင်တဲ့ ကလေးတွေ၊
ဖွားပြီး ဖြိုင်နေသည့် ဆီးဖြူကောင် ကလေးများ၊ ဆီးဖြူပြီး လုံးလုံး ကလေးတွေ
ပြေပြေပေါ်မှာ ဖွေးသွားသည့်။

အောက်တို့ တပျော်တပါး လူကြိုက်
ကစားရာပင်။ သန်းလေးတွေဘက်
ဆီပိုင်းပိုင်း စာကုတ်ခဲပြတ်ကုတ်
သည့်က... ထမင်းစားပန်းကန်
ကွယ်ထက်ဝင်ကြီးသေး၏။

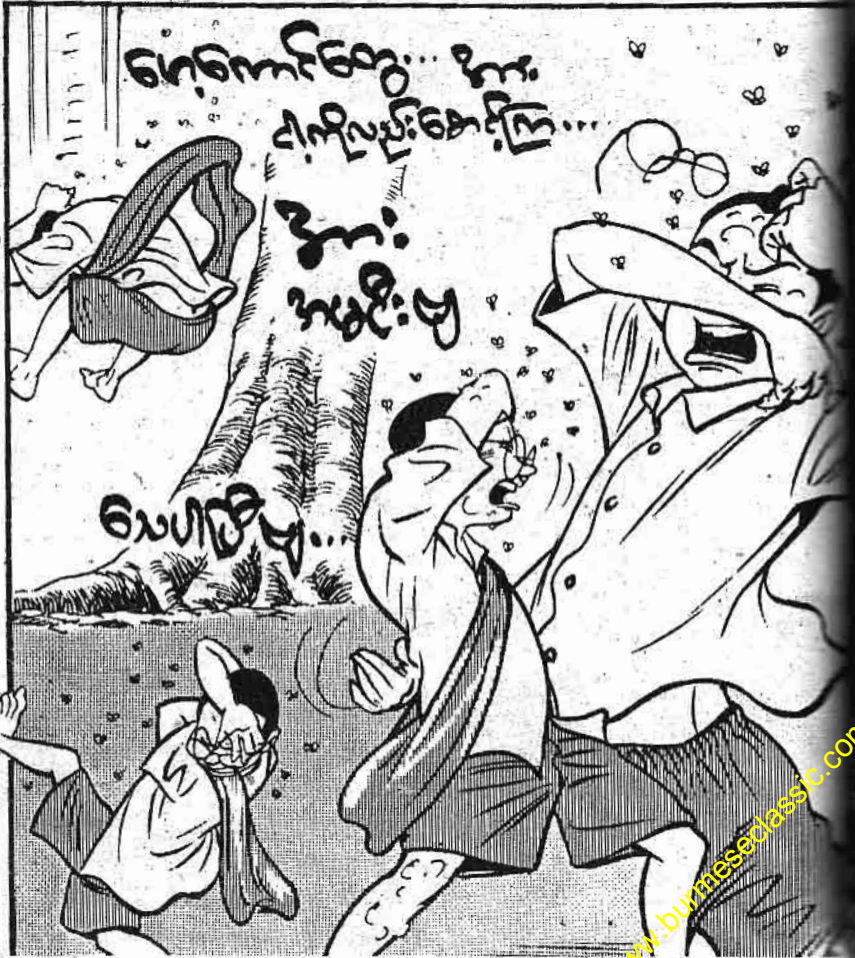
မှီးလုံးက... စစ်ချိမ်းလိုက်မိနေပေမယ့်... အဖေက...
 အဖွဲ့နောက်ကိုတန်း... အလုပ်က... ကိုယ့်လွယ်ကူတာကို... ကိုယ့်ထမ်းချင်က...
 ပြေးကြသလို... ပြေးရင်း... ကလေး... ပွဲကြီးကို... မိန်းမတွေပို့ကြသလို...

ခွေးကောင်ပွဲကြီး...
 မီးကွက်ချက်မြန်တပ်ထား... ပြီး...
 သူတို့ဒေါ်ဖျား... အံ့ကြီးကျတော့...
 မမြင်ဘူးလား... မသိဘူး...

ဒီကောင်က...
 အဆေး... မြန်... အနီး... ကနီး... ကွ...
 ပြေး... ပြေး...

နောက်ဘက်မှာတော့ ပွဲကြီး...
 တစ်ယောက်မည်သို့ဖြစ်ကြ...
 ကျန်ရစ်ခဲ့သည်မသိ... ကျန်တော်...
 တို့နောက်က... ဖျား... တွေကတော့...
 သူတို့ဂေဟာဖြစ်သော ဖျား... အံ့...
 ဆီသို့လှည့်လိုက်... အံ့... သွား... ကြာ...
 ဖြစ်ရာ... ပွဲကြီး... ခမား... ငါး... မှင်...
 ကျော်ရွာ၏ ကာချင်း... တစ်ပွဲ...
 ကို... ကော်... ကို... ဒေ... ရလေ...
 မည်ထင်သည်...

ဟေ့ကောင်တွေ... နား...
 ငါ့ကိုလည်း... မေးကြ...
 နား...
 အဖမ်း... မှ...
 ဟေ့ဟေ့... မှ...

၃၆

၃၀

ကျွန်တော်တို့ငါးယောက်ကတော့ ပွဲကြီးကောင်းမျှ
ကြောင့်ကျောင်းကိုခါတိုင်းထက်အော့ဖို့ အမြဲရှိနေပြီး
ပွဲကြောက်ကြလေသည်။ မိတ်ပုပင်ခွာစောင်းကြသော်
လည်း ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်းတို့သွားသည်
ကထိ... ပွဲကြီးပေါ်လော....

မိန်းကလေးပါ
တပည့် ဝိုင်း...

မကြာမီပဲ...
အတန်းထဲသို့
ကျွန်တော်တို့၏
ဆရာ ဝင်လာသည်။

ဒေါ် ဒေါ်
ဒေါ်
ဒေါ်

ကျောင်းတက်
ခေါင်းလောင်းတောင်
ထိုးသွားဖို့ ပွဲကြီးလည်း
မလာသေးဘူး!

ဆရာက ကျောင်းခေါ်ချိန် စာအုပ်ကြီးကိုဖြင့်ကာ
တစ်ဖို့ ချင်းဒေါ် အမည်များကိုခေါ်သည်။

ငါတို့လည်း
ကြောက်ကြောက်နဲ့ဖြေ
လာရတာ... ပွဲကြီးတော့
သနားပါတယ်
ဟယ်!

ငြင်းခေါင်း...

ဟိုဟို...

နင့်နင့်...

ဟေးဟေးပေါ့တယ်
ဘုရား!

ဟုတ်... ဟုတ်

ကျွန်တော်တို့တစ်ယောက်မျှသာပါ။ ပျက်စီးပေါ်မလာသောကြောင့် ခွေးခွေးချစ်နှင့် နှင်းမြင်တို့ပညာ့ မျက်စိပျက်မျက်နှာပျက်ဖြစ်နေကြ၏။ သည်လိုနှင့် ပွဲကြီးကလေးညှိရောက် လာတော့မည်။

ဖော့တယ်ပွဲကြီး

ပွဲကြီး...
ရောက်မလာ
သေးပါ။ ဆရာက
ဆွတ်ယာကြိမ်
ထပ်ခေါ်သည်။

ဖော့တယ်
ပွဲကြီး

ဖော့တယ်ပွဲ...

တက္ကသိုလ်ကြိမ်
ရောက်မှ... အသက်
ရောက်ဘက်တံခွန်
ဆီမှ ပွဲကြီး၏ ခွေး
နာနာ... ထူးသံ... ထူး
ပေါ်လာသည်။

နာပါတယ်
ခပ်ဗျ...
အ... နာပါတယ်
ခပ်ဗျ...

သည့်တော့မှ.. ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးနှစ်ဖက်အားကြသည်။
နှင်းမြင့်မြင့်.. မှတ်တမ်းမှတ်တမ်းကလေးတွေလည်း
ထင်းလက်သွားကြသည်။

ဟ.. မဟုတ်ဘဲ
မင်း ကယ်လို့
ဖြစ်လာတာတုန်း

ဆရာထံက.. တခုတဖြာ
ပေးသံတွေကလာတော့မှ..
လွယ်တူပဲဖြစ်ကြ၏.. မှတ်တမ်း
များများမှာရှိနေသောကြောင့်
မှားစွာနှင့် ဘိလူးသောက်
စုပ်ပေါက်နေတာကို
တွေ့ရသည်။

ကျောင်းကိုလာ
လမ်းမှာ ကျွန်တော့်ခေါင်းပေါ်ကို
ဖျားအုံတစ်အုံမြှောက်ကြပြီး ဝိုင်းတည်
တာ.. ခံခဲ့ရလို့ပါ.. ဆရာ..
ကား.. ကျွတ်ကျွတ်..!

ဖြစ်လေကွာ..
မင်းကံကလည်း ဆိုးရန်ကော..
ကဲ.. စွာသာစား ခာဖွဲ့..
ထပြောကွာ..!

ဆရာက 'ဣဒာအေး' အဖွဲ့ဟုခေါ်ဆိုကာတစ်က... ကျွန်တော်တို့ ငါ့သောက်နေရာက ထုလုပ်ခဲ့ကြဖို့ မိမိသည့်

မင်းတို့ သူငယ်ချင်းကို ကျောင်းနောက် အတွက်တွေ့ရင်းကို ခေါ်ခွား... အဲဒီနားမှာ မန်ကျည်းပင်ကြီး ရှိတယ်..!

မန်ကျည်းပင်ကတွေ့... ချုံး... ရေခဲခင်ဆေးပြီး ကျောက် တုံးသန့်သန့်နဲ့ ကြိတ်... မြီးမှ အတတ် ခံရတဲ့ နေရာတွေကို အံ့ပေ... လိုက်ကြ..

ကျောင်းနောက်ဘက်က အတွက်တွေ့ရင်း ရှိရာသို့ ပွကြီးကို ကျွန်တော် ခေါ်ခဲ့ကြသည်.. နွေးနွေးချစ်ရော နှင်းမြဲပါ... ပွကြီး၏ အထိရာတွေကို ကြည့်ရင်း မျက်ရည်ပိုင်းနေကြ၏...

ဟွတ်ကဲ့ပါ ဆရာ..!

ဖြစ်မှဖြစ်ရပေ... ပွကြီး ရယ်...!

အဖိုးနဲ့ဝေးမှာမှန်ကန်စွာ
အင်တောကို အချောကိုင်
သောကျောက်ပြားကြီး
သည် ကျွန်တော်တို့ချစ်
သော မနက်ညားလှက်
ထက်စွဲစွဲချစ်ခင်
ခြေတိုက်ကြိတ်သည့်
အားပေးကြိတ်ဖတ်များ
ကို ဖွတ်၏ မျက်နှာပေါ်
အားတတ်ခံရသောနေရာ
အသို့ လိုက်ပုံပေး
ပြသည်။

အဟိတသက်
နှင်းပြေ...
ပြေးပြေး
လှ

အေးပါဟယ်..!
အေးပါ.. ခဏလေး..
အောင်းလိုက်နော်!

ကျွန်တော်တို့ပြေးလာခဲ့ကြပြီးသည်နောက်ပိုင်းတွင် ဖွတ်တစ်ယောက်တည်း
ပျားတွေက အသားကျွန်တို့တုပ်လိုက်ကြခြင်းဖြစ်တော့သည်၊
အားပေးကြိတ်ဖတ်များလည်း နွေးနွေးချစ်ခင်မေးသည်။

ဖွတ်..
ငါတို့ကိုစိတ်.. စိတ်
မဆိုးနဲ့နော်!

ဟာ!
မဟုတ်တာ
မိချစ်ကလည်း..

မင်း... ဒီလောက်..
နာလိမ့်မယ် မထင်လို့ပါတို့
ပြေးမိတာပါကွာ အဖို့လိုမျိုး
သိရင် ငါတို့ပါ မှုတပြေး
အတည်ခံပါတယ်!

မင်းတို့ပြေးတာ
မျှန်တယ်ကွ.. ပျားတွေက
အများကြီးရယ်.. ဆက်နေလို့လည်း
ထူးပြီး သက်သာမှာမဟုတ်ဘူး
ငါ့လိုပဲ အတည်ခံရမှာပဲ..

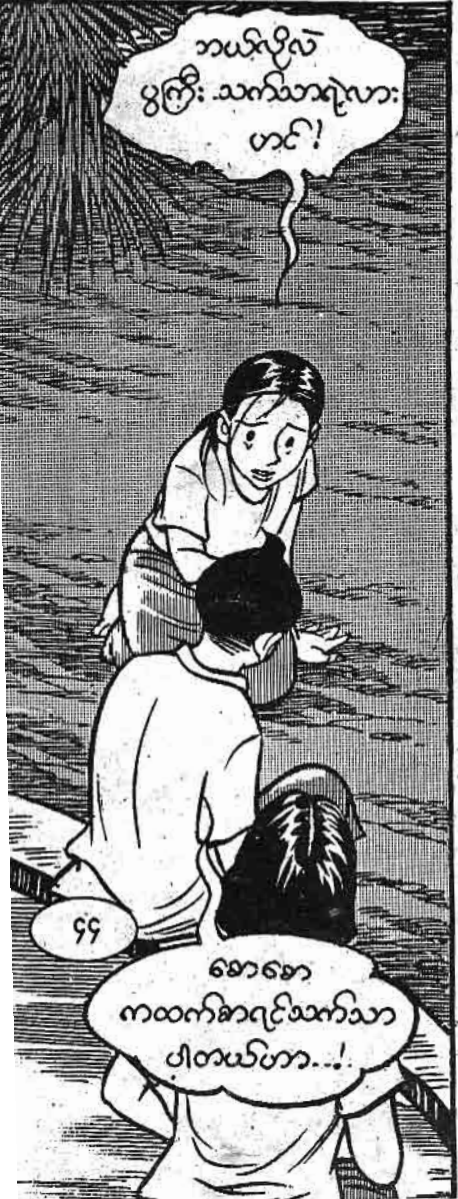

ငါ့တစ်ယောက်ဆီ
ခါးသွားတာ.. ကိစ္စပိုကူးမင်းတို့
သက်သာသွားတာအဖြစ်
ပဲကွ...!

အခြေအနေကိုရှင်းပြ
သည့်၊ ကျွန်တော်တို့ကို
ထွက်ပြေးရကောင်းလာ
ဟု.. ပွဲကြီး.. စိတ်မဆိုးပါ..

ဘယ်လိုလဲ
ပွဲကြီး.. သက်သာရဲ့လား
ဟင်!

၄၄

စောစော
ကထက်စာရင်သက်သာ
ပါတယ်ဟာ...!

ဆရာကြီးက.. ကျောင်းဝန်းထဲမှာရှိသည့် အနီးခပ်ခပ်ကုန်သည့်အထက်
ဖြင့် ကုသပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မန့်ကျည်းလွက်၏အချစ်ပါတီသည်
ပျားဆိပ်ကိုစတင်ယူနိုင်ခဲ့မိ.. ရှိကြောင်း.. အဲဒီတော့မှ ကုန်ဆက်တို့သိကြ
ရ၏.. နေ့လယ်ထဲမင်းစားကျောင်းဆင်းတော့ ပွဲကြီးကပြောသည်။

ဒီနေ့တော့.. မင်းတို့ထမ်းချိုင့်တွေ
ထဲကပဲ.. ငါ့ကိုမှတကွေးကြပေတော့.. ငါ
ထမ်းချိုင့်ကတော့ ပျားတုတ်နဲ့ ကကြမိကြ
ထမ်းချိုင့်နဲ့ရမ်းလို့ကတာ.. ချိုင့်ကဆင့်ဆင့်
ပြောပြီး ထမ်းဆွေရာဟင်းဆွေရာ
စာကုန်ကုန်ခဲ့ပြီ..

စားပါဟယ်..
ဒီလိုပဲ.. စိုင်းမျှစားကြ
တာပေါ့..

ကျွန်တော်တို့ချိုင်တွေထဲမှ...
ဒီအိမ်ကလေးကိုပဲတစ်ခုတည်းထားဦး...
ဖွဲ့စားကြမိဖြစ်သည်... ကိုယ့်အိမ်ကလေး...
ထိုယုလားသာ... သွားရသောအိမ်ကလေး...
ပိုင်း... ဖွဲ့စားကြမိပင်...

ဒီနေ့တော့
ငါက အဲဒါတွေကြာပဲ...
ပါတယ်...

ဟယ်တော့
ငါ့အိမ်ကလေး... အဲဒါတွေ
သွားပေးလိုက်တယ်...
တို့အိမ်ကလေး... ဆိုလိုက်ပါ!

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်...
ငါတို့ဟင်းပဲ... အခုတော့ပေါ့... ထမင်း...
စားပြီးရင်... အချီတည်း... ဖို့ဒီနေ့... ငါတို့...
ခြံကထွက်တဲ့... အေးဒီ... ယူခဲ့တယ်...
ပြီးမှ... ဖွဲ့စား... ကြတာ...
ပေါ့ဟာ...!

ကျွန်တော်တို့ထမင်း... စား... ပြီး... ချိန်...
ကျမှ... မွကြီး... က... အတန်း... ထဲမှ...
သူ... ထမင်း... ချိုင်... ကို... ဖြေ... ယူသည်...

မင်းတို့ဒီမှာ...
အာနေကြဦး...

ကဲ...ထမင်းစား...
 ငြိးတော့ တို့အချိန်လည်းကြည့်
 အားလုံးထိုင်းစားကြ
 မယ်ဟေ့...

ပွတာပဲ
 ဖျားရည်တွေကို
 နှစ်လို့...

ဟယ်!
 ဖျားသားလက်တွေ...

နှင်းမြေဒွင်းသန့်ရော်
 တို့ထံမှ အသံတွေ
 ထွက်လာသည်...
 မှကြီးကပြုံးမြဲကြီး
 ရောသည်...

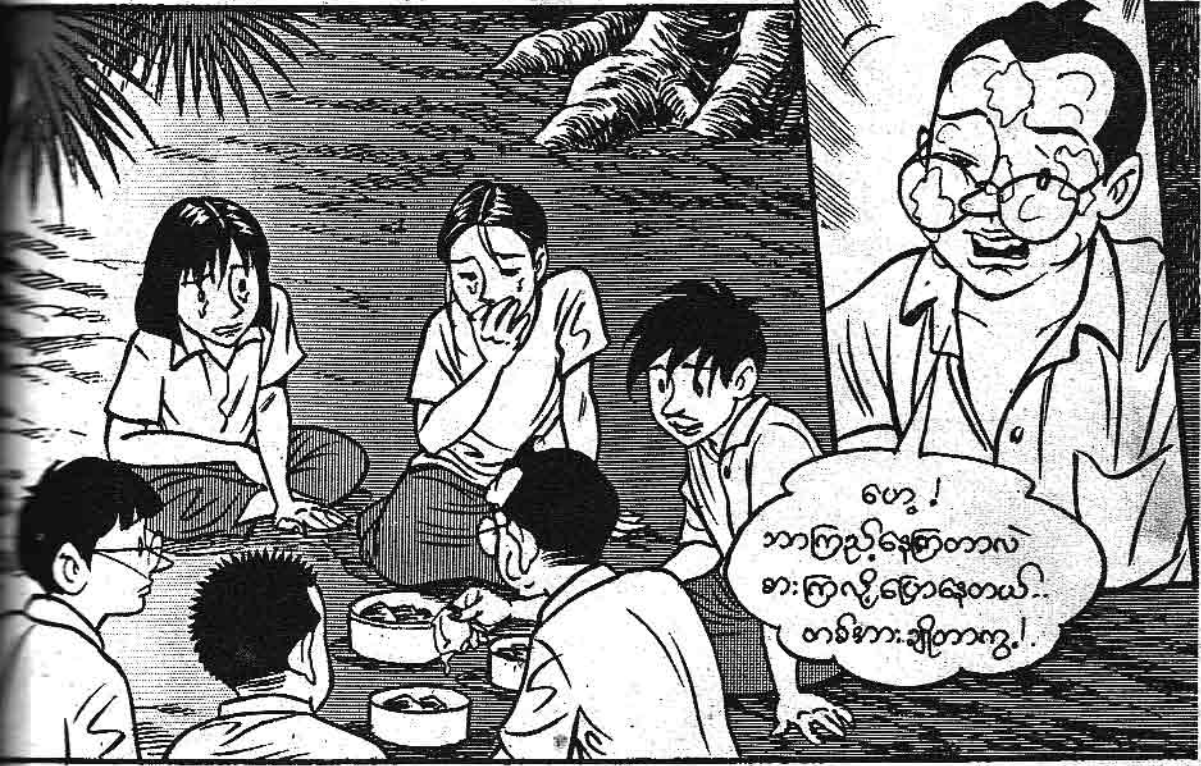

စားလေ..
 ငါ့ကိုရစရာမရှိဘောင်ဗိုင်း
 တုပ်ကြတဲ့နောက်မှတော့ အာငြိး
 တို့အတူတူ မထူးဘူးဆိုပြီးငါလည်း
 ဖျားလာဖို့ကိုမရစေဘောင်
 ဖဲ့တော့တာပေါ့...

စားကြကွာ..
 အချိန်လဲလဲ
 မမေးနဲ့...

... သူငယ်ချင်းတွေစားဖို့ အနာခံကာ မရေကြောင်း၊ ပျားသီးလက်ကိစ္စာမိအရ ပုလောခွဲသော...
... အိမ်ထောင်နှင့် စေတနာကတော့ ကျွန်တော်တို့မှာ လုံးကို ရင်ခွင်လှိုက်ခါသွားစေခဲ့...
... သည်း ချိုင့်သုံးဆင့်မှာ မှာထည့်လာခဲ့သော ပျားရည်နစ်နေသည်...
... သီးလက်တွေကို မည်သူမျှ မဖတ်ကြာဘဲ ပွကြီး၏ များပေမည်နေသော...
... ကိစ္စကိုသာ လေးကြည့်နေမိကြ၏...

ဖြောဖြောဆိုလို့နှင့်ပင် ပွကြီးက ပျားသီးလက် ကိုဖွဲကာ ပျားရည်ဖြင့်တို့ ကာစားပြသည်။ သည်တော် လည်း အားလုံးပင် ပွကြီး အဆိုကွ ဖိုင်းစားကြရသည်။ သဘာဝပျားရည်နစ်နစ်မို့ ချိုလှိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း... သို့သော်.. ပွကြီး၏ သူငယ်ချင်း တွေအပေါ်ထားရှိသော စေတနာက ပျားရည်လက် ဗိုလ်.. ချိုမြိန်ပါသည်။

သည့်လိုနှင့်ကြုံလာသမျှ
အခက်အခဲများကိုအတုအကွ
ရင်ဆိုင်ဖြတ်ကျော်ကြရသော
ကျောင်းသားပေါ်လယ်ဘဝ
များကို သက်ခဲ့ကြသည်။
ဓမ္မကျောင်းပိတ်ရက်များ
တွင်တော့ နှင်းမြဲကသုမ၊
မိခင်နှင့်အတူ နိုင်ငံခြား
ခင်းတွေထဲမှာ အတုအကွ
အလုပ်လုပ်ကိုင်လေသည်။

နှင်းမြဲရေ...
ငါတို့ငါးယောက်စလုံး
အောင်တာယ်ဟေ့...

ငါ... ငါ...
မအောင်ဘူး
မဟုတ်လား ဟင်!

နှင်းကတော့...
မအောင်တာ...
မဟုတ်ပါဘူး နှင်းမြဲ...
မကျဘူးလို့... ဖြော...
မလို့ပါ...

ရွာမှာ... ဂွမ်...
ဟိုး ဟိုး ဟိုး
ဟိုး ဟိုး

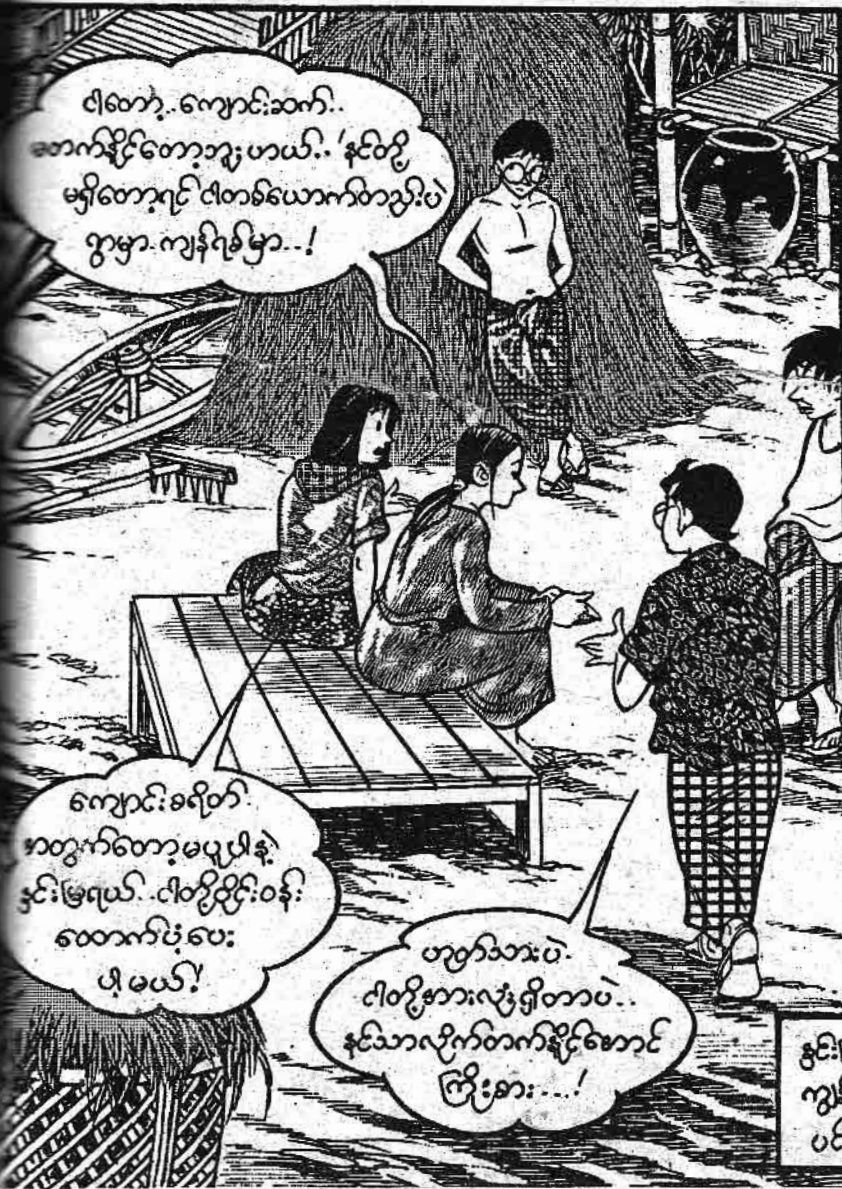
ကတန်းတင်စာမေးပွဲ
တွင်လည်း တစ်နှစ်တစ်
မှန်မှန် စောင်ခဲ့ကြသ
ချည်းပင်....

သွေးစည်းပေးရင် ခုလိုကလေး
လယ်ကာလမှာ ကာတို့ဆင်း
လွန်းလှသည်၊ ကျွန်တော်တို့
ရှစ်ဆန်းစောင်းသောနှစ်မှာ
ပင်.. နှင်းမြဲ၏မခင်ဦးဦး
မြဲ.. ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်၊
နှင်းမြဲ၏ဘဝမှာ နေမင်း
ကွယ်ခဲ့ပြီ...!

ဦးဦးမြဲ ကွယ်လွန်ခြင်းသည် ကျွန်တော်တို့အုပ်စုထဲမှ နှင်းမြဲ ထွက်ခဲ့ ကျန်ရစ်ခဲ့စေဖို့ တိကျသော
အချိန်အား တစ်ရပ် ဖြစ်လာခဲ့သည်၊ ကျောင်းတွေပြန်ဖွင့်ချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့နှင်းမြဲ၏ နှင်းမြဲ မပါဝင်နိုင်တော့...

ငါတော့.. ကျောင်းဆက်..
ဆက်နိုင်တော့ဘူးဟယ်.. 'နင်တို့
မရှိတော့ရင် ငါတစ်ယောက်တည်းပဲ
ရှာမှာ ကျန်ရစ်မှာ..!

ကျောင်းခရိုင်
အတွက်တော့ မပူပါနဲ့
နှင်းမြဲရယ်.. ငါတို့ငိုငိုဝနန့်
ထောက်ပံ့ပေး
ပါ့မယ်!

ဟတ်သားပဲ..
ငါတို့အားလုံးရှိတာပဲ..
နင်သာလို့ကတက်နိုင်စောင်
ကြိုးစား...!

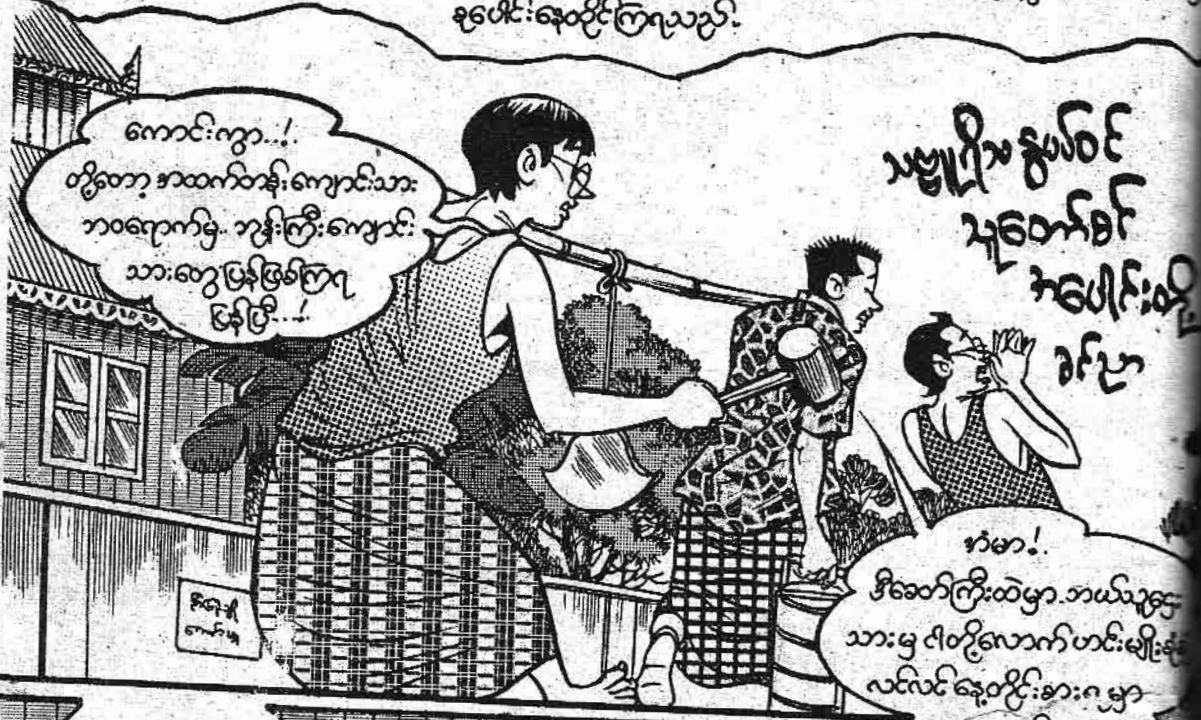
ငါ.. ငါ့အဖေက.. အဖေ
မဆုံးခင်ကတည်းက ဝန်းနာ
ရင်ကြပ်ရောငါ့စွဲနေတာ..
သုတေသနယောက်တည်းပစ်ထား
ခဲ့လို့ဘယ်ဖြစ်မလဲဟယ်!
ငါပဲ.. အပြင်ထွက်အလုပ်လုပ်
ရှာကျွေးဖို့အလှည့်
ကုလားပဲဇနော်..!

နှင်းမြဲကားက အဖန်ဖြစ်နေလို့
ကျွန်တော်တို့ဘာဆက်ပြောရမှန်း
ပင် မသိတော့...!

ကျွန်တော်တို့ကတော့... ဂွာနှင့် မိုင်လေးဆယ်ဆီ... ကော့ကော့... ကျွန်းသာမြို့... အထက်တန်းကျောင်းသို့ ဆက်တက်ကြမည်... ကျွန်းသာမြို့သို့သွားရောက်နေထိုင်ပြီး ကျောင်းတက်ကြရမည်ကိုစွဲတွင် ရွေးရွေးချစ်က... အခြားဂွာနီးချင်းကုမ္ပဏီမှ အထက်တန်းကျောင်း ဆက်တက်ကြရမည်ကျောင်းသို့များနှင့် အတူမှီခိုဖွားကာ စုပေါင်းနေထိုင်ပြီး ကျွန်တော်တို့ကတော့... ပွဲကြီး၏ ဦးကြီးတော်စပ်သူ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးနွယ်၏ကျောင်းမှ စုပေါင်းနေထိုင်ကြရမည်။

ကောင်းကွာ...! တို့တော့ အထက်တန်းကျောင်းသား ဘဝရောက်မှ ဘုန်းကြီးကျောင်း သားတွေဖြစ်ကြရ နေပြီ...!

သမ္မုဋ္ဌိသန္ဓေဝင် သူတော်စင် အပေါင်းတို့ အင်္ဂါ

အံ့မာ...! ဒီခေတ်ကြီးထဲမှာ အယ်လ်ဇဘတ် သားမှ ငါတို့လောက်ဟင်းမျိုးခိုလင်လင် နေထိုင်စားရမှာ မဟုတ်ဘူး...

ဘုရား... သက္ကရာဇ်မလို့ ဝက်သားငါးပိချက်ဟင်း လေးကို ဆရာတော်မမြင် ပါနေနဲ့ဟီဟီ...

ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် ကျောင်းပိုင်းအတွင်းအမြိုက် လှို... သောက်ရေသုံးအဖြစ် သပိတ်များ ဆွမ်းဝတ်ခွက် များ သွတ်သင်ဆေးကြော သာဖြင့်လှုပ်လှို... ဆေးဝါး တာ များကိုလှုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်ယူကြရမည်။

မိုးလုံး... မင်းက အကျွန်ုပ်များ တံ ကောင်းဆိုတော့... ငါ့အလုပ်တွေ မင်းဆဲ လှုပ်ကိုင်ကွာ... ငါသဘော တွေပါတယ်..!

၆၀: မာဂါး

ကျွန်းသာမြို့ အထက်တန်းကျောင်းတွင် ကျွန်တော်တို့အုပ်စု
အကြီးစားကြပါသည်။ အသင်းခန်း ကလည်း တစ်ခန်းတည်း
ကျသည်မို့ နေ့စဉ်ပင် နွေးနွေးချမ်းချမ်း ဘုံကြာဖန်..

ငါတို့ကမြို့မှာ အလားအလာ
အတူအမျိုးမျိုး နှင်းမြဲတစ်ယောက်ကတော့၊
အတူစိုက်ခင်းတွေပဲမှာ အလုပ်လုပ်နေရ
တာမှာပဲနော် အလုပ်များတဲ့ရက်တွေက
ရင်လည်း တစ်ခြားကွာတွေကို
ဆေးရောင်းထွက်နေရ
လိမ့်မယ်..!

ငါ.. နှင်းမြဲကို
သိပ်သတိရတာ
ပဲ...

နွေးနွေးချမ်းက တမ်းတမ်းတတ်သည် သူ့သံပြုလျှင်
ကျွန်တော်တို့ပိုင်းကလေးမှာ ခကားသံတွေတက်ဆိတ်
သွားတတ်၏ အားလုံးပင်သက်ပြင်းကိုယ်ခံချိမိကြ
သည်။ ထိုအချိန်မျိုးတွင် ကျောင်းတွေ ပြန်ဖွင့်ကာ
ကာလကို ကျွန်တော်တို့ဖြန့်ဖြန့်သတိရလာမိတတ်၏..

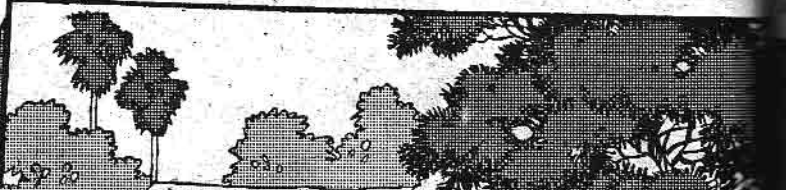

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ကလေးမှာလည်း နှစ်စဉ် ဖြင့်ထွက်လာခဲ့ကြတော့
နှင်းဖြူက ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ကို လိုက်ပို့ရင် လက်ကလေးဖြင့်
ခွင့်အပ်က ကျန်ရစ်ခဲ့ရတာပါ...

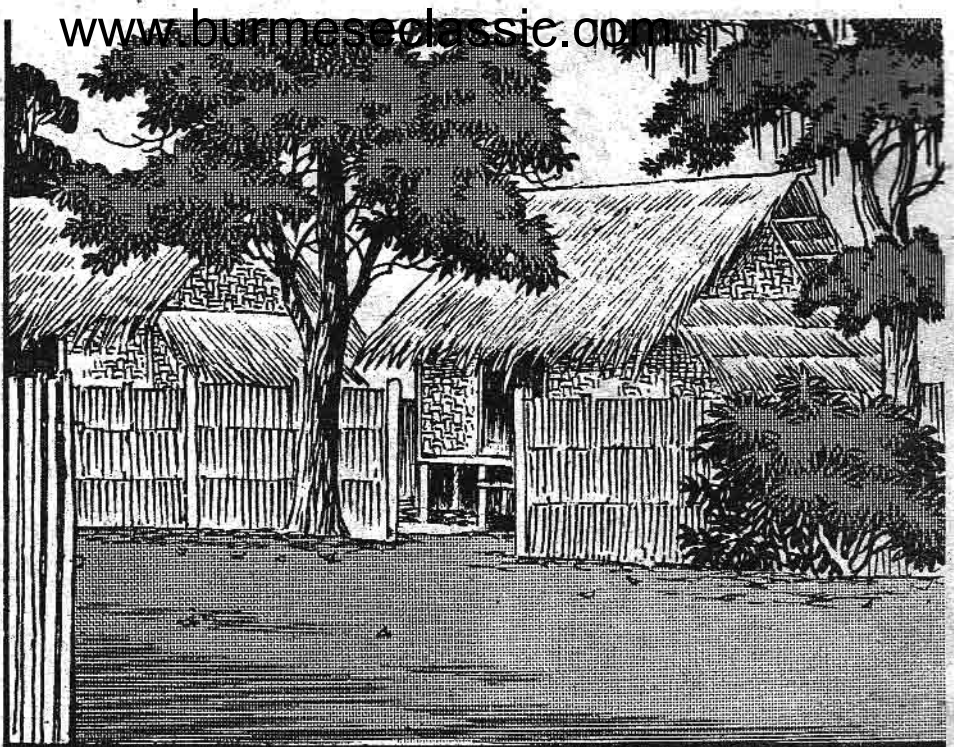

နွားလှည်းလမ်းတစ်လျှောက်
ငိုခြင်းချလိုက်ပါလာသော နွားနွားချစ်ကို ဝန်းချော့စော့ နှစ်သိမ့်
နေရင်း မှာပင် ကျွန်ုပ်တို့က ညောင်ညိုပင်ကြီးအောက်မှာ တစ်ယောက်တည်း
တစ်သိမ့်သိမ့်နေရစ်ခဲ့တာမို့ နှင်းဖြူပါပဲ ကျွန်တော်
ဖြင့်ယောင်ရင်နှင့်နေသောပုံ!

အိမ်ထဲမှာ ငွေကြေး
အလှူအတန်းတွေ
အိမ်ထဲမှာ မြေရောက်
အိမ်ထဲမှာ အကား
အိမ်ထဲမှာ အိမ်ထဲ

အိမ်ထဲမှာ လုပ်ငန်းများတွင် ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးကြရသေးသော ကျွန်တော် သန်းကျော်နှင့်မိုးလှ
အိမ်ထဲမှာ မရောက်ဘဲနေ့ ရှိသေးသည်။ ကျွန်တော်လျှင်သာမျှဝင်လုပ်ကိုင်ခံရာမလိုသော သူငယ်များ ပွားပြားကတော့
အိမ်ထဲမှာ မရောက်ဘဲနေ့ မရှိ... နှင်းမြေတွင် မီးဖိုချောင်ပိုင်ကား နှင်းမြေ ချက်ပြုတ်ထားသော ဟင်းတွေကိုလည်း
အိမ်ထဲမှာ မြည်းတတ်သေး၏ နှင်းမြေတွင် မိမိသည်... ဒင်း၏ ဓားမိမိသောက်မိမိပင်...

နှင်းမြေက
မြို့ရောက်နေကြလို့ဟာ မသိဘူး
လူတွေကို တစ်သွေးတစ်မွေးနဲ့
မြို့ပုံပေါက်လာတာပဲ!

ဟုတ်လား...
မြို့ပုံပေါက်တာဆိုတာ
ဘာကိုကြည့်ပြီး ပြော
တာလဲ ဟင်!

ဟိုကောင် သန့်ဆေး
ကိုတို့လုပ်ပါလားတဲ့ လယ်ထဲဆင်လို့
ဒါးကောင်းကိုစိုက် နဲ့ဆင်တဲ့
ကောင်က အခုနဲ့ဆစ်လောက်
ကောင်းဘိတိုပွပွလို့
နဲ့...!

ဟဲ့. ဟဲ့..
အဲဒါ.. ခတိုင်လေ..
ခတိုင်လိ.

အောင်မယ်နင်က..
ဖြိုယူချောချောလေးတွေကို
မောက်ခိရူးနေပြီပေါ့လေ.ဟဟဟဟ
ပုဖြင့်...!

နင်တို့က မြို့မှာ
နေရင် ကျောင်းတက်နေတာ
မေးဦးမယ်မြို့မှာဘာတွေ
ပေါ့သလိမ့်ဟင်!

ခက်ဘီးတွေ.
ကားတွေပေါတယ်. မိုဒယ်လုံတွေ.
ကာရုအိုကောခန်းတွေပေါတယ်.
ပြီးဆော့ ကောင်မချောချောလေးတွေ
ပေါတယ်...

ဒါကဆော့..
မလွှဲသာ မရွှေငင်သာ
အိပ်မက်ကောင်းလုံခြုံလို့
တာပါဟာ
ဦး...ဦး...

သည့်အခါ ကျွန်တော်တို့အားလုံးအရေးကြီး
 လာသော်လည်း သို့ရာတွင် အင်္ဂလိပ်စာက
 လည်း အသံအသွယ်တွေဖြစ်လာကြပြီ။
 မိုးကလေးများ ဖြစ်ကြသော ရွေးရွေးချစ်ခွင့်
 နှင်းမြေတို့ကတော့ သိသိသာသာပင် ဖွံ့ဖြိုးကာ
 အပျိုပျိုအပျိုလေးတို့ ပျိုအိုခိုလာခဲ့ကြသည်။
 ရွေးရွေးချစ်က ဂုဏ်သိက္ခာပင်ထည့်သောအညိုဆို
 ဆောင်ထဲက နှင်းသီတစ်ပွင့်လိုလှပနုပညာသည်
 ဆိုလျှင်... နှင်းမြေက မိုးထဲပေထဲမှာအကြမ်း
 ဖာမင်းခံစားစွဲလာသည်တော့ပယ်လို့
 တစ်ပွင့်နှင့်ထင်ဟု ဂုဏ်သိက္ခာ
 ထင်ပါသည်။

နှစ်ဦးစလုံးပင်ဆန်ကျင်ဘက်ပင်တို့ကို တစ်မျိုးတစ်ဖွဲ့
 ဆွဲဆောင်နိုင်သော အလှူကိုယ်စီကို ပိုင်ဆိုင်လာကြရ
 နှင်းမြေကတော့ ငှာမှာကုန်နေရတဲ့ ကိစ္စမရှိ။
 ကျွန်တော်တို့နှင့်အနီးကပ်နေရသော ရွေးရွေးချစ်ကတော့
 သုမ္မာဓိလှပကျော့ရှင်းရှင်ကြောင်းပင် ကျွန်တော်တို့မှာ
 မြဲသာမှာရှိလာသည်၊ ကိစ္စရှိလာသည်။

တစ်ခွဲခုခင်၊ ကောင်းကင်ကလေး လှည့်သောလမ်းသွယ်ကတော့
ဗွား ချီသွားလို့ကလေး ခွေးခွေးဆီကလေးလို့ခေါ်သေးသလား?

ဒါ... ဘာလို့
တာလဲ...?

ဟေး... ဟေး... ဟေး...
ဟေး... ဟေး... ဟေး...
ဟေး... ဟေး... ဟေး...

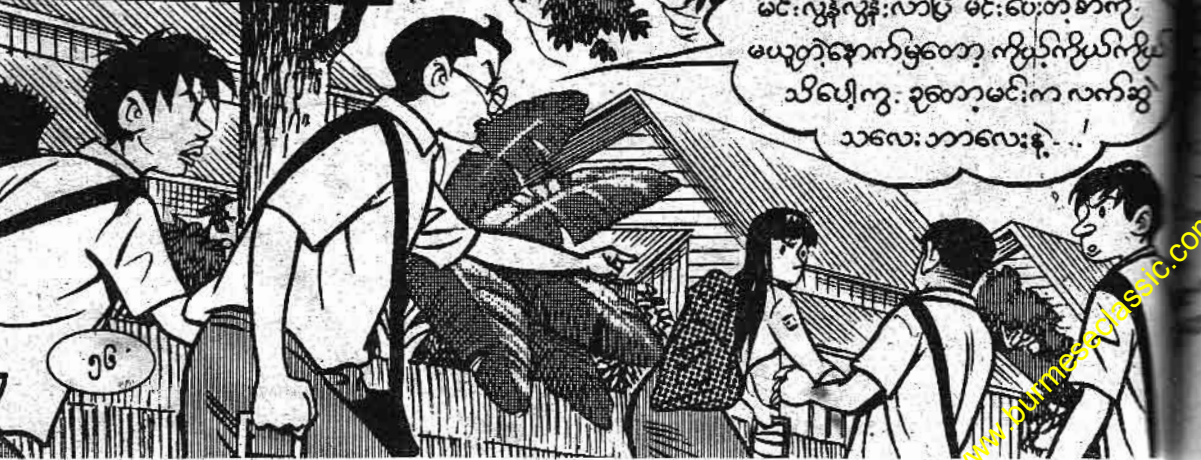
ပေး၍မယူတော့လက်
ကိုဆွဲခါ နောက်ဘက်မလှ
မကမ်းမှ ဘာလုပ်လို့ကပ်ပါ
လာသောသူကောင်တွေ
မြောက်ပေးကြ၏။
ကျွန်ုပ်တို့ဘဝကလေး
သူတို့နှောက်ခပ်လှမ်းလှမ်း
မှ လှိုက်လာသောကြောင့်
ဘာဖြစ်အယုက်စာလုံးစုံ
ဖြင့်နေရ၏...

စာလေးတာလေး...
အစတန်းကတော့ အမြန်
ချောလို့နဲ့ ဝိုင်းမလို့ပဲ ဒါပေမယ့်
ဒီနည်းကလေးဖြင့်မယ်
ထင်လို့ ဟဲ့ ဟဲ့...

ဝေဟန်

ဟော့ကောင်တင်လွင်...!
မင်းလွန်လွန်းလာပြီ မင်းပေးတဲ့စာကို
မယူတော့နောက်မှတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
သိပေါ့ကွ... ခုတော့မင်းကလက်ဆွဲ
သလေး ဘာလေးနဲ့...!

တစ်ခင်းတည်း
သိလည်း သိတန်း
အတ္တမိတစ်ယောက်
တစ်ယောက်သိနေကြ၏
အကူအညီပေး အကူအညီ
ပေးကာ အကူအညီပေး
သည်။

ဟေ့ကောင်ပွဲကြီး
ဒီကိစ္စမင်းနဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ!
ကိုယ်လမ်းကိုယ်သွား
ကြကွာ..!

ဆိုင်တယ်!
တို့ကတစ်ဖွာတည်း
သားတွေကွ!

ကြီး ပြန်အောင်လိုက်တော့ တင်လွင်၏အသွယ်ချင်းများကစဉ်းလာသည်။
နဲ့ဆွဲချက်တော့ မျက်လုံးပြူးနေပြီ...

သွားခမ်းပါ...!
ဆိုင်လိုက်တာမင်းတို့ကကောက်ကိုပုံ
ဆိုင်ဆွဲတွေလား.. ကိုယ်လည်းမခားနိုင်
သူများစားဖို့လုပ်တော့လည်း
ထို့ဟောင်...

ဟွတ်ပါ!
တောသားကတောသားလို့
နဲ့ခမ်းပါကွာအဖို့ကြီးကောင်းသာ
တွေကများ..

ထိုကားများက ကျွန်တော်တို့အား လုံခြုံရေးများ
လို့ ဆွယ်ကိသွားခေခဲ့တော့သည်...

ဟေး!..
ဘုန်းကြီးကျောင်းသားတွေရဲ့
လက်သီးဘယ်လောက်မြင်းတယ်
ဆိုတာဖြည်းဖြည်းကွ..
ကဲ...

ဟေး... ဟေး... ဟေး...

ကျွန်တော်ကတော့ ခုနိပွဲခွင့်
စားကုသိုဇွေးဇွေးချစ်ကို
လက်ဆွဲခေါ်ပြီးဖြေး
လှသည် ..

ဒီကွပါဝဲတယ်!

တောင်တို့၏ ရန်ပုံသတင်းသည်... နောက်တစ်နေ့မှာ... ကောင်း... အုပ်ဆရာ
နားသို့ပေါက်ရောက်သွားလေသည်။ အားလုံး... ကောင်း... ရုံးခန်းကို
...ခံရ၏... ဆရာကြီးမှာ စာတော် ရေးပွဲနေပုံရသည်။

မှန်ပါတယ်
ထင်ကြီး...
ကောင်း...
ကောင်း...

ငါ... အုပ်ချုပ်ပုံ
ညံ့ဖျင်းရာမကျလေ
ဘူးလား... ?

မင်းတို့ကောင်တွေ... လည်းကောင်း...
အုပ်ထိန်း... သူတွေခေါ်ခဲ့ကြ... နောက်ဆောင်... ရန်မဖြစ်
ခေရုစောင်ထိန်းသိမ်း... ပါမယ်ဆိုတဲ့ကတိ... ခံခံချက်
လက်မှတ်ထိုး... ခိုင်းရမယ်...
ဒီကြားထဲကမ္ဘ... ..

နောက်တစ်ကြိမ်
ထပ်ဖြစ်ရင်... ကောင်းက... အစဉ်...
အပိုင်ထုတ်ယယ်မယ်သာမှတ်
သွားကြ... !!

ကုန်းတော်ဝင်

ကုန်းတော်ဝင်နောက်တစ်လမ်း
ဆရာကြီးနဲ့အိမ်သို့သွားကြရပြန်
သည်။တင်လွင်တို့မှာဖွဲ့ကတော့
သူတို့အိမ်မှာများကိုအိမ်လာ
ကြသည်။

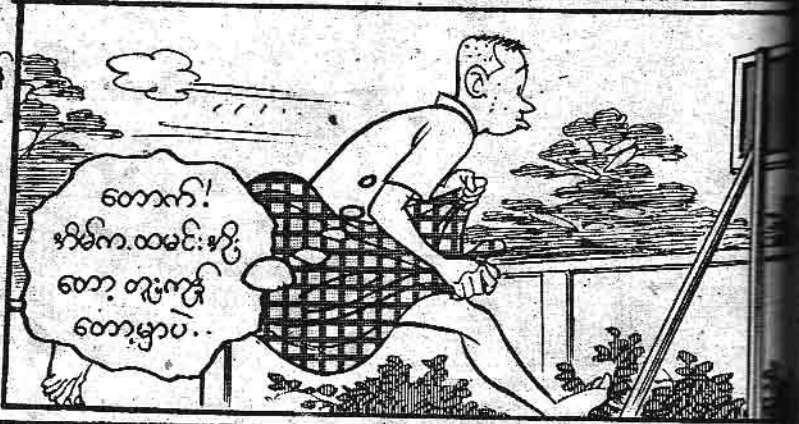
နောက်
တစ်နေ့...

ကျွန်ုပ်တို့
အိမ်

ဆရာကြီးက
ဘာပေးမယ်
ပြောလို့လဲ?

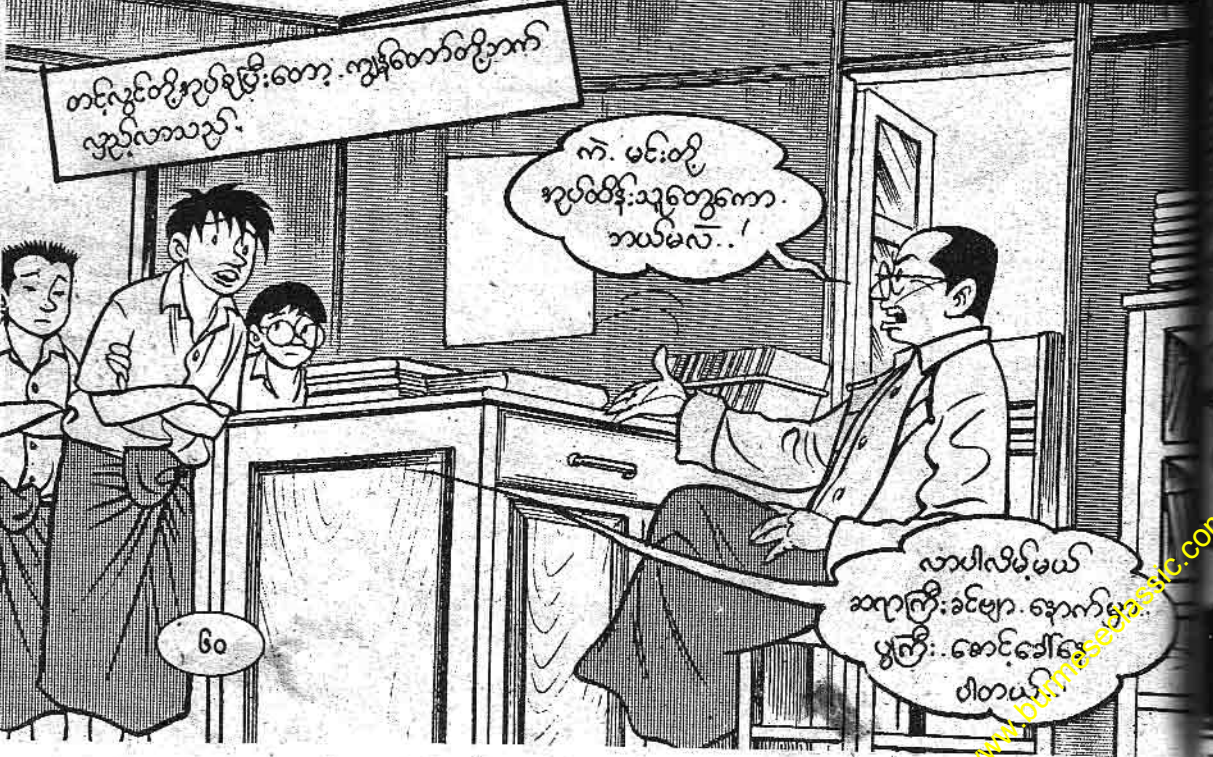
တစ်ခုခုပေး
မယ်လို့ထင်ရင်
အိမ်ကောင်းအပွင့်
မဟုတ်ဘူး...

ဆရာကြီးကထိုအခါများကိုအကော
ရကသည်အဖွဲ့အဖွဲ့ကကောနောင်ရန်
မဖြစ်စေလိုထိန်းသိမ်းတာဝန်ယူပြုစုရန်
ထိုခံကတိလက်မှတ်တို့ပေးပြီးပြန်
လွှတ်လိုက်သည်။

တောက်!
အိမ်ကထမင်းအဖွဲ့
တော့ တွေ့လို့
တော့မှာပဲ...

တင်လွင်တို့အပွင့်တော့ ကုန်းတော်ဝင်နောက်
လူညံလာသည်။

ကဲ. မင်းတို့
အပွင့်ထိန်းသူတွေကော
ဘယ်မလဲ..!

လာပါလိမ့်မယ်
ဆရာကြီးခင်များနောက်မှာ
ဖွဲ့ကြီးစောင့်အိမ်
ဝါတယ်...

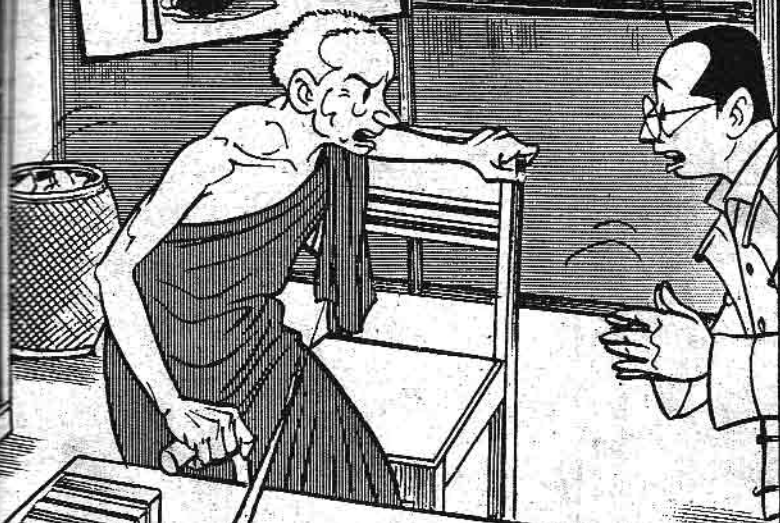

ဆိမ္မာလိက်ပါ... ပွတ်-ဒိုင်ကပ်... ကျောင်းတိုင်းဆရာတော် ဦးနုနွယ်ရဲ့အနီးထဲသို့ ကြွချီလာပါစေ
သည်။ ဆရာတော်ကို ဖြစ်လိုက်တော့ ကျောင်းမှာပဲ ဖြစ်
မူကလုံးဖြူးသွားသည်...

ကြွ... ကြွပါဘုရား...
အရှင်ဘုရားက ဘာကိုခွင့်နဲ့
ကြွလာတော်မူပါသလဲ
ဘုရား...

ဒီ... ပွတ်တို့အုပ်စု
လေးယောက်က ဘုန်းကြီးရဲ့
ဌာနက ကလေးတွေပဲ လောလော
ဆယ် ဘုန်းကြီးရဲ့ကျောင်းမှာပဲနေ
ခဲ့ကြတာဆိုတော့ ဘုန်းကြီးက သူ
တို့အုပ်စုထိန်းသူပဲပေါ့ ကံဘာကို
ခေါ်ရတာလဲ ဆိုတာပြောပဲ
ဒကာကြီး!

ဒကာကြီးပဲ...
အုပ်စုထိန်းသူ ခေါ်လာခဲ့ရမယ်
လို့ - ပြောလိုက်တယ်
ဆို...

ဆရာတော်က...
ဆရာကြီး၏ အားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏

ဆရာကြီးက ကျွန်တော်တို့အား နေရာပေးပြီး နောက် ငွေအဖို့ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ နေရာပေးတာတို့ကို ပါရနဲ့ လျှောက်ထားလေသည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးနှင့် ကျောင်းအုပ်ဆရာတော်တို့ထိပ်ထိပ်က တွေ့ကြလေပြီတည်း...

ဒီလိုရှိတယ်
ဒကာကြီးရဲ့ ဒီကလေးတွေက တောသား၊
လူရဲ့ကလေးတွေပါ။ သူတို့က ဘယ်သူ့ကိုမှ
မမြီး မခော်ကား ခေရပါဘူး။ ဖြစ်ပုံကို ငွေကြည်း
တော့... သူတို့မှာ ညယ်ချင်း တစ်ကွဲတည်း သားကျောင်း
သူကလေးကို တစ်ဖက်က ကောင်လေးတွေက
လိုက်ဆွဲကပ်ယူကတာတွေလို့ သူတို့က
ဝင်ကားဆီးရင် ရန်ဖြစ်ကြတာ
ဆိုပဲ...

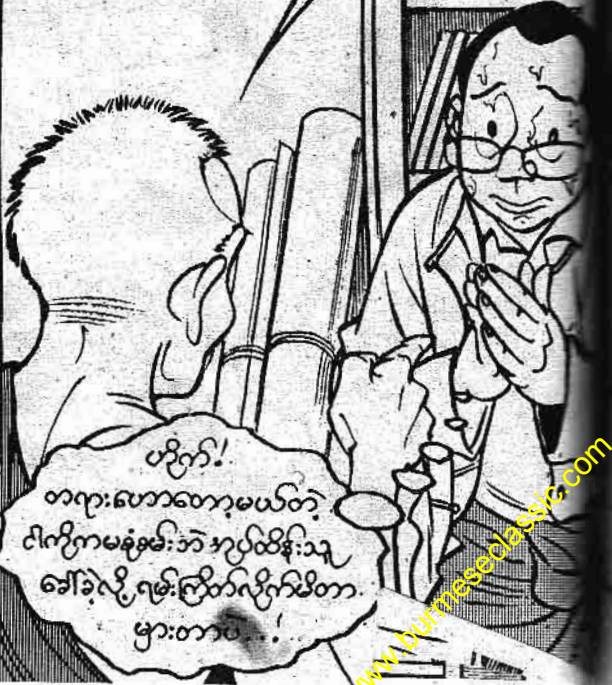
တင်ပါ့ဘုရား...

ဆရာကြီး ချွေးတွေ ပျံနေသည်။

ဒီတော့ ဒကာကြီး
ဘုန်းကြီး ပြောပါရအေ ကိုယ်အမျိုးသား
ချင်း ရယ်သူကလေး အချင်းချင်း ကာက
ဆောင်ရွက်တာကို ဖြတ်ခွာအား
ခွင့်လိုတော်မူတယ်...!

ဒီရမ်း... ဘုန်းကြီးလည်း
တရားမဟောရတာကြားပြီးဆိုတာ အခုတို
အခွင့်ကြံတုန်း ဒကာကြီးကို ဟောပြောပြသ
ဆိုဆုံးမသွားဦးမှ သေသေချာချာ အာရုံ
ရုံးစိုက်နာယူဆောင်ဒကာကြီး...

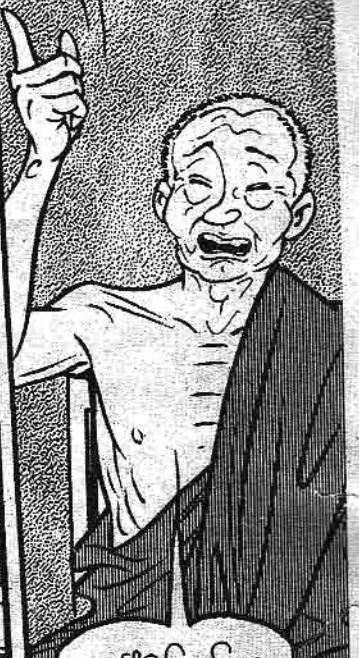

ဟိုက်!
တရားဟောတော့မယ်တဲ့
ငါ့ကိုက မနဲ့ဖမ်းဘဲ အုပ်ထိန်းသူ
ခေါ်ခဲလို့ရမ့်ကြိုက်လိုက်မိတာ
မှားတာပဲ...

...ဆောင်ရွက်လေ့ရှိကြောင်း...
...ဆောင်ရွက်လေ့ရှိကြောင်း...
...ဆောင်ရွက်လေ့ရှိကြောင်း...

ဒီနေရာမှာ အကြောင်းတိုက်ခိုက်
အာရုံစူးစိုက်မှုက မဟာကပ်လက်တော်
အာရုံစူးစိုက်မှုမဟုတ်... ဒီကပ်လက်ကို ဒီဒီနီ
...အာရုံစူးစိုက်မှုမဟုတ်...
...အာရုံစူးစိုက်မှုမဟုတ်...
...အာရုံစူးစိုက်မှုမဟုတ်...

အရေအတွက်အားဖြင့်
ရှစ်သောင်းရှိတဲ့ မျောက်အပေါင်း
ကို ဒီဒီနီ အုပ်ချုပ်ပြီး ဖိမိတ်
မှာနေစဉ်...

ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းမှာ
အင်မတန်အရှည် ချိန်ဖြင့်
ကိတ် သရက်ပင်ကြီးတစ်ပင်
ကလည်း ရှိပြန်သတဲ့...
ဘာရှိသတဲ့လဲ
ဒကာကြီး!

တင်ပါ...
သရက်ပင်ကြီးပါ
ဘုရား...!

သိပါပြီ... သိပါပြီ...!
ဒေဝဒတ်အလောင်းက
ဘုရားလောင်း မျောက်မင်းကျောပေါ်
အုန်းချတဲ့ ကပ်လက်ပါ... ဒီက မုလတန်းဖြင့်
ဆရာဘဝ ကတည်းက ကလေးတွေကို
သင်ပြပေးလာခဲ့တာတော့ဖြင့်
သုကာမယ် ဘဲနဲ့...

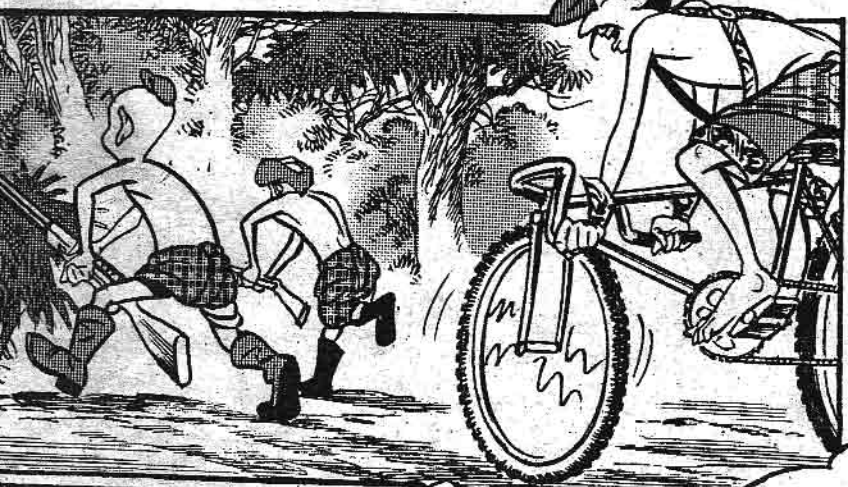

အဖို့အသင်က သရက်သီး
တစ်လုံး ကြွေကွေးသွားပြီ။
မြစ်ကမ်းဘက်မှာ ရေ
ကူးနေတဲ့ ခွင်ကောင်
တစ်ပါး ဆီကို ဆိုက်
ဆိုက် ခြိုက် ခြိုက် ရောက်
သွားသတဲ့...

ပွဲကပ်...
ဒါ... ကုန်ကြီးက
ပေါက်ပွတ်ကျ
ခွဲကပ်နေရမယ်

ဒီတော့ ဘုရင်ကြီးက မွေ့လျော်
လွတ်သရက်သီးကို စားသုံးပြု
တော့ ဘဝသားထူးကံလွှာက
သရက်ပင်ကို တွေ့အောင် ရှာ
ဆိုပြီး မုဆိုးတွေကို ငေါလမ်းဖြ
ခေပြီး... ဝါနီမြစ်ညွှာကို ဆန်တ
ပါလေရော ဒကာကြီး ရေ...

တင်... တင်ပါ့...
ဘုရား...!

တောက်!
ဒီဘုရင်တော်ကြီး ကျတာနဲ့... ဓာတ်
လမ်းက ရှည်ကုန်တော့... ဘုရင်လုပ်ပြီး
တော်ရန်ကောဗျာ... စားခရာရှားလို့
သရက်သီးတောင် ခြေရာခံလိုက်
ရှာသတဲ့ ကောင်းကြ
သေးလားဗျာဆို!

ခင်း... သေသေချာချာ
... ခပ်တော့... ဟိုအာသင်တင်လွင်
... မျောက်လောင်းကရည်းစားစာ...
... သေးကောင်းကုကမ္ဘာ... ငါ့... မျောက်စာရာ...
... တို့ ထိုင်နာနေရတာပဲ... နေ့နှင့် ဦး
... မျောက်လောင်းတင်လွင်
... တော့လား...

ခင်နီလိုဆိုပြီး
သကာလ... ဘာလို့ မိမိကိုယ်
ကို ဖတ်တာ... ခင်းပြီး တစ်ခြားမျောက်
တွေကို... ကယ်ဆယ်ရပါသလဲ
မေးတော့...!

မျောက်မင်းက...
မဟာရာဇ... မိမိတို့ အမျိုးအနွယ်
ကို အရေးပေါ်လာတဲ့အခါ မေးမ
အောင်ရွက်ကြကုန်လို့ အခါပြီး
ဥစ္စာထွက်ယာတရားသဘောကို
ဟောပြောတော်မူသတဲ့
ဒကာကြီး... ရဲ့...

သာဓု... သာဓု...
သာဓုပါကဏ္ဍ...

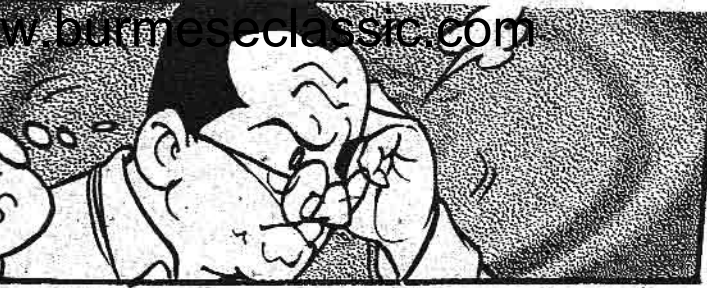
ဆရာကြီးလည်း သာဓု
ဆုံးကြိမ်ကို မိတ်ပျက်
လက်ပျက်ခေါ်ပြီးနောက်
ဆရာတော်အားဝတ်ချ
လေသည့်။

ကိုင်း... ဒကာကြီး...
ကျုပ်ငါ့အားသာ... တွေအတွက်
ကျုပ်လက်မှတ်ထိုးမယ်
ဓာတ်ကလေး...!

ကောသလ်းက...
အိလိုလုပ်လိုက်ရင်ပြီးရော...
ခုတော့... တစ်ခုခုလောက်
ကြာတယ်..!

ကျွန်တော်တို့ဆရာတော်က... ထိန်းသိမ်းပါမည်အကြောင်း... လက်မှတ်
ထိုးပြီး... ခုံးခုံးထဲမှပြန်ကြည့်သွားဖို့... သက်ဖြင်းပူကြီး... ချကာ... ကျန်ရစ်
နေခဲ့သောဆရာကြီးကို... ခုံးခုံးမှအထွက်တွင်လှည့်ရုံမိန့်တော်မူသေးဖို့

ဒကာကြီးကို... ခုံးခုံးထဲမှာ... တစ်ခြား... တစ်ခု... တော်
တွေကို... ဟောပြောပေးဖို့... မယ်... ကခု
ဘုန်းကြီး... ဟောခဲ့တဲ့... တရားကို... မှတ်မိ
တယ်နော်... ဒကာကြီး...!

မှတ်မိပါတယ်အရှင်...
မဟာပဏိ... အလေ...
မဟာကပိဇာတ်တော်ကြီး...
ပါဘုရား...!

ဒုခမ်း...
ဘာ... ဘာ...
ဘာ... ဘာ...

ဆရာကြီးကား... ကျွန်တော်
တို့နှင့်... ပတ်သက်၍... အုပ်
ထိန်း... သူ့ခေါ်ခွဲရန်... ကိစ္စကို...
တစ်ခါတည်း... နှင့်... တပ်လန်
သွားခဲ့... ရှာလေတော့
သည်...!

သတို့
အေး... အေး... ပဲ... နေ့... ပါ... တော...
မညှိ

နောက်... မ... ခေါ်... မိ... မိ...
ကို... မှတ်... မှတ်... မှတ်... မှတ်...
လက်... မှတ်... ထိုး... လိုက်... ပါ... တာ...
ဘုရား... မှတ်... မှတ်... မှတ်...

အဖွဲ့အစည်း... သီတင်းကျွတ်နှင့် ဒီဇင်ဘာ ကျောင်းပိတ်
ရက်များတွင် ကျွန်တော်တို့ကွဲပြားစွာ ဖြစ်တော့ နှင်းမြေက
ပေါ် သာမားရကြည့်လိုက်မယ်...

ငါက...
အင်္ဂလိပ်ကျောင်းမတက်နိုင်
မယ် ဆယ်တန်းဆိုတာ
အရေးကြီးတဲ့ စာတန်းမှန်း
သိတယ်ဟဲ့...

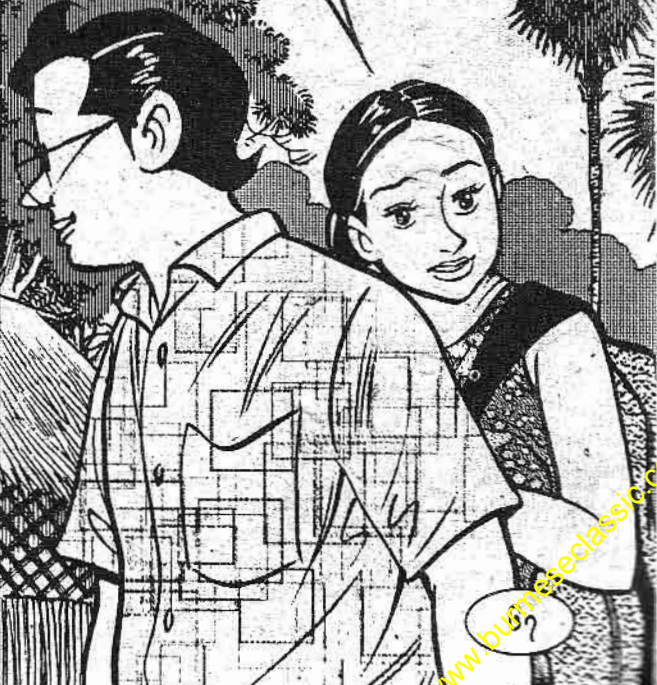

မိတ်ချ...
ကျရှင်လည်း တက်ဝယ်
ကျောင်းက သင်တာတွေလည်း
ကြိုးကြိုးစားစား ဖိဖိစီးစီး ဂုဏ်
တယ်.. ငါတို့နှစ်ချင်းပေါက်
အောင်အောင်ကြိုးစား
ပြောပါဟာ..!

အေး.. ဒီလိုပြောပါ..
ဒါမှ ငါ့သူငယ်ချင်းတွေ.. ငါက...
ကလေးက အခြေအနေကြောင့် ပညာ
မတတ်ခဲ့ရပေမယ့် ငါ့သူငယ်ချင်းတွေ
ကတော့ ပညာတတ်ကြီးတွေဖြစ်
ကြရမယ် အဲဒါကို... ငါ
လွတ်ယူမယ်!

အင်္ဂလိပ်နှစ်ချင်းပေါက်
အောင်အောင်ကြိုးစားကြနော်.
အင်္ဂလိပ်ကျောင်းဆိုတာ ရောတက်
ကြရတယ်. မဟုတ်
လား...

နှင်းမြေက... မိုးရိမ်တကြီး
မှာကြားပါသလား!

?

ဒါပေါ့ဟာ!
 ဘယ်ကြယ်ပွင့်ကိုလဲ၊ ဗလင်း
 လက်ညှိုးလို့ ခြေထောက်ကြီးကစားဖို့
 ပေးထားဘူး၊ ကြယ်မင်းကြီးမှာ
 လင်းလက်ခွင့်ရှိတယ်.. ဒါ..
 ဒါ ခံယူချက်ပဲ...!

ငါ.. တကယ်..
 ကျေနပ်တယ်ပွင့်ကြီး.. နင်တို့
 ကြီးစားကြဟာ နှစ်ချင်းပေါက်
 ဧကောင်ကြပါစေချော်..

ဟဲ့... ဝ
 ကမ္ဘာ

နှင်းမြဲ၏ ဆန္ဒကို...
 ဖြည့်ဝံ့ရပါစေမည်ဟု
 ကျွန်တော်တို့စကား
 ပင်.. ကတိပေးလို့
 ကြပါသည်!

နင်တို့..
 တ.. တကယ်
 ချော်...!

လယ်ပေါ့ဟာ!

ဟီး ဟီး ဟီး
 ဟီး

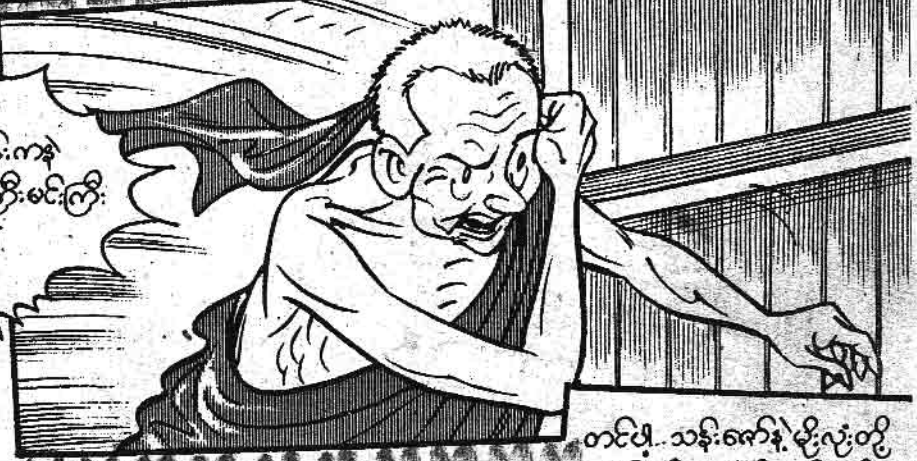

ထိုကတိအတိုင်းပင်
အဝိကကျသောနေ့က
ဆုံးအတန်းတင်စာမေးပွဲ
ကြီးကိုကျွန်တော်တို့
မအိပ်မနေကြဘူး။
ဆိုပြပါသနား။

နိဗ္ဗာန်

ဟဲ့..ဟဲ့..!
မိကြီးတို့အားနီးက ခွန်းကနဲ
အသံကြားတယ်။ သူကြီးမင်းကြီး
ဘာဖြစ်တာလဲ
ဟဲ့..

တင်ပါ.. သန်းကော်နဲ့ မိုးလုံးတို့
ပူဖြင်းတို့က အိပ်ပျော်မှာမို့
လို့ဆိုပြီး သူ့နီးက လျှောက်
တွေ တစ်ပန်းကန်ကြီး သွတ်စား
ကြတာ အခု လေထုတ်နေ
ပြောတယ်ကွာ...!

တင်ပါ.. တပည့်တော်
အကျက်ရင်းအိပ်ပျော်သွားမှာမို့လို့
အနီးသီးကိုဖြခါင်းနို့အိပ်တာ အနီးသီး
ပေါ်က ခေါင်းဆော်ကျတာပါ
ကွာ..

ဧေး...ဧေး...
ကြီးစား... ကြီးစား...
ကျန်တဲ့ကောင်တွေ
ကရာ..!

တယ်ခက်တဲ့
ကောင်တွေပဲ..ဘုန်းကြီးဆိုကိုလေဆေး..
လာယူလှည့်ကြ..!

ဒါနဲ့ တာဘုတ်
ဘုတ်ပေါက်ပြီး သက်သာ
သွားလိမ့်မယ်.. လေထဲနဲ့နေရင်!
ဘယ်မှာလာပြီး စာကျက်နိုင်
တော့မှာတဲ့!

တင်ပို့ ဘုရား...!

စာမေးပွဲတွင် ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်နည်းကိုယ်ဟန်ဖြင့်
ဖိဖိစီးစီးကြိုးစားကြပါသည်။ စာမေးပွဲဆုံးထိတွင် ကျွန်တော်တို့
အနီး နှ့် ချင်းကပ်လျှက်ကျသော သူများကတော့ သိပ်မစားသာလှပါ။

ဝေဟက်!
အဝေးကြည့်ပါကပြန်ပေး
ယူလာခဲ့ရအကောင်း
ဘာ...

ဟင်..
ဒီး... ခေါ်နံ့လာပြန်ပြီ
ဒွက္ခပါပဲ...

နေ့တိုင်း
ဒီစားနဲ့ ဝူဝူနေရတာနဲ့
ခေါင်းတွေမူးပြီး ကျက်ထားတဲ့စာတွေ
တောင်... မေ့ကျန်ပြီ။ ဘယ်
ကများ... နေ့တိုင်း... ဆိုင်ကလုံးလွတ်
နေတယ်မသိဘူး...

ဟင်... ဒီနား
ရောက်တိုင်း... ဒီးခေါ်ကို
တောင်နေတာပဲ... ပေါက်ပဲ
ပေါက်နိုင်လွန်းတယ်!

စာမေးပွဲကလည်း
ဖြေလိုကောင်း အီးကလည်း
ပေါက်လိုကောင်း
မိမိပဲ...

ဟင်! လာပြန်ပြီ
ဒီအနံ့... ခိုးပဲ မထူး နိုင်
တော့ပါလား...!

ဒီကျောင်းသားတွေ
ငါ့ကို... အစမ်းတိုက် တိုက်
ကြပြန်တဲ့ဗျာယ်...

သည့်လိုဒွင်ပင်. နောက်ဆုံးအတန်းတင်စာမေးပွဲကြီးကို ကျွန်တော်တို့ အားစိုက်ကြီးစားဖြေဆိုနိုင်ခဲ့ကြသ
စာမေးပွဲခန်းကထွက်လာတိုင်း အပြုံးကိုယ်ခံနိုင် အဖြေလျှော့ချင်း တိုက်ဆိုင်ခပ်ဆေးကြရင်း ပျော်ရွှင်ခဲ့ကြရသည်

၇၂

မြစ်နှင့်တူသည်ဟူသော စာမိပါယ်ကိုးကလေးအတိုင်း ဖွင့်ဆိုချက်ကိုလက်ခံ
 နိုင်မည်ဆိုပါက ကျွန်တော်ဘဝတွင် အနီးစပ်ဆုံး မြစ်နှစ်ခင်းကို ရင်းနှီးခဲ့ရသည်ဟု
 ဆိုရပါလိမ့်မည်။ ဖွန်ပါသည်။ နွေးနွေးချစ်ချစ် နှင်း မြေဆီသော မြစ်နှစ်ခင်း...
 နွေးနွေးချစ်က ဧရာဝတီကိုသို့ တည်ငြိမ်သော ကုန်ကြွေးဖြင့် လှပစွာ စီးဆင်းသော
 မြစ်တစ်ခင်း ဆိုပါလျှင် နှင်း မြေက ရေစီးကြမ်းသော မြစ်သံလွင်ကိုသို့ အလိုင်း
 ဆန်သော အလှူဖြင့် ဆွဲဆောင်နိုင်ခွမ်းသော မြစ်တစ်ခင်းဟု ကျွန်တော်သတိမှတ်
 ချင်မိပါသည်။ ဧရာဝတီရေသံလွင်ပါ တစ်ခုတည်းသော ဘက်လားပင်လယ်
 ဘော်ထဲသို့ စီးဝင်ကြသကဲ့သို့ နွေးနွေးချစ်ချစ် နှင်းမြေပါ ပွကြီးတည်းဟူသောပင်လယ်
 ဘော်တစ်ခုတည်းသို့ စီးဝင်ကြသည့် မြစ်နှစ်ခင်း မြစ်လားခဲတာကတော့...
 ကံကြမ္မာကိုပဲ... ယိုးမယ်ဖွဲ့ရတော့မည်လား မသိတော့ပါ... ..

မြစ်နှစ်ခင်းရဲ့
 စိမ်းသံစာ...

ဖွတ်ကြီးက... သူ့... လုံးဝစာမေး...
ပွဲကောင်မညီဖြစ်ကြောင်း...
အဖို့ပြောကာတောင်း... ဆို
ခဲ့သဖြင့် ထိုအတွက်လိုက်
ကျေသာညီအနွယ်အဖွဲ့...
က... ဆိုက်ကယ်တစ်စီး... ဝယ်စား
ပါသည်။ ဣသားအေး... အတွက်
တော့... ပထမဆုံး... ရေကန်...
လာခဲ့သောဆိုင်ကယ်ပင်ဖြစ်
ပါသည်။ ဆိုင်ကယ်ရေကန်
လာတော့... ကလေး... တွေလည်း
ဖိုင်း... ခုန်နေကြသည်။

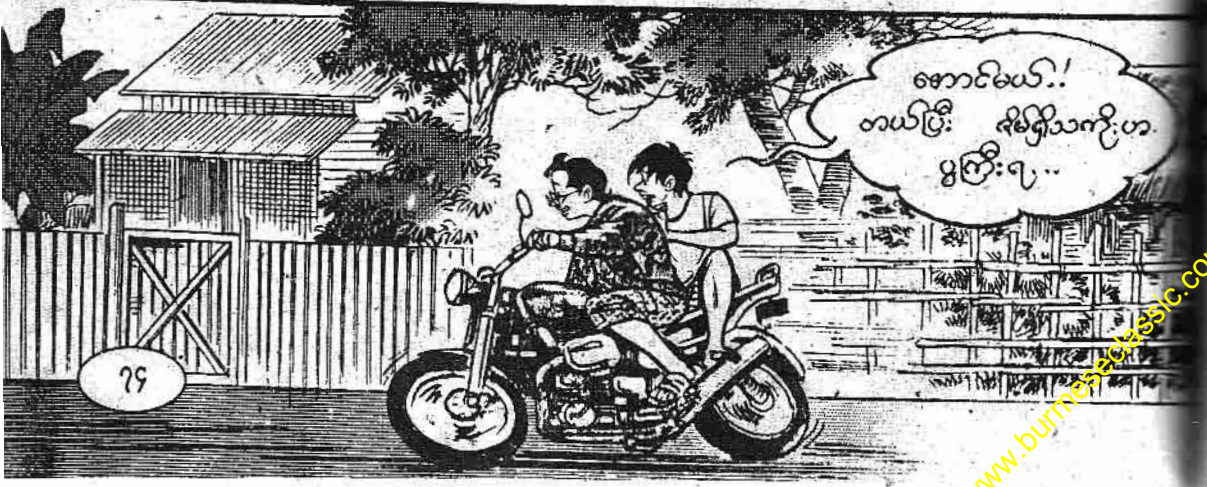

ဟား...!
အိမ်ကနေ
တာပဲ..

နောက်ကထိုင်ခဲ့ပေါ့မို့... ကျွန်တော်က... ယား... ခွတက်လိုက်သည်နှင့်... ဖွတ်ကြီးက... ဆိုင်ကယ်ကို
ဖွဲ့လမ်း... အတိုင်း... မောင်းထွက်သည်။

အောင်မယ်...!
တယ်ပြီး... ခိုမိဖိုသကဲ့... တ...
ဖွတ်ကြီး... ခု...

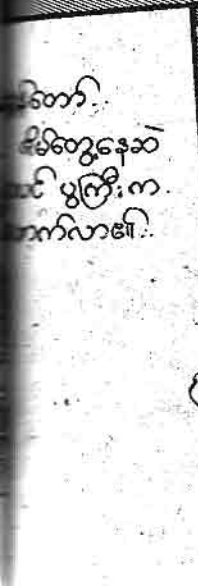
ဒေး... ကျွန်းသာကို
ဆွဲပြီးတော့ပွယ်သွားပြီကွ...
ဆွဲပြီးလမ်းကြောင်းစာလယ်က
မြေပလ္လင်ခုံအတိုင်းမောင်း
ချသွားရုံပဲ...

ဟေ့ကောင်!
ဖြည်းဖြည်းမောင်းပါဟ...
တော်ကြာတိုးတိုက်ကုန်
ဦးမယ်..

ရပါတယ်ကွာ..!
မပူပါနဲ့.. ငါ့အိတ်မှာနာ
ဖက်ထား...

ကွက်ပတ်တဲ့ ဆိုက်ကယ်
စာမီးကွင်းသည့်ပွဲကြီးနှင့်
ကျွန်းတော်တို့ကို ရွာရွေး
တွေက မျက်စိနောက်
လာသလိုထင်ကြားသလို..

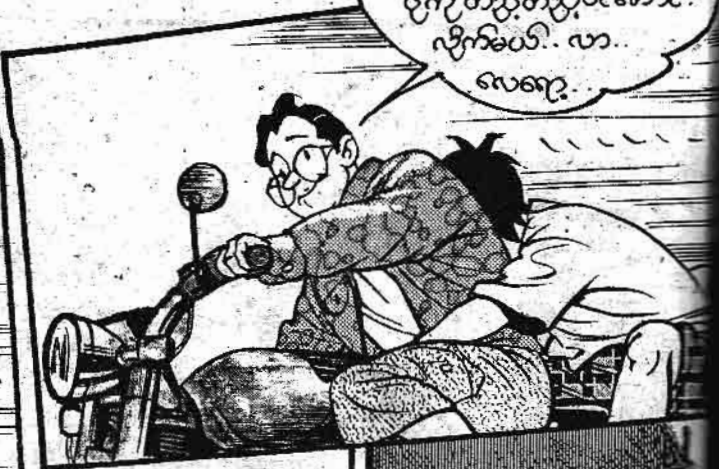
တော်..
မိမိတွေနေဆဲ
ပင် ပွဲကြီးက
တက်လာ၏..

ခုကွပ် ပုပြင်းရေ..
မက်ဦးမြီးမောင်းခုန့်
သိမမယ့် ဘယ်လိုရပ်ရမယ်
ဆိုတာ ငါမေ့သွားပြီ..!

ဟိုနာ!
သေပါတော့ကွာ...
ဘယ်လိုလုပ်မလဲ... ငါလည်း
ခုန်မချရဲ့ဘူးဟာ!
အီး...ဟီး...

စိတ်မပူ
ပါနဲ့ကွ. ရွှေကလေးကလေး
ပုံကိုတည့်တည့်ပိုင်ကောင်!
လျှိုမယာ... လာ...
လေရော့.

ဝဇာ
ဝဇာ
အား

ကေလေးငါ့...!

ဟေ့! မောင်ပွဲကြီးတို့
မောင်ပွဲကြီးတို့ပါလား...!
ဘယ်လိုလဲဟေ့. မာရေ
မာရေ...

အားလုံး
အောင်ကြတယ်
သရကြီး...

အေး!
ကောင်းပါလေ့ကွာ...
မင်းတို့ငါ့ကျောင်းမှာသင်္ကေ
နေဦးမယ်ဆိုရင်. ငါ့နောက်တစ်
ကြိမ်.. မဟာကပ်ကော်ကော်
ကြီး. တရားနာနေဦးမယ်
ဟီး...ဟီး...

ကျောင်းဝင်းထဲမှပြန်လာတွင်. ကျွန်တော်တို့
ကျောင်းစာပဲသရကြီးနှင့်တည့်တည့်တို့သည်.

ငှာပွဲအပြန်တွင်. ကျွန်တော်
ကပ်. ဆိုင်ကယ်ကိုမောင်း
ခဲ့သည်. ပွဲကြီးကောင်းမျှ
ကြောင့်. ကျွန်တော်. မိုးလုံး
သန့်. ရေတိုသုံးယောက်
လုံး. ဆိုင်ကယ်မောင်းနှင့်
တော်နေခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်.

မင်း: မို့... နဲ့ နှစ်ခု ကော်ကြတာပဲ...
သားက: ဝေ... မင်း: မောင်မို့ကို ကော်လိုက်ပါနဲ့ဟ

ကျွန်တော်တို့၏ အောင်မြင်မှုသည်... သည်း... ဂွာသာအေး: တစ်ကုလုံး ကိုလိုက်ဆတ်သွားစေခဲ့သည်၊ တစ်ကုလုံး လွတ်ယူဝမ်းသာကြသည်... ကျွန်တော်တို့ကယကံရှင်များနှင့် ထပ်တူဝမ်းသာအားဖြင့်... သူတို့တော့... နှင်းမြင်ဖြစ်ပါလေသည်။

ငါ...ငါ... ဝမ်းသာ...
လွတ်လာ... ဒါမှ ငါ့လယ်ချင်းတွေ
လို့... ငါ့လွတ်ယူနိုင်ပြီ...!

ခင်ကလည်းဟာ...
ဝမ်းသာတယ်ဆိုပြီး
မက်ရည်တွေနဲ့

ဟဲ့...!
ဝမ်းသာလို့ကျတော် မက်ရည်ဟဲ့...
သန်းလော်ရဲ့...
သိရဲ့ဟာ...

ဟိုင်း...!
ဒါဖြင့်လည်း ကျခေမာ...
ကျခေ...

ကဲ.. သယ်တန်း
အောင်ပြီး ဗြဟ္မာ့ဆီတော့ ဘာဆက်
လုပ်ကြမလဲ.. တက္ကသိုလ်ဆက်တက်
ကြမှာလား.. ငါ့ကိုလည်း နှင်တို့
စိတ်ကူးတွေ ဖန်တီးစရာတွေ..
ဖြောဖြောပါဦးဟဲ့..

ဒွင်းမြက..
မျက်လှည့်တွေ သွက်ရင်
မေးသည်.. ရွေးရွေးချစ်က..

ငါကတော့..
ကိုယ့်ဂွာကျောင်း
မှာ..!

ကျောင်းဆရာမ..
ပြန်လုပ်ပြီး ကိုယ့်ရပ်ကွက်က ကလေး
တွေကို မြင်တင်နိုင်အောင်လို့
ပညာရေးကောလိပ်ပဲ ဆက်တက်
မယ်.. ငါ့စိမ်းကလည်း သဘော
ကျတယ်တဲ့..

မိုးလုံးတို့
မူပြင်းတို့ သန်းလေးတို့
ကလေး.. ဂယ်လိုစိတ်ကူး
ထားသလဲ..?

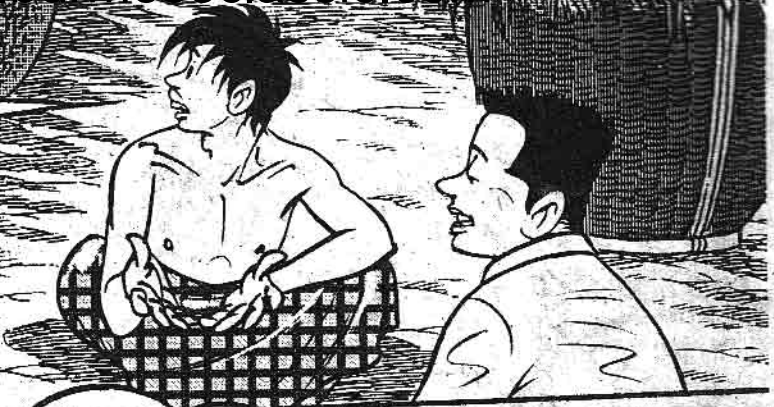

အေး..
ကောင်းတယ်.. နှင်က
ဆရာမကြီး ဖြစ်လာ
မှာပေါ့..

ငါတို့ကတော့...
 ဆုံးယောက်သားတို့ပင်ပြီးပြီ...
 မိမိတွေကလည်း ငွေကြေးမာရ...
 တက္ကသိုလ်ကို ဆယ်ကျောင်းသား...
 အဖြစ်နဲ့ သွားထားနိုင်ဖို့မတတ်...
 နိုင်ကြဘူး...!

ဒီတော့...
 ကိုယ့်မိဘလက်ထက် လယ်ယာ...
 ဥယျာဉ်ခြံခြံ လုပ်နေ တွေမှာဝင်အမှုတ်...
 လုပ်ကူညီကြရင်း ငွေကုန်ကြေးကျ...
 သက်သာတဲ့ စာပေးသင် ပဲသက်...
 တက်ပြီး ကွဲရအောင်...
 ယူကြမယ်...!

ငါကတော့...!
 တက္ကသိုလ်ဆက်တက်...
 မှာပဲဟဲ့! မိမိကလည်း ပို့မယ်...
 တဲ့... အမှတ်တွေဘယ်လောက်...
 ရနေနေ... ငါ့မိတ်ဝင်စားငါ့သားပဲ...
 ဒီသားနဲ့ကလေးဘာသာပဲ အဓိက...
 ယူမယ်... ဖလော်ရော...
 ပေါ့...

ဒီတော်က ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်ပေါ်မှာအစားအစာကိုလှော်ပြသည့်။

အဖြင့်...
 ပွင့်...ကရော...
 ဟင်!..

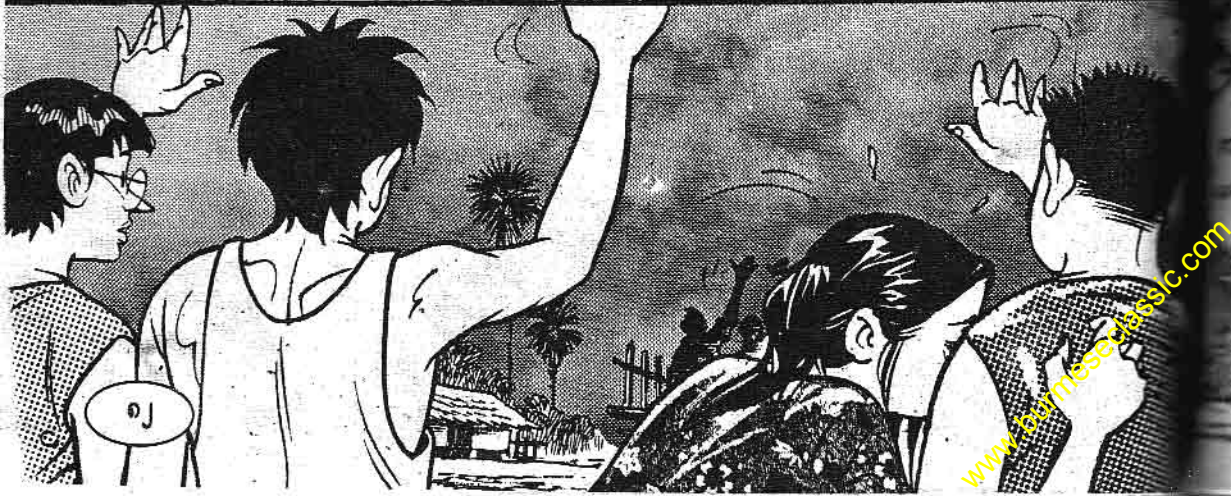
အချိန်တန်ကြီး.. ကောင်းလော့ဖွင့်
 ဗြာဟ္မာစာအိ. ပွဲကြီးနှင့်နွေးနွေးချစ်
 တို့က ထွက်ခွာသွားကြသူများဖြစ်
 ဖြီး.. ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်နှင့်
 နှင်းမြဲက. လိုက်ပို့ကြသူများဖြစ်ခဲ့
 ရ၏.. တစ်ချိန်က. နှင်းမြဲတစ်ယောက်
 တည်းသာ ကျန်ရစ်ခဲ့ရသော်လည်း..
 အဲဒီကာလမှာတော့ ကျွန်တော်တို့
 လည်း. နှင်းမြဲနှင့် အတူပင် ဖြစ်သွား
 ခဲ့ကြရပါတော့သည်. ကျွန်တော်တို့
 ငှာမှတစ်ဆင့် ကျွန်းသာမြို့ကလေး
 ထိုမှတစ်ဆင့် မကွေးမြို့တော်ဆီသို့
 သူတို့အတူထွက်ခွာသွားကြချိန်မှာ
 ကျွန်တော်တို့ ငှာထိပ်မှာ လက်ငြဲ
 နှုတ်ဆက်ကျန်ရစ်ခဲ့ကြရပါပြီ...

ပွဲကြီး...
 ဟိုကျရင်.. မိချစ်ကို
 စောင့်ရှောက်နော်!!

စိတ်ချပါကွာ..!
 ငါတက်ရမယ့်တက္ကသိုလ်နဲ့ သူတို့
 ပညာရေးကောလိပ်က တစ်နေရာ
 ဆိုပေမယ့်. ငါက ဆိုင်ကယ်ဝါယူသူ
 မှာပဲခွာ အဖွဲ့ရောက်
 နေမှာပါ...!

အဲဒီနောက်တော့ ကျွန်တော် တို့လည်း ကိုယ့်ပိခါလက်ထုတ် လုပ်ငန်း ခွင်များမှာ ကိုယ်ခို ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ကြရမည် မို့လို့ နှင်သန်းစောတို့က လယ်ထဲယာထဲမှာ ကျွန်တော် ကတော့ ငှက်ပျောနှင့် ကွမ်းဥယာဉ်ထဲမှာ..

ကတော့... တွာရှိ စိုက်ခင်းရှင်ပေါင်းစုံ၏ စိုက်ခင်း ထဲမှာ အလုပ်သမားကလေးပဲပေါ့....

နွေးချစ်ကတော့ ကျွန်တော်တို့နှင့် စာလွမ်းဝေးသွားသဖြင့် သူမနှင့် ပတ်သက်သော အခန်းကဏ္ဍကို ကျွန်တော်တို့ သနုဏမသိသော်လည်း တွာမှာ အတူတူရှိနေခဲ့ရသော နှင်းမြေ၏ ထူးခြားပြောင်းလဲမှုတွေကတော့ မျက်စိအောက် မှာပင် မြင်တွေ့ကြားသိနေရမည်။

နှင်းမြေရယ်... ငါ့ နှင့်ကိုး တကယ်ချစ်တာပါ။ နှင်းကတစ်နေ့တခြား စာလွေတွေတို့ တို့လာတော့ နှင်းကို ငါ့မတွေ့ရရင် နေနိုင်တော့ဘူး နှင်းအတွက် ငါ့အိမ်လေးပျက်ရတဲ့ ဥပဒေကလည်း မနည်းတော့ဘူး ငါ့ကိုဖြန်ချစ်လိုက်ပါ... နှင်းမြေရယ်...!

ပြော့.. ဘာဖြစ်လို့
ဒီလောက်လောနေတာလဲ.
ကိုဆန်းဝင်းရယ်..

လောရမယ်လေ..
လောရမယ် နှင်းမြဲအချစ်ကို
ရပြီးမှ ..

ငါ.. အိပ်ရေးဝဝ
အိပ်ရမှာလေ..!

ထိုနှစ်များစာတွင်းမှာပင် နှင်း
သည့် ဣန္ဒာသာမက အခြားဣ
ချင်းဣန္ဒာမှ ကာလသားများ
များစွာထိရေပန်းစားကျော်ကြား
သော အလှပိုင်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်
ခဲ့သည်။ သူမအိမ်မှာသူမကို
ရောက်လိပ်နိုးကြသော ဗဟို
သည်ဣန္ဒာ ကာလသားဆွတ်
တွေ မပြတ်...

နှင်းမြဲ၏အလှသည်
ဣန္ဒာချင်းချင်းကပင်
မနာလို့ရာ စကားတင်
ဆိုချင်ရာ ဟောကွက်
ကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့
သည်။

ဟုတ်ပါ၊
သူ့အိမ်မှာ ကောင်လေးတွေ
တစ်ခုနဲ့ ခုနဲ့...!

ဟွန်း..!
ကောင်မကိုက ..လုပ်ကလေး
မနိုးဖြုတ် လူဗြာကာကိုဖြုတ်
မြို့ကြီးစားနေတာပါ
စော...!

သူ့ကိုက
မြို့တိတိ.. ပျံတံတံနေ
ချင်တာပါ..

မိခင်နဲ့ မလှခင်ကို 'ဟုဆိုရင် ကားပုံပိုခဲ့
သော်လည်း... ဥစ္စာနေမရှိဘဲသော နှင်းမြဲ...
အလှတို့ လှနေပြန်တော့လည်း... ထိုအလှ
ကြောင့်ပင် မိုင်းဝန်းပြစ်တင် ကဲ့ရဲ့ကြပြန်
သော... လူဝန်းကျင်ကို ကျွန်တော်နားမလည်
နိုင်တော့ပါ...'

ဒွင်းမြဲနော်...!
နင်အနေအထိုင်တွေ ဝဂု
ဆိုက်ခမ်း... တွန်း! ငါ
မပြောလိုက်ချင်ဘူး!

ငါ... ဘာဖြစ်နေလို့လည်း
မူဖြင်းရယ်...!

ကိုယ်အလုပ်တွေနှင့်ကိုယ် ခုပ်နေကြပြီမို့ အမြဲမဆုံ
တွေဖြစ်သော်လည်း... လေးငါးရက်တစ်ခါ ဆုံမိလျှင်
တော့ ကျွန်တော်က မဆံ့ချင်ခွာ ပြောမိ၏... နှင်းမြဲက
သပ်ဖြုံးဖြုံး ပင်ဖြန်မေးလေ့ရှိသည်။

နင်ကောင်းလေးတွေနဲ့ သပ်ခုပ်ခုပ်
သပ်ပွေပွေ ဖြစ်နေတယ်လို့ ပြောနေကြ
တာငါ့ခဏခဏကြားနေရတယ်... သူတို့ဖြစ်ပေ...
တို့ ဖို့ကြေးဖန်ကြေး တွေကိုလက်ခံ
ယူပြီး ထင်တိုင်း ကြဲနေတယ်လို့
ပြောကြတာငါ့မဆံ့ချင်ဘူး...!

သူတို့ဟာ သူတို့
လက်ခံဆောင်ဆိုပြီး ဇွတ်ပေးထားခဲ့
ကြတာတွေချည်းပါ...

အိမ်ကိုလာကြတဲ့
ဧည့်သည်တွေကို ငါက နှင်းမြဲထက်
လွှတ်ရမလားဟဲ့... ဒီလိုပဲ အားကိုက်
အထိုက်ဆက်ဆံရတာပေါ့!

အားလုံး... အဲလို
အလိုက်အထိုက်ဆက်ဆံနေတာ
ကိုက နှင်မှားနာမည်ပျက်ရောဖြစ်နေ
ရတာကို နှင်သိရဲ့လား၊ ဤကံမှာ ဖြင့်လည်း
တစ်ယောက်ယောက်ကို အာဘဉ်
ဤကံလိုက်တာ... အေးရော့!

စေးသေးတယ်
ပူဖြင့် ငါ့အယ်ဒူကိုမှ
မကြိုက်ဘူး အဲဒါ အသေ
အချား ယုံလိုက်!

ဣထိက ဂွယ်တွဲမျိုး မသုတွေ မနာလိုဖြစ်မည်။ ဝကား တင်
ဆိုမည် ဆိုလည်း ဖြစ်ချင်ရော ဆိုချင်ရော ကောင်း အောင်ပင်
နှင်း မြဲကန်၊ ထတာ မာမူပင်၊ အဝတ်အထည်များ အလှဖြင့်
ပစ္စည်းများ စသည်ဖြင့် လက်အောင် ဟူသောခေါင်းစဉ်ဖြင့်
ပေးသောပိုးကြေးပန်းကြေးပစ္စည်းတွေက နှင်းမြဲမှာ အသွယ်
ဒါတွေကို ကိုယ်ပိုင်နေကြဖြင့် မဝယ်နိုင်ရှာသော နှင်းမြဲ
လှပဝတ်စား ချင်သော အမျိုးကလေးပီပီ မက်လေ
လက်ခံမိလိမ့်မည်၊ ထို့ကြောင့် ဝန်းကျင်က မနာလိုက်ဘူး
ထိုးဆရာ မဖြေးသော်က နှင်းမြဲ ချစ်ခဲ့ရသော နှင်းမြဲကို
ကွန်တော်တို့နား လည်းပေးရတော့မည်။

ဟိုတစ်နေ့တုန်းက
ကံသာကြီးက အကောင်တစ်ကောင်နဲ့
ဆူးရန်ကုန်းက အကောင်တစ်ကောင် နှင်းမြဲကို
လာရန်ကြိုရင် ဣအဖွင့်ပြန်ထွက်တော့ ဝကား
များပြီး ထထိုးကြရော ဆိုပါလားကွ!

မိုးလုံက သူ့ကြား
သောသတင်းကို
ဖြန်ဖြောသည့်
သန်းခေါင်က သက်ဖြင့်
ချစ်...

အင်း! ခက်ပါသေးရဲ့ကွာ
တစ်ခြားကွသားတွေနောက်ထားလိုက်
ကိုယ်ကွသားချင်းထိကတောင် ဂရု
စောင်နေတဲ့ကောင်တွေရှိ
သေးကွ!

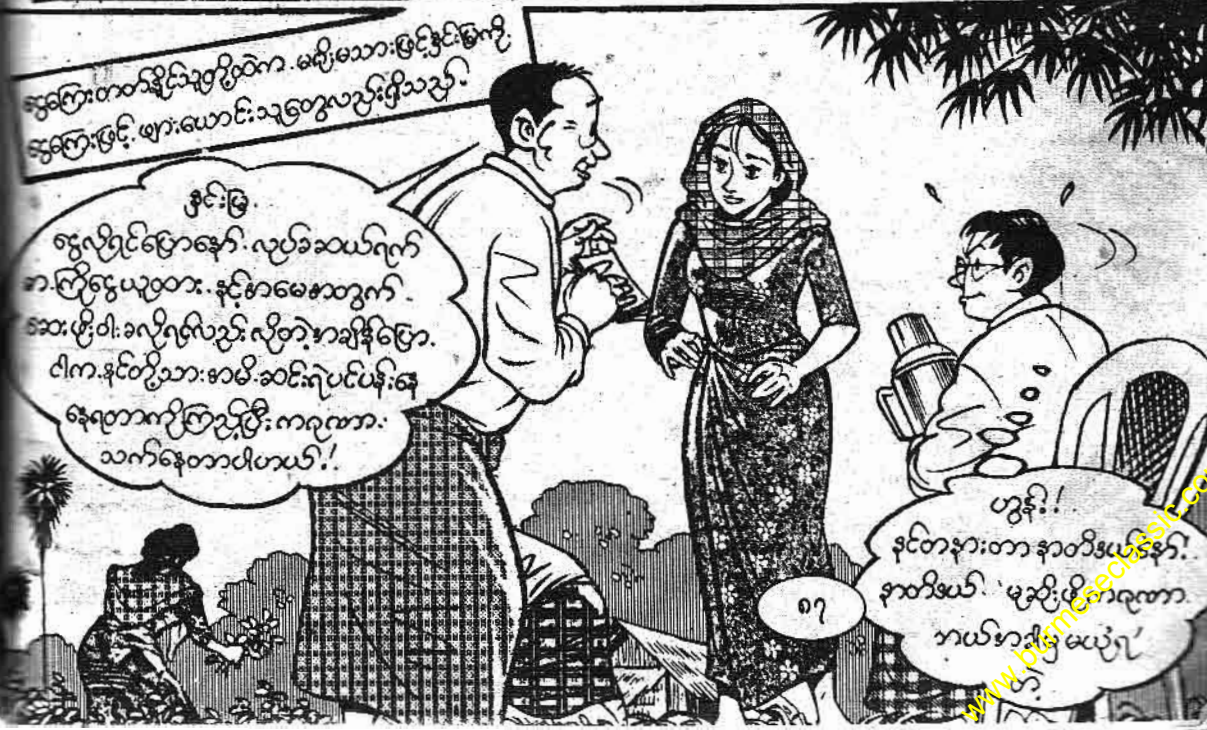
ဒီကထဲ ကိုဖိုးထူးတို့
 နှိပ်စားတို့လိုသက်ကြားစဉ်မှာ
 တစ်ခုလပ်တွေကလည်း မျက်စိ
 ချွတ်ကြသေးရဲ့ ဟိုဗိုက်က သူတို့မြေပဲ
 ဆွေမှာ မြေပဲခွက်လူများတာ နှင်းမြဲ
 တို့ ငွတ်လူများကြလင်း ထူးတို့
 သေးသတ်၊ ကောင်းသေး
 လား...?!

စားလေ!
 နှင်းမြေမပါရင် အဲ သူတို့မြေပဲ
 ဆင်းက ခွက်လို့မရတော့
 သလိုဦး...

ဟွတ်

ဟေ့!
 နှင်းမြေ... ပါဖို့သေး
 ဖြေပဲတွေ... ဝ၊
 ခွက်ကြတော့
 ဝေး
 ဝေး

ဗွေကြားတတ်နိုင်သူတို့က မလိုအားဖြင့်နှင်းမြေကို
 ဗွေကြားဖြင့် များသောင်းသူတွေလည်းရှိသွား

နှင်းမြေ
 ဗွေလျှင်မြောနေနဲ့ လုပ်ခသယ်ရက်
 ခာကြိဗွေယူတာ နှင်းခဲမေခာတွက်
 ဆေးဖိုးဝါးခလှိုရလည်း လိုတော့အချိန်မြော
 ငါက နှင်းတို့သားစာမိ ဆင်းရဲပင်ပန်းနေ
 နေရတာကိုကြည့်ပြီး ကလေးကား
 သက်နေတာပါဟယ်..!

ဟွန်း!!
 နှင်းတနားတာ နာတယ်အိန်နာ!
 နာတယ် 'မုတ်'ဖို့ကလေးကား
 ကယ်စားခွဲမယ်လို့
 ဟဲ့

နေမဲ့သူတို့၏ အလှူအတန်းသည် ကမ္ဘာပေါ်လေ့ရှိပါ။ နေမိခြင်းဟူသော
ယောကျာ်းနှင့် ကာအချောင်နှိုက်လို့လူကတည်းခမ်းလို့လူတို့ဖြင့်
ဆုပြုကာမုဒါးလို့အလှူသည်ပင်။ အနွှာရယ်တစ်ပါးဖြစ်နေခြင်းမှာ
အာယ်ခတ်ဆိုး၏ ကျိန်ခံရပါ။ ဟုပင်မေးရမလို့လိုက်တော့သည်။ ထို့
အကြောင်းတွေကိုကျောင်းထိန်းပွဲကြီးဖြင့်သာသောအခါ ကျွန်တော်
ဖြောဖြောဖြစ်သည်။

အေးပါကွာ...!
ဟိုကဒီက ဖြောကြသံတွေကို
ငါလည်း ကြားသင့်သလောက်ကြားပါတယ်။
ခိတ်ချ ငါဖြောမယ်၊ ငါက ယင်းယင်းရှိ
ရင်း နှင်းမြတ်စွာမိရောက်
နေကျပဲ...

မှန်သည် ပွဲကြီးက မိမိမှာ အာမလုပ်ရမလို့သည် သူဆိုတော့...
ကျွန်တော်တို့ထက် နှင်းမြတ်စွာအထွက်များသည်။ သူထုံးစံအတိုင်း
နှင်းမြတ်စွာမိ သွားသွားလည်ပတ်ကာ နှင်းမြတ်စွာထားသောဟင်း
တွေကို... မီးဖိုချောင်ခင်းကားစဉ်းခွက်လှုပ်၍ နှိုက်မြည်းခဲမြဲ...

ဒီနေ့
ဘာခွက်သလဲ
ဟေ့!

မနေ့က ပွဲကြီးတွေ
တွေ့ရတယ်ဟာ! နင့်အတွက်ပါ ငါ...
ပျောက်ထား တယ်၊ ပြန်ရင်တစ်ခွက်
ခပ်ယူသွား!

အိုကေပဲ...
ကန်စွန်းဂွက်ကလေး ဆီးဖြူ
သီးလေးမှ... ရောလို့လား အဆီ
အတောက်ပြောကောင်လို့!

ပျားစုသည်ရန်
ကောဟယ်! အားလုံး
ပြန်ခါနီးကျ နှင်းမြတ်စွာနှင့်
ခပ်ယူသွား!

ငါ.. ရွေးလေးခင်တို့
ခင်သွားရဦးမှာ.. သူတို့
အကဲသွန်ခင်းက.. ဒီကနေ့
ဖော်မှာ...

ငါလည်း...!
စာအုပ်ဖတ်ပြီးတစ်ရက်
တစ်မော အိပ်လိုက်ဦးမယ်!
အိပ်ရာနဲ့ မှထမ်း ဖြန့်
စားမယ်!

2008

သွားခရာရှိ
သွားလေ!

အလုပ်ကြီး
အကိုင်ကြီး ပဲခော်
ဟီး..ဟီး...

ကျွန်တော်သတိထားမိသည်မှာ ပွဲကြီးရောက်လာပြီး နောက်
များတွင် ဟိုကွာသည်ကွာများမှ နှင်းမြေထဲလာရောက်ဖို့ပန်းလှ
ကြသောကာလသားတွေအဝင်အထွက်အနည်းအပါးမက အိမ်သာသာ
ကြံသွားကြခြင်းဖြစ်သည်။ ပွဲကြီးကိုလိုက်လှည့်သွားခြင်းလားတော့မသိ
င်းမြဲအစေခေါ်ကြီးနှင့် မှုံ့ကတော့ ပွဲကြီးလာလျှင် မရှိရှိတာချကျေး
ခမြဲပင် တကူသိပ်လေ့ကျင့်သားကြီးဖြစ်နေမယ်ထင်မိကလိုအောင်
အခင်မပျက်ရှိနေသည်အတွက် ဝမ်းသာကျေနပ်နေပုံရသည်။

ငါတို့ငယ်ချစ်
ငယ်ပဲလေခေ...

ဟိုက်...
အခုအခုအခု
အခုအခုအခု

မင်းတို့ပြောလို သာပါကွာ... နှင်းမြေကလူတို့နဲ့ ခုနဲ့ ဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူး...!

ကယ်က ကောင်တွေ့လာတာ တွေ့ပါဘူး!

မိုးလုံးပြည်

ပွဲကြီးက... သူကြံတွေ့ရသလို ပြန်ပြောတော့ကျွန်တော်တို့ ဘာပြန်ပြောရမှန်း... သေမိ... ပိုင်းပိုင်း... လည်းခေတ်သစ်က သား... ကာလသားကြီး... နှင်းမြေက... တစ်ခုနဲ့... နှင်းမြေက... လိုက်ပုံက... သန့်... ရင်... သည်က... ပွဲကြီး... နှင်းမြေ... နှင်းမြေ... မည်း... စား... ကို... ကျွန်တော်... လိုက်... လာကြရသည်။

နှင်းမြေက... တစ်ခု... ကျွန်တော်... လိုက်... လာကြရသည်။

အေး... နင်လာတာနဲ့ အတော်ပဲ... မိ... ငါ... နင်တို့... နှင်းမြေက... တစ်ခု... ကျွန်တော်... လိုက်... လာကြရသည်။

အေး... ပေးလိုက်တော့လည်း... ယူရသေးတာပေါ့... အဲဒါက... နှင်းမြေက... တစ်ခု... ကျွန်တော်... လိုက်... လာကြရသည်။

သုန္ဒရီ
မေးတော့ အမြင်ထွက်သွား
တယ်တဲ့.. နှင့် ဆီများ လာ
သလားလို့!

တို့ ကျောင်းဖြန်
သွားကြရတော့မယ်လေ..
အဲဒါ ဘယ်နေ့ထွက်ကြမလဲ..
ဘာဘာ သွားသွားလို့
ရအောင်လို့!

ဒီဆိုး.. ငါ့ အပိုင်
လမ်း သွန်လို့ကိတ်မယ်
နှင်း မြဲတို့ အိမ်ထဲ
အဲဒီသား.. ဝ

ခင်က
ထက်စွဲရာနေရာ
တာတို့!

အဲဒီတော်.. မြော
ကိတော့ နှင်း မြဲ
ကိမ်သို့ လိုက်ဖို့
ထိုင်း နွေးနွေး ချစ်က
ရသလို့.

သုကလည်း
နှင်း မြဲတို့ အိမ်ထဲ စက်ကျနေ
တယ်လို့တော့ ကြားမိသား.. ဒါနဲ့
နှင်းကိုပါ မေးရဦးမယ်
ပူပြင်း..!

www.burmeseclassic.com

နွေးနွေးချမ်းချမ်းက သူမပြောမည့်
ခကား ဘာတွက်စိတ်မလုံသလို
ဘေးဘိဝံသာသို့ လူရှင်း မရှင်း
ဝေကြည့်လိုက်သေး၏။ ပြီးမှ
သပ်တို့တို့ မေးလေသည်။

ပွကြီးနဲ့
နှင်းမြစ်တို့က ငါ့မှတို့ လူလားဟင်!
သူတို့နှစ်ယောက်ကြိုက်များကြိုက်
နေကြပြီလား ပုပြင်!

ပေါက်ပေါက်
ရှာရှာဟာ! နှင်ကဘာပြုလို့
အလိမ္မော်ကလေး!

ဟဲ့ - နှင်အကောင်
ပွကြီးက... ဂွာရောက်လာကတည်းက
နှင်းမြစ်အိမ်ပဲခက်ကျနေတာကို ဟဲ့
ပြီးတော့... နှင်းမြစ်ကလွှားအဖမ်းလှ
လာတယ်ဟာ! တစ်ချို့က သူတို့နှင်း
တိတ်တိတ်ပုဒ်ကြိုက်နေကြပြီလို့
တောင် ပြောကြသေးတာ
ငါ့ကြားတယ်!

ကြိုက်ကြိုက်ဟာ..
ကြိုက်သွားကြလည်းကောင်း
တာပေါ့. ငါတို့သဘောတူစရာ
နှင်ကလေး-သဘောမပြု
လို့လား

ဇွေးဇွေးချစ် ကွက်ခနဲမျက်နှာပျက်သွားသည်ကို ကျွန်တော် သတိထား
လိုက်မိ၏။ သုမ၏ မျက်နှာထားကို ရုတ်ချည်း ပြန်လည် ပြုပြင်လိုက်နိုင်သော်
လည်း... ဆွေးဂိုဏ်းသန်းသွားသော မျက်ဝန်း များကို ငှော့... သုမ၊ ချက်ချင်း!
ဖဲပြုပြင်နိုင်လိုက်ခဲ့...

ဟဲ့...
တုမတယ်ဟာ! နိုင်ကလည်း... ကဲ ငါ သွားမယ်..

သုဒိုးလွင်သလို ငှက်ကို ဂျက်ကန်၊ မေတ္တာတော် လည်း... သိသိသာသာ တွေ့ရင်နေသော ဇွေးဇွေးချစ်၏ ဂေယံဆွေက သုမရင်ထဲမှာ လျှပ်ခါသွားသော ငလျင်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်သွားခဲ့ကြောင်း ဝန်ခံချက်ပေးနေ သလို ပြောပါသည်။

ကတည်း ဖွတ်ပြီး နှင်းဇွေးချစ်
ကျောင်းတံတိုက်အတွက်
ကျွန်းမြို့သို့ ထွက်ခွာသွားကြသည့်
ကံရောင်ပြောင်းနေခဲ့သော်
ဇွေးချစ်မျက်လုံးများကို ကျွန်
တော် မြင်တွေ့သတိထားခဲ့မိ
ခဲ့ပါသည်။ နှင်းဖြူမျက်လုံးတွေ
လွှမ်းမောက်သမီးသည်
မျက်လုံးတွေလေ...

ကဲ...
သွားပြီဟေ့ အားလုံးပဲ
တည့်တည့်အောင်နေခဲ့ကြနော် မတည့်
ရင်လည်း ခြေထောက်ကောက်
ကြာ... ဟိ... ဟိ...

ဧေး...ဧေး...
ခင်းတိုချင်းလည်းတိုကွယ်ရာ
မှာ...နန်းဖက်လုံးမနေ
ကြနဲ့ဦး...!

ဟင်!
သေနာ...မို့လို့ အဲဒါ
နင်ပြောစရာလား
ဟဲ့...!

ဟို ဟို ဟို
ဟို

ဧေးဧေးချစ်ကလေးလေးပေါ်မှ
ပြန်တော်သည့် နှင်းခြောက်
ဘာမှမပြောနိုင်ရှာပါ။ များ
ဝဲသောမျက်လုံးများဖြင့်
ကြည့်ရင်း လက်ပြည့်ဆီ
နေသည်။

လှည်းလမ်းစာကွေ့စာချိုကို ရောက်သွား၍ ကျွန်တော်တို့ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားတော့မှ ကျွန်တော်တို့
မြန်ခဲ့ကြသည်။ မိုးလုံးနှင့်သန်းရေတို့က သူတို့လယ်ကွင်းများရှိရာသို့ လမ်းခွဲသွားချိန်တွင် ကျွန်တော်နှင့် နှင်းခြောက်တို့
ဈာတ်သက်သို့ ရောက်ရှိလာကြပြန်ခဲ့ကြ၏။

သူတို့
ကတော့... သိပ်ပျော်
နေကြမှာပဲနော်
မူဖြင်း...!

ဒါက ပညာရေး
ကိစ္စကိုးဟာ! သူတို့လည်း
ပျော်ရာမှာမနေ တော်ကုန်
နေရ ဆိုသလိုပေါ့...!

တို့ကို
သတိရအေးမှာပါနှင့်မြရယ်..
အချိန်အတန်တော့ခွဲပြာရ
ဦးမှာပေါ့..

မိချစ်ကလည်း..
သုံးလေးရက်ရှိလို့မှ တစ်ကြိမ်
ပေါ်မလာရင် မကြိုက်ဘူး
တဲ့.....

ဟဟဟဟဟ..
ကလေးငယ်ပေါင်းတွေက..
ဒီလူတွေပဲမှီတာ..!

အဲဒါကို
နှင်က ဒီကနေပြီးဘယ်လို
လုပ်သိသလဲ...!

မိချစ်ကပြောလို့
သိတာပေါ့.. သူက ဆုလှိုက်ကြိမ်
မှ ပွဲကြီးကစပ်ဖြူနဲ့ လောက်လောက်လ
တဲ့.. ဇေးလေးအားပြောပြော သူတို့က ငါတို့
အရင် အနေနဲ့ ခပ်ပါတယ်.. နီးခပ်တဲ့ ဟိုပွဲ
သံယောဇဉ်ကြံမှာပါလေ..!

တို့နဲ့ ခွဲရလေမယ်..
သူတို့နှစ်ယောက်ကတော့.. အတူ
တူပါပဲဟာ.. ကျောင်းချင်းမတူလေ
မယ် တစ်မြို့တည်းဆိုတော့
အဖြေတွေနဲ့ ကြည့်ရမှာပါ..!

နှင်းမြစ်ကားသံကဝမ်းနည်း
ကြေကွဲသံ...နွေးနွေးချစ်ချစ်
ပွကြီးနှင့်အနေအနားစပ်နိုင်
သော သုဗ္ဗဘဝအကျိုးပေး
အတွက် မိတ်ထိခိုက်နေဟန်
ရှိသော နှမ်းလျှလျမျှောက်ခွာ
ကို ကြည့်ရင်း ကျွန်တော်
သက်ပြင်း ခိုးနှိုက်မိပါသည်။

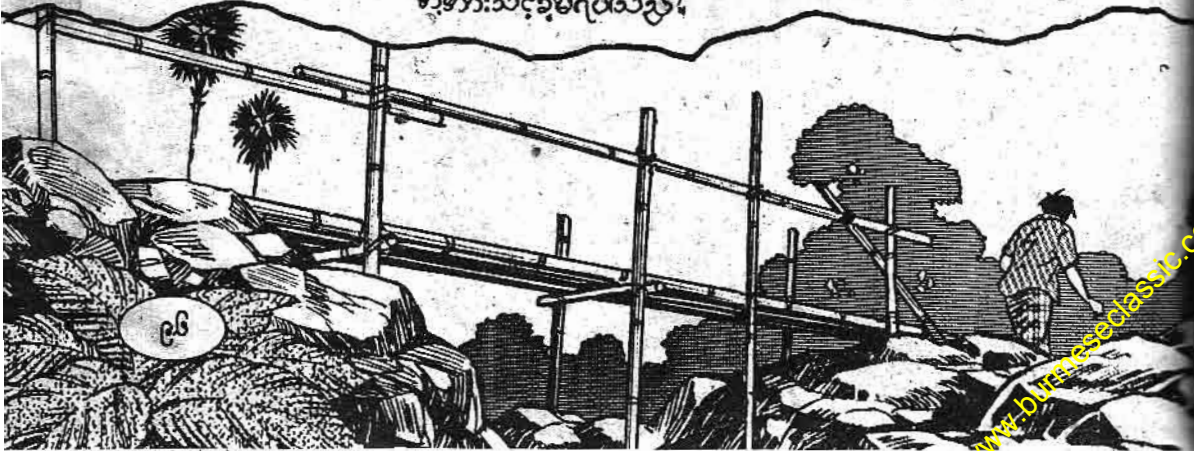
ခမ္ဘာ...
နိုင်နဲ့ မိချစ်တို့က လားရာ
တဖွဲ့ မြစ်နှစ်ခင်း အမြိုင်စီးသလို
ဖြစ်နေပြီထင်တယ်..

ကျွန်တော်ရင်မော့စွာ ကောက်ချက်ချလျက်မိတော့မှ နှင်းမြစ်ထံမှထွက်ရှိလာသော
တဖွဲ့ပြန်ခံကာ ကြောင့်ရင်ထဲ နင့်သွားရသည်။

အဲဒါလို့ဆိုရင်...
ငါက မြစ်ကျိုးအင်း ပရဗ္ဗနဲ့
ခဏာရာရနေတဲ့ မြစ်တစ်ခင်းပဲ
ဖြစ်ခဲ့မှာပါ ပုဖြင်း
ရယ်...

မြိုင်လမ်းခွဲဖြိုးပြန်လာခဲ့ရသည်အထိ ကျွန်တော်မိတ်မကောင်းပါ သို့သော်.. သည်ကိစ္စမှာ ကျွန်တော်
အောင်ကျိလည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ရင်ထဲမှာ တစ်နှစ်တစ်ခွဲမျှ အပြစ်အယောင်ပင်ဖြစ်လာခဲ့သေးသော ထို
ဆိုသည်အရာသည် နှင်းမြစ်နှင့် နွေးနွေးချစ်ချစ်တို့ကိုယ်စီမွေးဖွားရှင်သန်လာခဲ့ကြပြီး မြစ်နေခဲ့တာကိုပင်
အံ့အားသင့်ခဲ့မိရပါသည်။

တို့ယ့်အလှယ်ချင်
ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖွင့်
ပြောထားရဦးမယ်!

ငါနဲ့ မိချစ်
နဲ့ကဲတော့ နှစ်ဦးသဘောတူ
ဘဝပြောင်းခဲ့ကြပြီကွာ!

ထိုနှစ်ကျောင်းပိတ်ရက် အပြန်တွင် ကျန်တော်
တို့ အလှယ်ချင်တွေ ခပ်မိခိုက် ပျဉ်းက
ပြောလာသည်။

ဘယ်လိုဘဝ
ပြောင်းခဲ့ကြတာလဲ မင်းက
ညွှန်ပေးတာပဲနော် မိချစ်က
သိလှောင်ဝတ်ခဲ့လို့
လား..!

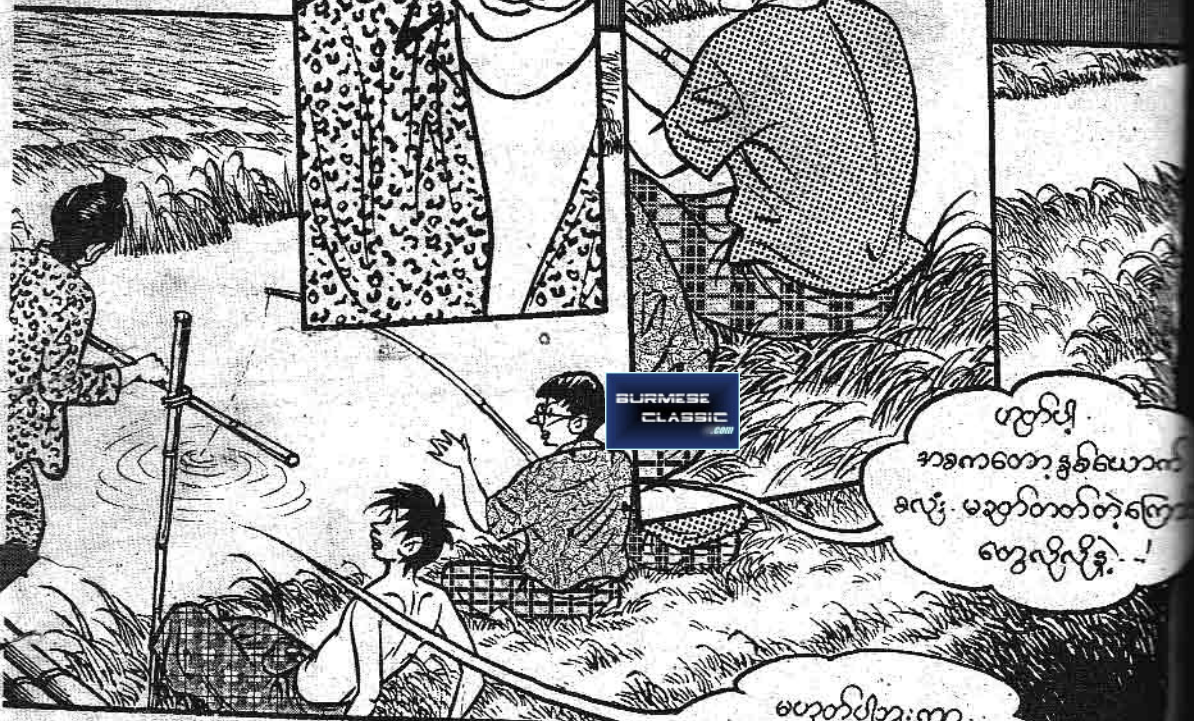
ဒါဆို
မင်းတို့နှစ်ယောက်က ဆံပင်
တူကိုယ်ခီတပ်ပြီး ဖြန့်လာ
ခဲ့ကြတာပေါ့လေ..!

ဆပ်တန်း...!
ပညာရှိများ တွေးကြည့်လိုက်ရင်
ပြေးကြည့်လိုက်တာနဲ့
တလွဲချည်းပဲ..!

ဘဝကြောင်းခွဲ
ကြံမြဲဆိုတာ... ငါတို့နှစ်ယောက်
ချစ်သူဘဝရောက်ခဲ့ကြပြီလို့
ပြောတာကွ...
ရှင်းပလား..!

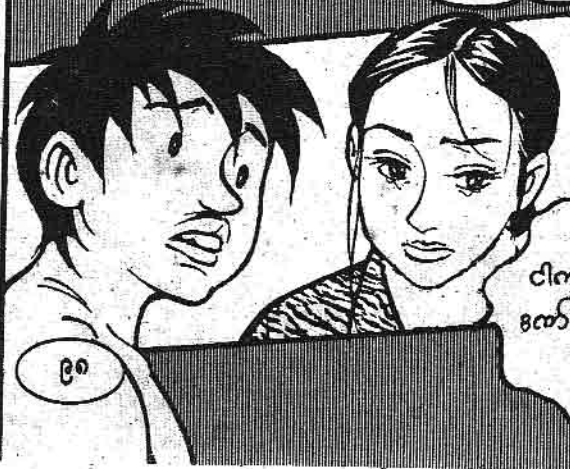
ဟေ့..! မာလာက...
ခြေသွက်လက်သွားကြုံနေကြတယ်
ပေါ့လေ... တို့ကွယ်ရာမှာနုပမ်းဖက်
ခွဲကြတယ်ဆိုပါစော့
ဟား...ဟား...ဟား..!

ဟတ္တိပါ...
အခကတော့ နှစ်ယောက်
ခလုံး မဆတ်တတ်တဲ့ကြောင့်
တွေ့လို့လို့နဲ့..!

မဟတ်ပါဘူးကွာ...
ငါတို့ငှာကယ်ချစ်မိကြလို့
ချစ်သူတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်
ဆိုတာယုံပါ.

ပွဲကြီးက သူ့စကားကိုထင်မိ အာ-
ဟည်ပြု၏။ ကျွန်တော်တို့မှာနေဖြင့်
ကန့်ကွက်ခရာမရှိပါ။ ထိုအတူ
ထိုကိစ္စကိုနှစ် ဖက်မိဘာများက
သိရှိသွားကြပေလည်း ကန့်ကွက်
ကြလိမ့်မည်မထင်ပါ။ ကျွန်တော်
ကတော့ နှင်းမြဲ၏ပြိုင်ပွဲသွား
သော အချစ်နန်းတော်ကြီးကို
သာ ဖွန်းဆမြင်ယောင်နေခဲ့မိ
ပါသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင်
နှင်းမြဲ၏ လျှိုက်ခါတုန်းက သော
စကားသံလေးကိုလည်း ဖြန်လည်
ကြားယောင်နှင့်မောမိသည်။

အဲဒါလိုဆိုရင်...
ငါက မြစ်ကျိုးအင်း ပုဂ္ဂလိက
ခဏ်ရာရနေတဲ့ မြစ်တစ်ခင်း
ဖြစ်ခဲ့မှာပါ မဖြင့်
ရှယ်..!

အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့ကို ရေပွက်
 ပမာ တောင်းခံကြ၏။ သို့သော်...
 ထိုရေပွက်ပမာမျှတိုတောင်းလွန်းလှပါ
 သည်ဆိုသည့်ဘဝထဲက ကြော့ကွဲရာ
 တွေကတော့ မီးနိမ့်ဆုံး မီးမဆုံး ဂွဉ်
 လွှာ လွန်းနေပြန်သည်မှာ လောကကြီး
 ၏ အဖွယ်ပစ္စည်းလက်တင်ခွင့်ဖြစ်လိမ့်
 မည်။ ထင်ပါသည်။

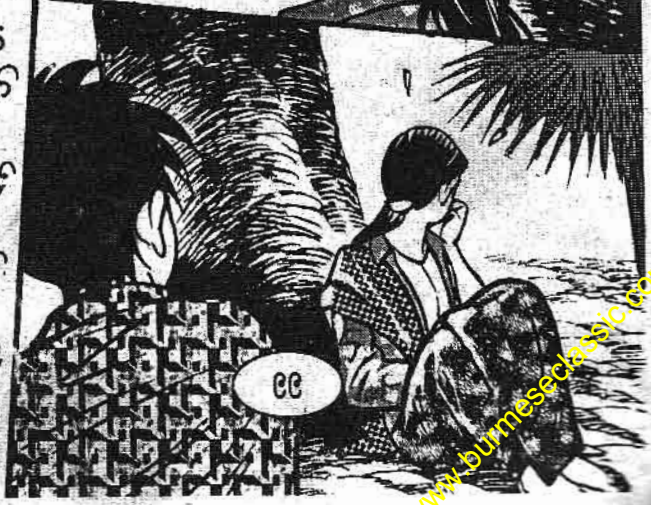
BURMESE
 CLASSIC

မီးမြိုင်ချစ်အဖွဲ့
 မှ...

ခြောက်...
 သူတို့နှစ်ယောက်တွေဖြစ်သွားခဲ့ကြပြီ
 တဲ့လား... ကောင်းပါတယ်မှတော့... ဂုဏ်
 ငါ.. ငါ.. ကျေနပ်
 ပါတယ်..

တို့ဖွဲ့စည်းရင်သောခကားသံ
 စာသုံးမှာ နှင်းမြဲကတစ် ဖက်
 သို့မဟုတ်အလွန်လွန်သည်..
 သူမမျက်စိများ ဖွတ်စိမ့်စိုင့်
 လာကြသည်မျက်စိညှပ်တွေ
 ကို.. ကျွန်တော်မြင်မှာမှီးကျိ
 တစ်ခက်သို့လှည့်လို့က်
 မှန်း ကျွန်တော်အိမ်ပါသည်။

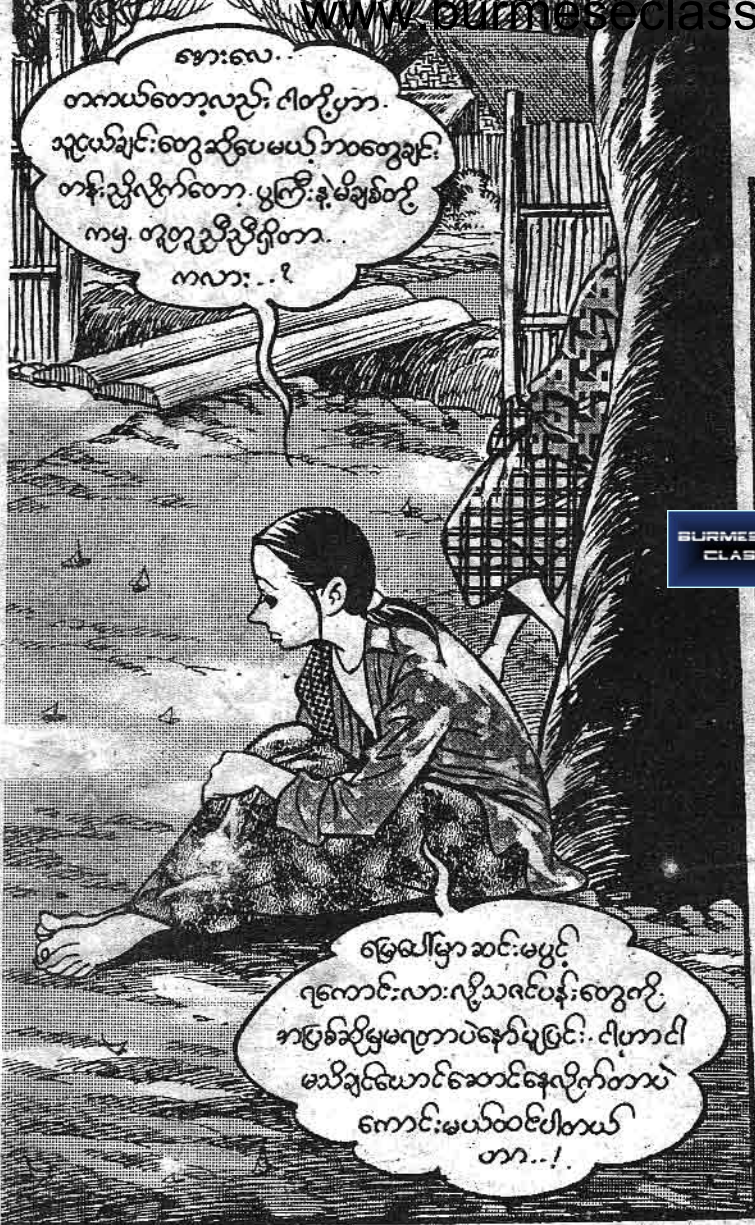

၉၉

အေးလေ...

တကယ်တော့လည်း ငါတို့မှာ
အုလင်ချင်းတွေဆိုပေမယ့်ဘဝတွေချင်း
တန်းညှိလွှဲကတော့ ပွဲကြီးနဲ့မိချစ်တို့
ကမ္ဘာ့တူညီညီရှိတာ...
ကလား...?

ဖြေခေါ်မှာဆင်းမပွင့်
ရကောင်းလားလို့သရင်ပန်းတွေတို့
အဖြစ်ဆိုမှမရတာပဲအော်ရပြင်း... ငါ့တာငါ
မသိချင်သောင်ဆောင်နေလို့ကတယ်
ကောင်းမယ်ထင်ပါတယ်
တာ...!

BURMESE CLASSIC

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်...

အုတို့မှာ ငါတို့အုလင်ချင်းတွေ
အဖြစ်တော့ အမြဲချစ်ခင်ခိုင်မြဲ
နေမှာပါ နှင်းဖြူလှ!

မကြာတင်သောကာလများ
အတွင်းဖြောင်းလဲတို့တကယ်မျှား
လို့ကျန်တော်တို့ဖြစ်သန့်ကြော
သည်၊ ရွေးရွေးချစ်သည်လည်း
ပဉ္စာရေးကောလိပ်အဖို့တွင်
ပွာကျောင်းမှာဆရာမလေးဖြစ်
လာခဲ့သည်၊ ပွဲကြီးနှင့်ကျန်တော်
တို့သည်လည်း ရွေးရွေးချစ်ခင်
အောက်တစ်နှစ်မှာပင်ကုန်ပစ္စ
ကိုယ်၌ကျောင်းပြီးသွားကြ
သည်...

ကျောင်းလိုတော့
ပြီးသွားဖို့ ခြံထဲ
သွင်းဖို့ပဲလိုတော့
တယ်...

၁၀၀

ONE BELL
ONE BE
www.burmeseclassic.com

အိမ်ကလေးမှာ... အတွင်းမှာ... ကျွန်တော်တို့ကျေးလက်
အား... ခင်တို့တက်မြို့ရေသစ်က... အဖို့အလုပ်ကောင်း...
အဖို့အလုပ်... ကျွန်တို့တို့ကျေးလက်လည်း... မှီခိုမှု
ရောက်လာသည်။

မင်းသားသစ်
ဆိုပါလား

ချစ်ဇာတ်
ဇာတ်ကား
မင်းသားသစ်
နိဗ္ဗာန်စွန်း
အဖို့အလုပ်
အချစ်ဇာတ်ကား
သစ်သစ်
ကျောင်းကျောင်းကျွန်
ကျွန်းပို့အလုပ်
ကျွန်းပို့အလုပ်
ကျွန်းပို့အလုပ်

BURMESE CLASSIC

သခင်က... အားလည်းလမ်း
ဒွင်သာ... ကျွန်းသာမြို့ရေကို
သက်သွယ်သွားလာနိုင်ခဲ့
သော်လည်း... ထိုလည်းလမ်း
တစ်လျှောက်ဖို့ကျေးဇူး
ပေါင်းဆုံတို့အိမ်ပေါင်းလုပ်
အားဖြင့်ကိုယ်
မော်တော်က
လမ်းကိုတို့
သက်သွယ်
ဟာ! အ
ကလေး
ပေးခဲ့ခြင်း

ကျွန်းပို့အလုပ်
မထုနိုင်သေးလို့
မထု... ကြေးသားတံ
ပါမှာ... အားအေး
အားအေး

ညိုညိုအားအလုပ်... ကိုယ်အားအလုပ်... အလုပ်
လည်းလမ်းကြောင်းအဖော်က... ကို... အေးလမ်းသစ်
တို့... ဖောက်လုပ်ကြရသော... လုပ်အားပေးပွဲများမှာ
တက်ကြွလျှောက်ရကောင်းလှသည်။

အိမ်ထဲက...
ငါတို့ကျေးလက်တွေကလည်း
အဖို့အလုပ်... အော်အော်ကျွန်းရန်နေခဲ့
ရောမလုပ်ပါဘူး... တို့လုပ်အား... အော်အော်
ထုတ်ညိုညိုအလုပ်... အော်အော်
လုပ်အား... တို့တက်နေပါ...!

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ...
ပြောင်းလဲတိုးတက်လာခြင်း
ကားအဖွဲ့ပင်ဖြစ်သည့်
အနီးဆုံးမြို့ဖြစ်သည့်ကျွန်းသိ
မြို့နှင့်ကျွန်းတော်တို့ နယ်
ကျေးလက်ရွာကလေးများ
မြေသာလမ်းသစ်ဖြင့်
ပြောင်းဖြူးခဲ့လေပြီ...!

ရှင်အကွက်မြင်လှသာ ဖွကြီး၏အဖေက... ဝတ်ဖြစ်ပေါ်လာသောလမ်းသစ်တွင် ပြေးဆွဲရန် ကုန်တင်ကား
ကင်ထုထောင်လိုက်လေသည်။ သစ်သားအဖြစ်ထည့်သွင်းသောကုန်တင်ကားသည် ကုန်တင်ကားကြီးသည်
Mess ကားကြီးတွေလို မအနီးနားသော်လည်း ကျွန်းတော်တို့လမ်းသစ်တစ်ကျောက်ရွာခွဲများမှ...
အသေထွက်ကုန်သီးနှံများ ကျွန်းသားမြို့သို့ခိုင်းဆင်းကုန် မဟာအားကိုးတစ်ခုဖြစ်ခဲ့သည်။

ဖွဖြင်းလေ...
ငါတစ်ယောက်တည်းတော့
မခိုင်ဘူးဟာ! မင်းကနောက်က...
ခပယ်ရည်လိုက်လုပ်ပေးပါကွာ...
ပဉ်နှစ်ကောင်က သူတို့လယ်နဲ့
သူတို့ ချာလပတ်ရမ်း!
နေတာ...

ရတယ်လေ...!
မင်းက အစဉ်ဘာလုပ်နေမှတော့
ငါက ခပယ်သာဖြစ်ရတော့ မှာပေါ့!
ဆွဲဆရာလေ့ လိုအောက်တတ်ရင်
ဖြစ်မြဲမဟုတ်လား

တို့မြေခွေ ကျွန်တော်ကပွဲကြီး နှင့်အတူ လက်တွဲ၍ ဝယ်ယူအားလုပ်ကိုင်လုပ် သည်။

လက်တို့ကောင်းစွာ ဂွက်ဖို့ဝါကင်း၊ ဝယ်...တံ၊

မြို့အပူသယ်ငြိစေးရမည် ကျွန်ုပ်တို့အား နှင့်မြို့အပူ ဆေးဝယ်ကိုင်ကြသည်။ ဂွာပေါင်းစုံမှ အနီးသည် တို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ကားမှာ မပြည့်သည်တို့။

ကောင်း

အစ်မရေ ရွှေမှာဟောင်းလောင်းကြီး တို့ထားပါဗျ..!

ကြပ်နေပြီ ကောင်းလေးလဲ့..

BURMESE CLASSIC .COM

ကြပ်မှကောင်းတာ အစ်မရဲ့.. အဲ.. ဟိုလေ.. နွေးနွေးထွေးထွေးရှိ တာပေါ့..

အစ်မတစ်လေ တော့လည်း ကိုယ်က မို့ရိုးသားသားပြော တာကို တစ်မျိုး သဘောပေါက်ဖို့ မြို့ခေမေဖြင့် ကြည့်ကြသည်။

ခိုင်း နှိပ် ကလုံး

ဒီကား ဆောင်တယ်ဟဲ့..!

ညောင်ရေသောက်က တက်တဲ့အခါကြီး ပေါင်လေး ကားပြီး ခွဲလိုက်ပါလား ဆောင်ကား ဟောင်းကြီးကို

ဟဲ့...
ငါမခွတတ်ဘူး

ဟဲ့... ဟဲ့... ဟဲ့... ဟဲ့... ဟဲ့...

ဟင်!
ဒါတော့... ဘာခေါ်ကြီး
သက်သက်လိမ်
တာပဲ...!

ပျော်ဖို့တော့ကောင်းပါသည်။
ကျွန်တော်က ကုန်ခဲ လူခွ
ကတောင်ခဲ၊ လမ်းဆင်းခါးသည်
ပါလျှင် 'ဟဲ့...ဟော့' လမ်းတက်
ခါးသည်တားလျှင် 'တင်ဦးမယ်
သည်ဖြင့်ပွဲကြီးနှင့်အတူ
ပျော်ပျော်ကြီးပင် 'တော့ကတဲ
သယ်လာ 'အဖြစ်လုပ်ကိုင်ခဲ့
သည်။ ဂရုရှိသောလုပ်ကိုင်အခ
သည်လည်း ကျွန်တော့်
မိသားစုအတွက် အထောက်
အပံ့တစ်ခုဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဟေ့...
လူလေးပြန်ပါ
ဦး...

ပွဲကြီးနှင့်ဆွေးနွေးချစ်စရာရှိ... ချစ်ခင်လမ်းသည်လည်း စာအုပ်က
အသက်အဟန့်စာတာအမျိုးမျိုးသာဖြစ်ကြပြီး သူသည် ခွဲထွက်
ကလည်း ခရီးသည်ပို့ဆောင်ရေးကားလည်း ဖြစ်ကြကုန်ပြီ
ဖြစ်သလို ဆွေးနွေးချစ်ကလည်း ကျောင်းဆရာမလေးအဖြစ်ကုန်ပြီ
ပြီးဖြစ်သောအခါ... တစ်ဖက်မှာ သူတို့ဥပဒေရည်တူ
မိသားစုနှစ်ဦးမှာ ကြားလျှပ်စစ်ကွေးလမ်းဖောက်လျက်ကြလေသည်။

ဒိုင်ကိုင်ယံတု... ချစ်သမျှ တွေ x x x အလိုတူ ပြစ်ဆက်ရ

ဇာတ်သမား... မမေ့မိ... တမ်း x x မိတ်မြာလေ x x x x

ဟော့ ပွဲကြီး...
တို့ကတော့ တက်သား မြောင်နဲ့
ထမင်းစားရုံနား မရဘူးနော်...
ဗုဒ္ဓေပိုင်လည်း နီစင်
ပေးရမယ်..!

ကွသားတွေက...
အစ်မနော်ကောင်း...
ဆိုကြရဦး...

ရပါ့ဗျာ...
ဗုဒ္ဓေကုရင်... ကြက်ကလေးသား
အုန်းနဲ့ တော့နီ (foddy) ငှက်နဲ့
ဖြူပျံမယ်..

တော့ဒီဆိုတာ..
နောက်ခံသစ်ပေါ်မှာဘိယာကို
ဖြောတားလား... မဖြားဖူးသေးဘူးလား
ပွတာပဲ...!

ကယ်ကလာ..
ကိုယ့်ကိုတို့ရဲ့ ပင်က
ထန်းရည်ကိုဖြော
တာဗျ!

သေပါတော့ကွာ!
ငါ့မှာတော့ စာသန့်မှာ
ကွတ်းသား သွားကွတ်း
အားနာလို့ကွာ
ခွီး...!

လောကမကြီးပါမှ
ကိုယ့်မောင်လယ်တစ်ဂဏ်စာ
တစ်မြူဖြိုး သက်သာတော့
ခုဦးသလား?

စာင်း... တို့သတို့သား
ကတော့ပုံမွန်ပါပဲ ဒါပေမယ့်ဒီကြီး
သာဖြိုးကတော့ ဒီနေ့ထူးသော့ စာမ်းစာမ်း
ထပ်မှာ ခုဦးခုဦးလျာလေးစာလေး
ဖြစ်နေတာတွေခုသကွ..

အပေါ်မှာ
သတို့လူကြီးတိုင်းက
ခ ခွင့်နေကြ

ဟွတ်လား ?

ကောင်းကွာ.. ဒါတိုင်း ခွက်ပန်း ခွက်
ပေမယ့် ဒီကနေ့တော့ သားမက်လောင်း
ရတဲ့နေ့ မို့ပြောင်ပြောင် ငွယ်နှိပ်နေပြီ
ထင်တယ်.. ဟား.. ဟား..

စိမ်းအောက်ထပ်က. ကာလသား
ပိုင်းတွေမှာ ရယ်ခေါ်ပြောဆိုသံ
တွေဖြင့် ညှိခိုသည့် ရွေးရွေးချစ်ခင်
အသေဖြစ်သော ဦးကြီး သာဖြိုး တို
လူကြီး ယမကာပိုင်း အကြောင်း
ဖြောဖြိုး ရယ်ကြခြင်း ဖြစ်၏..

သာဖြိုးက ဒါတိုင်း ခွက်ပန်း
သက်တတ်သော်လည်း
ညနေတော့ ဟိုဌာသည့်ကွာ
နားမှ ဖိတ်ကြားထားသော
ကြီးညည်းသည့်မိတ်ခွေ
နားနှင့် မို့ခပ်ပြောင်ပြောင်ပင်
ငွေငွေလေး လိုက်ကြခြင်း ဖြစ်ပုံ
သည့် သမီးဖြစ်သူ ရှေ့ခတ်
ညည်းနေကျမှ ယမကာပိုင်းကို
မိပြောင်ပြောင်ဆပ်ခေါ်ခေါ်
လိုက်ကြသော အကြမ်းက
ကသောသောပြောပုံ ရယ်
ခေါ်ခေါ်ကြီး ဖြစ်နေသည့်

ချစ်သူ ဒီနေ့ကတော့
ခဏလွတ် ဝါးလွတ်ပဲ
လာတာ

ဦး..! တို့တို့...
အဲဒီကိစ္စကို မသိချင်
ယောင်ဆောင်နေတာကိုက်
ကြ..! ကျုပ်နဲ့ မိခင်တို့ ယူပြီးတော့
အချိန်ကမှ သမက်နဲ့ ယောကျွန်း
ခွက်လှည့်ချက်တို့ မယ်..
ဟီး.. ဟီး..

ဟား ဟား ဟား
ဟား

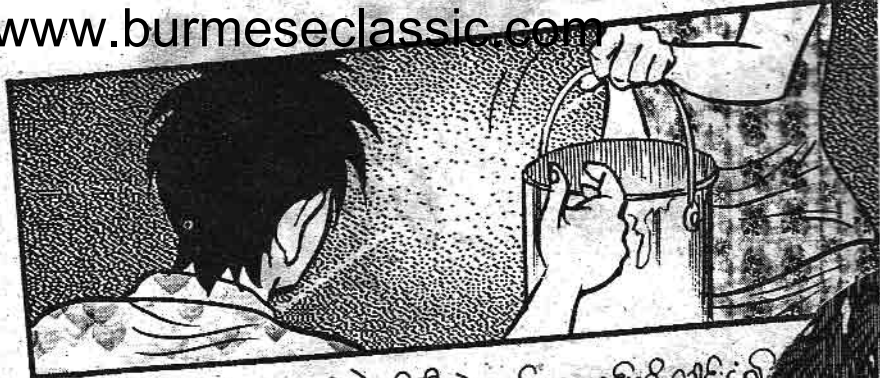

ဟဲ့.. ဖွကြီး..
ခင်ဟာပေ.. အဖေတို့ မိမိက
စဉ်သည့်လူကြီး တွေကြားသည့်
ပါမယ်ဟဲ့..
တကတသည့်

ဒွင်းမြက ဆိုင်ကိုလှမ်းယူကာ မိုးမြဲယေဗြီးထဲမှဝက်သာဟင်းကိုခေါင်းငုံ့၍
ပေးသည့်၊ ငြီးနောက်ဟင်းဆိုင်ကိုပြန်ခါပေးတွင် အမှတ်ထောင်ကျွန်တော်အဖို့
တစ်ပြက်ရောက်သွားသည်။ ဒွမ်းလျနေသော ဒွင်းမြ၏မျက်နှာ... ငြီးတော့မျက်ရည်
ရစ်ဝနေသောဒွင်းမြ၏မျက်ဝန်း အိမ်များ... ကျွန်တော်၊ ဒွတ်ဖျားကိုကျွန်တော်၊
မထိန်းချုပ်နိုင်လိမ့်...

ဟင်..!
ဒွင်းမျက်လုံးမှာ...
မျက်ရည်တွေ!

ကျွန်တော်အံ့အားတသင့်
အံ့အားခန့်ဖြောလှိုက်မိတော့
ငြီးမြဲမျက်နှာကွက်ခန့်
ကွက်သွားသည်။

ဖြောဖြောဆိုတဲ့ဒွင်းပင်ဒွင်းမြက သူမ မျက်ရည်တွေကို
လက်ခွဲနှင့်သတ်လိုက်၏ ဘယ်မှာဆိုနကတည်းက ပေးနေခဲ့မှန်း
မသိသော လက်ခွဲပေါ်မှ အိုးမည်းတွေက ဒွင်းမြ မျက်လုံးဖိမိ
နံ့နားသို့ကူးစက်ပေးတဲ့သွားသည်။ အိုးမည်းတွေအသွားသေး
ဒွင်းမြ၏မျက်နှာမှာ ကျွန်တော်အဖို့ဂုဏ်ရောမကောင်းဘဲ
ဖြောကွဲဆိုတဲ့ခရာကောင်းနေပြန်ပါသည်။

ဟင် ဟတ္တလား...
အင်း... မိ... ဟိုး မီး
မီးနိုးလို့ပါမုန့်ငါးရယ်...
ဘာဘာမှ မဖြစ်
ပါဘူး...!

ဒွင်း... မြ...
ဂုဏ်...
၁၀၉

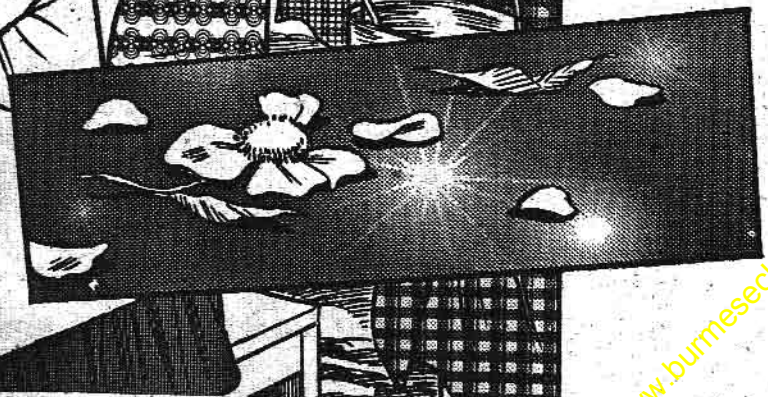
ဒီမျက်လှည့်တွေဟာ...
မီးခိုး... နိုင်ငံမှတစ်ဆင့်...
ငါ့သိနေတယ်... နိုင်ငံသားတွေ...
တုတ်ခိုက်နေတာ ငါ့... နားဆက်...
ဆက်ကြားပါ...

တက်သားဟင်းခါး... ချိုင့်ကို...
ခွာပင်... ကျွန်တော်...
လှည့်ပွဲက... ခဲ့သည်။

ဟော့... ဒါ... ချစ်...
ဆယ်... ဟော့...
သံတို့... ဖြစ်...
ခြင်း... တစ်...
မကွာ... သော...
ကျိ... ပုံ...
သား... တစ်...
တစ်... မှေး...
သွား... ခဲ့...
သွား... ခဲ့...
ကွန်... တော်...
မည်... ထင်...
စန... မ...
ကြ... ငါ...
မယ... သွား...
ရစ်... သွား...
ငါ... မ...
ငါ... မ...

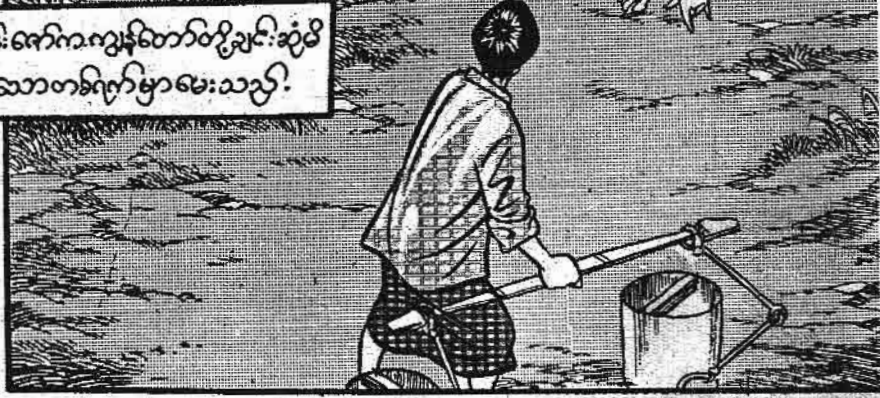
တောနဲ့ ရဲ.
သင်္ကြန်ခါးခါး

ဖွတ်
ဝင်းနဲ့ မိချစ်တို့ကမယူ
ကြသေးဘူးလား.

ရာသီဥတုက
ကိုယ့်ဘက်မှာမပါသေး
ဘူးကွ.. ဒါကြောင့် ဆိုင်း
ထားရတာ.

သန့် ကော်ကကျန်တော်တို့ချင်းဆုံမိ
ကြသောတစ်ရက်မှာမေးသလို.

ဘာလဲကွ..!
မိန်းမယူတာပဲ ရာသီဥတုကပိုမို
တွက်နေရဦးလား.

မိုးလွန်က
ဘောက်ကလီ
ဘာသံဖြင့်
ဝင်တော့မေ..

တွက်ရတာပေါ့ဟာ!
အင်္ဂလိပ်နောက်ခေါင်းကြီးထံယူလို့
ဘယ်တုတ်မှမလဲ... ကျွန်တစ်ယောက်
တည်းတောင်ယပ်တောင်တဖျပ်
ဖျပ်နဲ့နေနေရတဲ့ကြားထဲ..

www.burmeseclassic.com
တော့ ကျွန်တို့တို့ပဲ ပျောက်မယ်လေ x x
ဖယ်လည်း တစ်တစ်တို့က ပျောက်မယ်
ပျောက်မယ် x x x

ဒါဖြင့် မင်းတို့ဆင်းက...
တိုင်ပင်ပြီးကြပြီပေါ့လေ... ဟို...
ဆောင်းမာမီ သိချင်းထဲကလိပ်...
ချီတက်ကြဖို့...!

မင်းကွား!
ဖုံးတန်း လုံးတန်း
တန်ဆောင်မုန်းပါက
ခပါးပင်တွေကိုခွက်
လှနဲ့လာမရောခမ်း
ပါနဲ့...!

အေး...! မိချစ်
ကလည်း ဒီတစ်နှစ်ပါကွတ်
တန်ဆောင်မုန်းလလောက်ကြမ္မ
မက်လာကိစ္စစိစဉ်ကြရ...
စောင်းတဲ့ကွ့..!

ဖြောင့်... ဒါဖြင့်...
မင်းတို့က... နားဖြိုးဖြိုးဖြိုး
တန်ဆောင်မုန်းပေါ့လေ...
ဟီး... ဟီး...

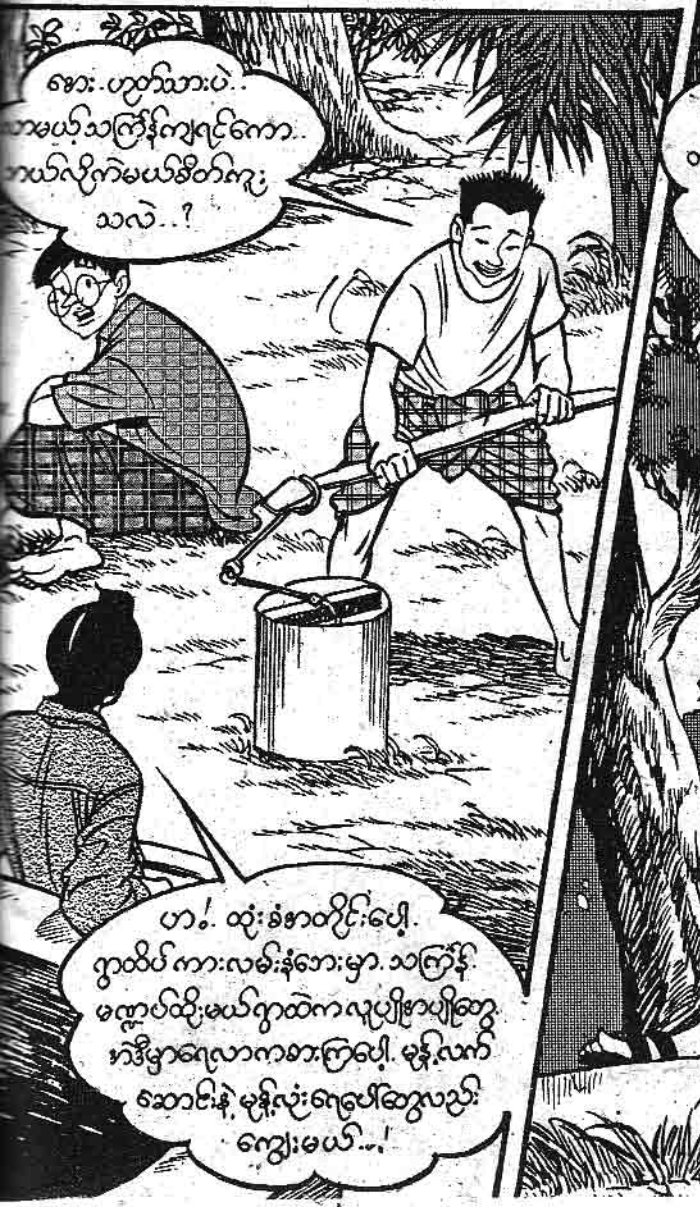

ကံး ကံး ကံး
ကံး

ဟတ်တယ်သနိုးရော်..
ပြောမနေနဲ့ ခုအချိန်ကနေ့ခေါင်ခေါင်
အဲ.. သင်္ကြန်တောင်နီးလာပြီ
မဟတ်လား..

ဘော်ကရုသီကိုတွက်ပြီး ပြောလို့ကတော့ မို့လို့ကဝင်အေးပြန်သည်

အေး.. ဟတ်သားပဲ..
ဘယ်သင်္ကြန်ကျရင်ကော..
ဘယ်လိုကံမယ်ခိတ်ကု;
သလဲ..?

ဟာ! ထုံးခံအာတိုင်းပေါ့..
ကွထိပ်ကားလမ်းနဲ့ဘေးမှာ သင်္ကြန်
မဏ္ဍပ်ထိုးမယ်ကွထိပ်ကလုပျိုအာပျိုတွေ
အိမ်မှာရေလာကစားကြပေါ့ မုန့်လက်
ဆောင်းနဲ့ မုန့်လုံးရေပေါ်တွေပည်း
ကျွေးမယ်..!

အိမ်မှာခတုဒိသာ အဖြစ်
ငါ့မိချစ်တို့မင်္ဂလာဦးအကြံအထိမ်းအမှတ်
အနေနဲ့ ဒါနပြုကြဖို့လည်း တိုင်ပင်ထားကြသေး
တယ်.. အကြာပဲနေ့နဲ့အထက်နေ့ နှစ်ရက်ကိုတို့
ကွကလုပျိုအာပျိုတွေ မနက်ပိုင်းမှာ ကွနီး
ချုပ်ခပ်ကွတွေကို ကားနဲ့ရေပက်ခဲထွက်
ကြဖို့မယ်.. လိုက်ချင်တဲ့သူတွေ
လိုက်ကြ..!

ပါး!

ဟာ...! သိပ်ကောင်းတဲ့
စာမိစာစာပဲ... ဒါနဲ့တို့ကွက မလွှတ်
ကိုရော... ဘယ်လိုနာမည်ပေးရင်?
ကောင်းမလဲ...?

မပုနဲ့
ရေပက်မလွှတ်အတွက်နာမည်ပေး
ငါ့တစ်ဖွဲ့လုံးစဉ်းစားပြီး အကြံပေး
တစ်ခုရှေးထားတယ်!

သန်းလောက်ကစေးတော့
ရွှေ့ကပ်တော်မူ
ရောက်သည့် နေ့လုံး၏
ဖြေကြားသံကိုခေါင်း
နုပမာ်ကြီး ဖွယ်
ကြားရ၏။

ဘာများလဲ?

မလွှတ်ရွှေ့မှာ
ဆွဲကပ်ကြီးကြီး ရေးပြီး
တင်ရမယ်။

စားလေ...
ပြောမယ်ဟာပြောတာ
မဟုတ်ဘူး...

အဖို့
နာမည်က... ဂွင်မတောင်နဲ့
ပက်လိတ်မယ်
တို့.....

ဟိဟိ!

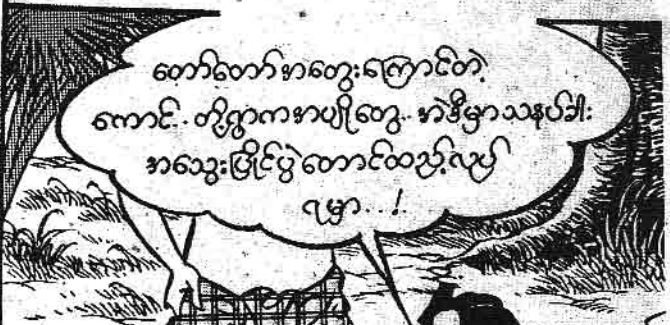

ခင်းကဘာဖြစ်သွား
တာလဲ ?

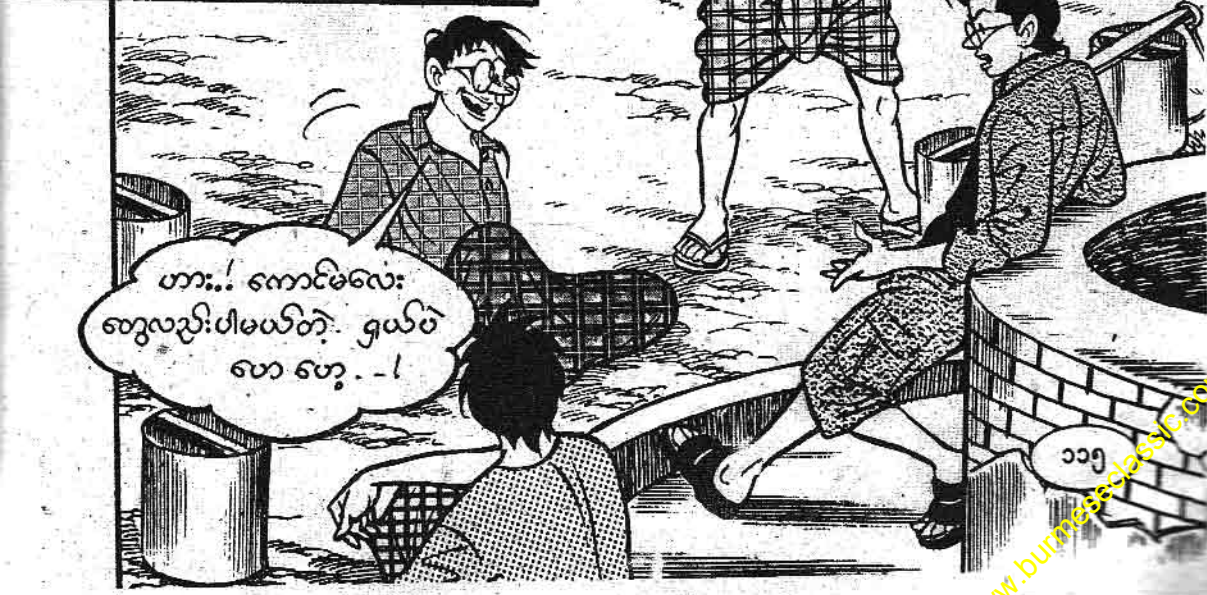
ဒီစာတိုင်းဆို
တိုက်မလှုပ်ရွှေကိုကုလသား
တွေ လာရဲ့ရောမရှိဖြစ်တော့
မှာပေါ့ကွ...!

ဘာလို့
မလာရဲ့ရမှာလဲ. ဂွမ်တောင်
သနပ်ခါးရသန့်နဲ့ရောပြီးပက်မှာ
ပါလို့ပြောတာလေ!

တော်တော်စာတွေကြောင်တဲ့
ကောင်.. တိုက်ကစာပျိုတွေ. အဲဒီမှာသနပ်ခါး
အသွေးဖြိုင်ပွဲတောင်ဝဲညှိလှပျို
ရမှာ...!

ဟား..! ကောင်မလေး
တွေလည်းပါမယ်တဲ့. ဂွမ်ပဲ
ဟေ့ဟေ့..!

မကြာဘင်သောကာလ
တွင် ရောက်ရှိလာတော့
မည်. ထို့. ဣ. သတ်နိပွဲတော်
အတွက် ကျွန်တော်တို့
ကြိုတင်ရင်ခွန်ခဲကြပါသည်.
ကျွန်တော်နှင့်ပွဲကြီး တို့က
တော့ သတ်နိပွဲကိုကြို
တွက်ရင်း လက်ရှိပြေးဆွဲ
နေသော ကားလုပ်ငန်းကို
မှန်မှန်ကြိုကြို စားလုပ်
ဆောင်ကြသည်.

ပွဲကြီးနှင့်ဆွဲဆွဲချစ်တို့လည်း အဆင်ပြေနေကြသည်ဟုဆိုသည်တိုင် တစ်ရက်မှာတော့
သူတို့ချင်းပြဿနာတက်ခဲ့ကြသည်ဟုဆို၏. ထိုရက်သည် ကျွန်တော်တို့တို့ကား မထွက်
ကုန်ခောင်းရင်း နားနေသည်ရက် တစ်ရက်ဖြစ်ပါသည်.

မင်း မျက်နှာက
ဘာဖြစ်လာတာလဲ. မိုးကြိုး
လက်ဝါးနဲ့ ပွတ်မိထား
သလိုပဲ... ၁၁၆

ဘာဖြစ်ရမလဲ...
မိချစ်ပေါ့ကွ...! သူ့နဲ့
ပြဿနာတက်
လာတာ!

ဒီလောက်အောက်အောက်က
အဆင်ပြေနေတဲ့ သူ့နှစ်ယောက်ကြ
မှာ... ဘာများ ပြဿနာတက်စရာ
ရှိသေးလို့လဲကွ...!

တကယ်တော့ ပြဿနာကို မီးခွက်
ထွန်းလုံမကဘူး ခပေါ့လို့ကံမပြို
ရှာတာ...!

ခင်
ငါ့ဟို
ဒါပဲ

မိလား ငါ့လှ
မိလား မြဲကပ်လှ
မိလား

ဒါပဲကို
ငါသိတယ်ပွဲကြီး... ဒါပေမယ့်
ခုဆိုနိဟာ အရင်လိုကလေးတလား
နေရမယ် အချိန်မျိုးမှ
မဟုတ်တော့တာ

အဖေနဲ့ အမေတို့
ဒေါ်လေးတို့ကလည်း ပြောလာကြတယ်
ပွဲကြီးကို နှင်း မြဲတို့ဖွဲ့မိမိဝင်ထွက်သွား
လာနေတာကို လျှော့ရင်ကောင်း
မယ်တဲ...!

နင့်သားမက်လောင်းက
မိချစ်နဲ့ ခေ့ခပ်ထား ရင်းနဲ့ တောင်
ဟို လက်ခံ၊ စားကောင်မလေး ခပ်မိကပ်
မထွက်ဘူး - တော်ပြောရင်ကလေး
တာနဲ့ ငါတို့ပါ သိက္ခာကျ
တော့မယ်!

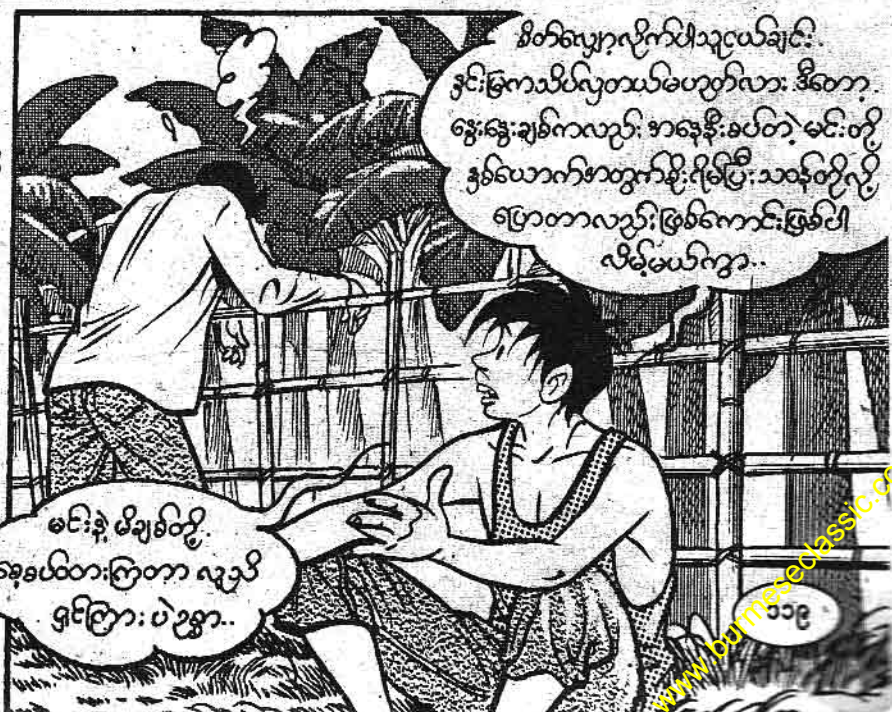
သူ့မှာအရာရာ...
မပြည့်စုံနိုင်ကုန်လို့ သူ့ သူငယ်ချင်း...
ဆွေကလောင်း၊ သူ့ကို အထီးကျန်ခွင့်နဲ့...
အားကြပါလို့လားဆိုတဲ့... အားထပ်စိတ်ချို...
ဒွင်းမြဲမှာအဝင်မခံနိုင်လို့ပဲ... ငါ့ဘက်က...
ရှင်းတယ်...!

မိချစ်ကို တစ်ခေတာငဲ့ငါ့...
ခေတ္တနဲ့သိပ်ချစ်သလို... နှင်း မြဲလှပညာ...
ငါ့ကုန်ဆယ်ရှစ်ခေတ္တနဲ့သိပ်ချစ်တယ်... သူ့ကို...
သနားတယ်၊ သူတို့စာ... သူတို့ညီတာ... လက်လှပတ်စား...
ကျင့်လို့ပြောရမယ်... အဖို့လူပတ်စား... ကွင်းက... ငါ့နဲ့...
ဒွင်းမြဲတို့ကြား... က... အဖြူရောင်ခေတ္တကို...
ဘာလို့... အကောင်ဆိုး... ချင်ရတာလဲ...
ငါ့... သိပ်ဒေါသထွက်တယ်!

အိမ်ထောင်ပျက်လင့်မထား...
ခါ... ပြဿနာတစ်ခုပင်ဖြစ်သလို...
...ကုန်ထောက်အားလည်း...
...လည်း... နှင်းမြဲသည်... ပွဲကြီး... အတွက်...
...ညွှတ်နေသောပန်းတစ်ပွင့်...
...ကြောင်း... နွေး... ချစ်ကလည်း...
...မသား... အချင်း... ချင်း... နှုတ်ကမ္မာ...
...ပြောသည်တို့... သိနား... လည်း...
...မိမိမေ့... ထိုကြောင့်... အေး...
...အား... ကြောင်း... မျှော်... ကား...
...ကို... ကျွန်တော်... ပြောရပါသည်!

မိတ်လျှောက်လုပ်ပါသူငယ်ချင်း...
ဒွင်းမြဲကသိပ်လှတယ်မေ့တတ်လား... ဒီတော့...
နွေး... ချစ်ကလည်း... အနေနီး... မပတ်... မင်းတို့...
နှစ်ယောက်အတွက်... နှို... နှို... သေမိတ်...
ပြောတာလည်း... ဖြစ်ကောင်း... ဖြစ်ပါ...
လိမ့်မယ်ကွာ...

မင်း... နဲ့... မိချစ်တို့...
နေပတ်ထား... ကြတာ... လူ...
ရှင်... ကြား... ပဲ... နွား...

ဒွင်းမြကိုယ်တိုင်တောင်း...
 ဘဝိပွဲမှာဝင်ကုသိုလ်ကိုင်ခဲ့တာ နားလုံး
 ကာသိပဲ... အခုမိခင်က ပြောလာတာသိတာကို
 ဒွင်းမြသိသွားရင်ငိုမှာကွ လျှာကွည့်ပြီး
 ဒွင်းမြကိုသွားမပြောလိုက်
 နဲ့ငိုမှာ!

မိတ်ချရပြင်...!
 ငါမပြောပါဘူး ဗိုလ်မှန်ကားတိုင်းပဲ
 ဝင်ထွက်သွားလာဆက်ဆံ
 နေမှာပါပဲ...

မိခင်
 ကိုလည်း ငါတော်တော်
 ပြောပစ်ခဲ့တယ်!

နင်နဲ့ ဒွင်းမြတို့ကလည်း
 သူငယ်ချင်းကရင်းခေါက်ခေါက်ကြီး
 တွေပါ... နင်သူငယ်ချင်း ဒွင်းမြရဲ့ နားထပ်
 အရာဘဝအနေအထားကို ဒွင်းမြကိုယ်တိုင်
 သိပါလျက်နဲ့ ဒီလိုမြေနှိမ့်ရာလှပုံခိုက်
 စကားမျိုး မပြောသင့်ဘူး...!

မိလို့ယုံမှား
သံသယတွေ မဝင်သင့်ဘူး
ငါကတော့ နှင်ကျေနပ်သည့်ဖြစ်စေ
ကျေနပ်သည့်ဖြစ်စေ နှင်းမြဲနဲ့ ဆက်ဆံရ
မှာပဲ။ ဝင်ထွက်သွားလာနေမှာပဲ။
ဘိဒါဟာ ငါတို့ရဲ့ ရိုးသားမှု
ရေချိန်ပဲ...

ငါလေ... ငါ...
နှင်ကို သိပ်ချစ်လို့ မြှောမိ
တာပါဟယ်...!

ငါ့ကို
မိတ်မဆွဲပါနဲ့နော် ဒီအကြောင်း
ကိုလည်း နှင်းမြဲ မသိပါရေနဲ့
နော်...!

အခုလို မမျှော်လင့်ဘူး
ပဋိပက္ခအသွင်ဆောင်ခဲကားတွေ
ပျောလာ။ ကြားလာရတာကို
ငါ... တော်တော်... အာအာ
မကြေစူးကွာ!

ကဲပါကွာ!
ရင်ထဲမှာ ထားမနေ
ပါနဲ့တော့!

နောက်ဆုံးတော့...
မင်းကိုချစ်လွန်းလို့ သဝန်တို့ဘာပဲ
လို့သာ နားလည်ပေးလို့ ကပါတော့မှ ငါ့...
မင်း... သဝန်တို့နှင့်လွှဲလည်း ငါ့မကွတ်
ခင်ပဲပေါ့... မဟုတ်ဘူးလား!

မင်းယောက္ခမဟောင်း
 ဦးကြီးသာဖြူကိုလည်း အပြစ်မြင်မိမိ.
 ကျွန်မနေပါခဲ့တော့... မိချစ်က သူ့ဗွတ်မိက
 အသည်းကျော်သမီးဆိုတော့... သူ့သည်း... သူ့သမီးရဲ့
 ကောင်းဆရာမလှော်သိက္ခာပါ ထည့်တွက်
 ဖြီး... ဖအောတစ်ယောက်အနေနဲ့
 ဖြောမိတာဖြစ်မှာပေါ့..

ကျွန်တော်ကတော့ ရွှေပြည်အေးတရားကိုသာ
 ဟောမိလိုက်ရတော့သည်။ ထိုအခါမှာထင်စားအခြေအနေအ
 အယူကများသည်လည်း... အချိန်ကာလ၏အခင်းအကြား
 စောက်တွင် ကျေပျောက်သွားလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်
 မိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်ထင်သည်မှာပင်... အနေအထား၊ အားလုံးက ပုံမှန်ဖြစ်လျက်ပတ်သွားခဲ့သည်။ ပွဲကြီးကလည်း
 နှင်းမြတ်အိမ်ဝင်ထွက်သက်ဆံ့မပျက်... ရွေးရွေးချစ်နှင်လည်း အဆင်ပြေ... အားလုံးအငြိမ်းအချမ်းသွားတော့မှ
 ကျွန်တော်သက်ပြင်းချနိုင်ခဲ့၏... ။

သည့်လို့နှင့် ကျွန်တော်တို့မျှော်လင့်ရင် ခုန့်နေ့ခိုရသော ငှက်စာတာသတ်ကို ပွဲတော်ရက်များသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

တာသတ်ကို၏အကြံနေသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီးမှ ကျွန်တော်တို့ စွာလှည့်လည်များ ခုနားကား ကွာစာထွက်ကား လမ်းမကြီး နံဘေးထယ် ရေပက်မထူဝတ်စုံတို့ကြမ်းစီဝါးလုံးတို့များ မိတ်ကပ်များ အချစ်တန်းများ ချည်းချည်းချည်း အစိုးအဖြစ်အစိုး လက်များဖြင့် တင်သူကတင်နှင့်ချွေးတလုံးလုံး လှုပ်ရှားလျှင်မြင်နေကြသည်။

ကိုကြီး 'ဖွ' ဆောက်ရက်တွေကျ ကျွန်တော်တို့ စွာက ရေပက်ခံကားထွက်လေး ဦးမှာမဟုတ်လားတင်!

ဒါပေါ့ကွ! လျက်ချင်တဲ့သူတွေက သင့်ပြင်ထားကြ!

မနက်စာကို ထွက်လေးမယ် ဒါပေမယ့်ရက်ခြားပဲနော်! နေ့တိုင်းထွက်နေရင် ကိုယ့်စွာမထူပဲမှာ လူမှဂိုပဲ... မြောက်ကပ်ကပ်ကြီးဖြစ်နေမှာ မို့ရသေးတယ် ဟေ့ကွာ!

သည့်လို့နှင့်မထူပါကလေးထိုးပြီးချိန်တွင် မနက်ဆယ်နာရီခန့်ရှိလေပြီ။ အားလုံး
ထိုင်၍ အမောဖြေနေကြပုံကိုမြှာပင်။ အမောဆိုရာသတင်းတစ်ခုကျွန်တော်
တို့ မထူမထဲသို့ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုသတင်းကိုသယ်ဆောင်လာခဲ့သူ
က... ရွာထဲမှလူငယ်လေးတစ်ဦးပင်။ သူက အမောတကော ဖြေလောကော
အားလုံးကြားအောင်ပြောချလိုက်သည်။

ကိုကြီးဖွဲ့နဲ့
ကိုဖွဲ့ပင်... ဟဲ့... ရွာထဲမှာတော့
မွက်လောလိုက်ကုန်ကြ
ဖြစ်ဖူး!

အာလဲကွ!
အာဖြစ်လို့မွက်လောလိုက်
ရတာတုံး-!

ဟဲ့... အစ်မ မနှင်းမြ
တို့အိမ်မှာဖြစ်တာမျှ... အိမ်
ချင်းတွေလည်းပိုင်းအုံဖြေသွ
ကြတာပဲ... မနှင်းမြက သူ့ကို
သူ့ သေကြောင်းကြ
လို့တဲ...

ကျွန်တော်နှင့်
ဖွဲ့ကြီးတို့ ဖွဲ့နဲ့
ထ ရပ်မိလိုက်
ကြသည်။

ဟွတ်တယ်၊
ကိုတီးပွ... မဒွင်းမြို့လေ၊
ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချ
တာတဲ့...

မဖြစ်နိုင်တာဘဲ...
ဒွင်းမြို့က ဘာမျှပဲကွ
ဘယ်ကလာ ကိုယ်ဝန်ဖျက်
ချရမှာတဲ့!

နဲ့တော်တို့ပါးစပ်အာဟောင်းသာဖြစ်သွားကြ၏။ တစ်ယောက်တစ်ပေါက်
မဖိုခစ်ကြောသံတွေလည်း ဆူညံသွားသည်။ ကျွန်တော်တို့ကြက်သေ သေသွား
ကုန်မှ ဖျပ်ခနဲသတိပြန်ဝင်လာသည်။ ပွဲကြီး... ဖြစ်သည်။

ဟေ့ကောင်!
ပုဇွင်း...
လာကွာ!

ဖြေ့ထွက်သည်။ နား
ပိုင်ခြင်း၊ ခိုးကိမ်ပုဒ်ခြင်းတို့ဖြင့် ကျွန်တော်နှင့် ပွဲကြီးတို့နှင့် မြတ်တော်အိမ်ကို
ဖြေ့ခဲ့သည်။ အိမ်ထဲရှိ ကွပ်ယုမ်းပေါ်တွင် နှင်းမြက်ပွေ့ထားသော ခေါ်ကြီးနှင့်
ငိုကြီးချက်မနှင့်တွေ့ရသည်။ နှင်းမြက်ဟော့သတိမေ့မျောနေ၏။ သူမ၏
စောက်ပိုင်းတွင်ရဲရဲနီသော သွေးများ ပိုက်နှစ်နေသည်။ သွေးညှိနံ့တွေက
အိမ်ခန်းထဲမှာ ထောင်းထောင်းထနေသည်။

ဟာ!
ကယ်လိုဖြစ်တာလဲ
ခေါ်ကြီးနှင့် မှုံ

မဖြောတတ်
တော့ပါဘူး ပွဲကြီးရယ်၊
မင်းသူငယ်ချင်းရဲ့အဖြစ်ဆိုကို
ကြည့်ပါဦး!

အခေါ်လည်း
ကာဆိုကာမှ ရေရေရာရာ
ရပါဘူးကွယ်။ သူဟာသူ
ယောက်တည်း ကြိတ်ကြိတ်
ဖြစ်နေခဲ့တာ!

သမီးလေး..
သမီးလေးရေ.. ခွင်းမြဲ..
မိန်းကလေး... အမလေး...
အော်လို့လည်း မရ
တော့ဘူး!

ဟာ!
ဒီစာတိုင်းဆို သွေးလွန်တာနဲ့
သေလိမ့်မယ်. ဒေါ်ကြီး.. ခွင်းမြဲ
အောက်ပိုင်းကို ထောက်စာအောင်ကုန်
ဖြန့်လဲထား!

ခွင်းမြဲ၏ မျက်နှာက ဖြူဖျော့နေသည်.

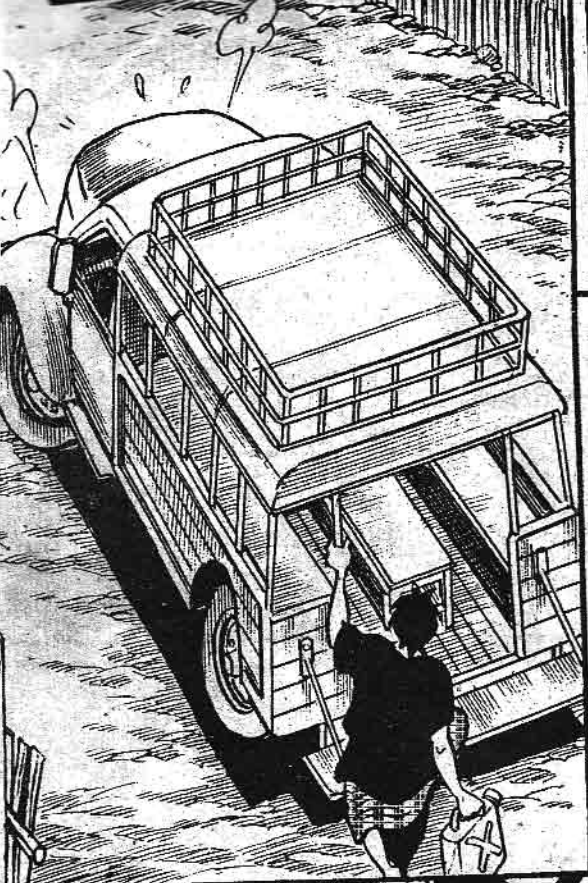
ခွင်းမြဲကို
ကျွန်းသာဆေးရုံပို့မြဲဖြစ်မှာပေါ့.
လာဟော ပုပြင် ငါတို့ကား သွားထွက်
မယ်.. အဲဒီကစားလို့ အဆင်သင့်
ဖြစ်စေအောင် ဖြစ်ထား
ခွင်းမြဲ!

ကျွန်းတော်နှင့်
မိလိတ်တို့ဖြန့်ဖြူး
ထွက်ခဲ့သည်.

ပွဲကြီးက သူတို့ အိမ်ပိုင်ဆိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး အသင့်ရပ်ထား
သောကားကြီးရှေ့ဆုံးသို့ပြန်လာကာ စက်နှိုးလျက်
သွား၊ ကျွန်တော်က စက်သုံးဆီ အပိုပယ်ယာဖွဲ့ကို
ဖြောင့်ယူကာ ရောက်သက်မှ ခုတ်တက်ရပြန်

ပီး
ပီး
ပီး

ပွဲကြီးက ကားဟန့်ကို အဆင်
မဖြတ်နိုင်ပဲ တာရှည်မီးမောင်
ထွက်သွား နှင်းမြေတိုအိမ်တွေ
တွင်ထိုးရပ်ကိုင်ပြီး အိမ်ထဲ
ပွဲကြီးဖြောင့်သွား ပြန်ထွက်
လာတော့ အောက်ဗိုင်းက
ဆောင်ခွင့်ပေးအပ်ထားသော
နှင်းမြေကို ပွဲကြီး ပွေ့ချီလာ
နှင်းမြေကတော့ ပက်လက်
ကလေး မေ့မော့နေလျက်

ပွဲကြီးရေ...
အဲဒီအထဲကနေ ဆီပွေ့ခမ်းကွာ
ခေါ်ကြီးနှင်းမြေတို့ မိန်းမသာတွေ
လည်း အမြန်တက်ကြ
ပိုင်းပွေ့ကြ!

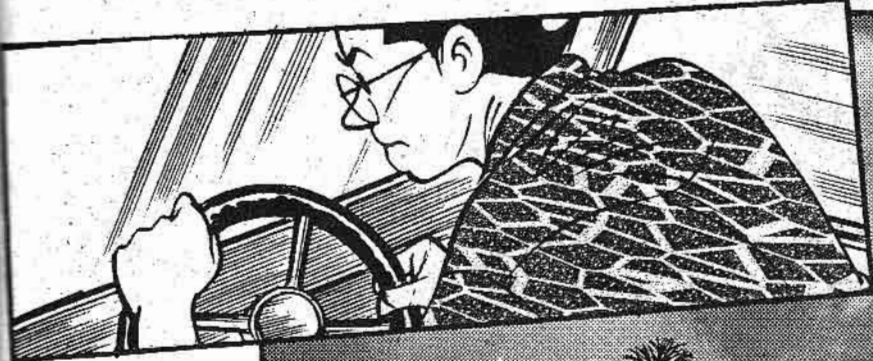

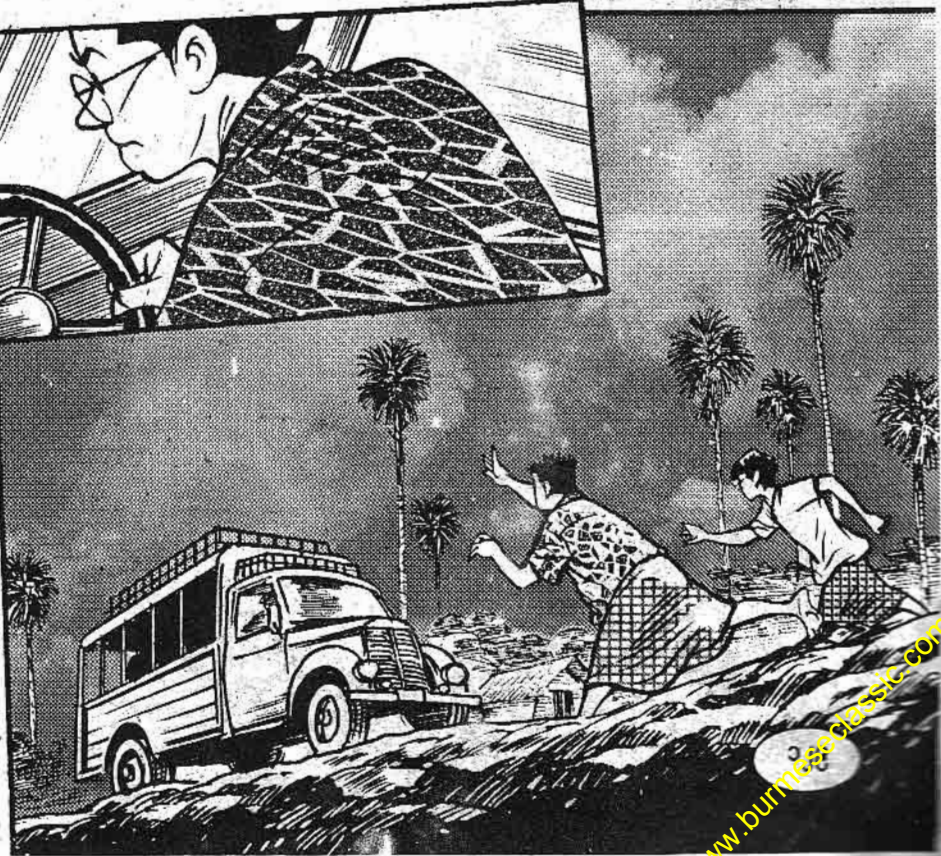
ဒွင်းမြတ်ဗြာန်သိုက်လုံး ကား
နောက်ဆုံးထိရောက်လာကြ၏။
ဒေါ်ကြီး ဒွင်း မျှကသု သမီး ဒွင်းမြတ်
တို့ ရင်ခွင်ထဲပွေထား သည်
ကျန်တော်၌ ကန့်သုများ က
ဒွင်းမြတ်အေးအေး သက်တော်
သက်သာရှိအောင် ဖွင်းစန့်
ပြုပြင်ပေး မကြရသည်။

ဖွတ်လေ
ဆွဲဟေ့! ဒီနောက်မှာအားလုံး
အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ!

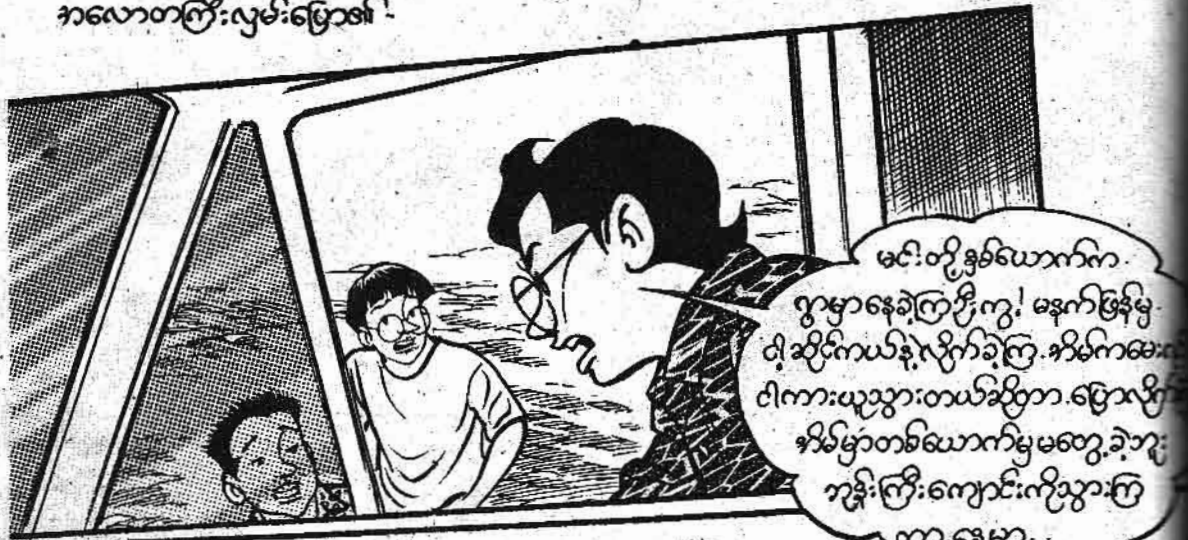

ကြီးက ကားကို
ကကြမ်းမောင်းထွက်
ပေးလို့ ဂုဏ်ပေး ကား
အထွက်တွင် သန့်စင်ခွင့်
နဲ့လုံးက ဆီးတား၏

ပွဲကြီးက ကားကို အစွဲမလွှဲဘဲ
အလောတကြီးလှမ်းပြော၏။

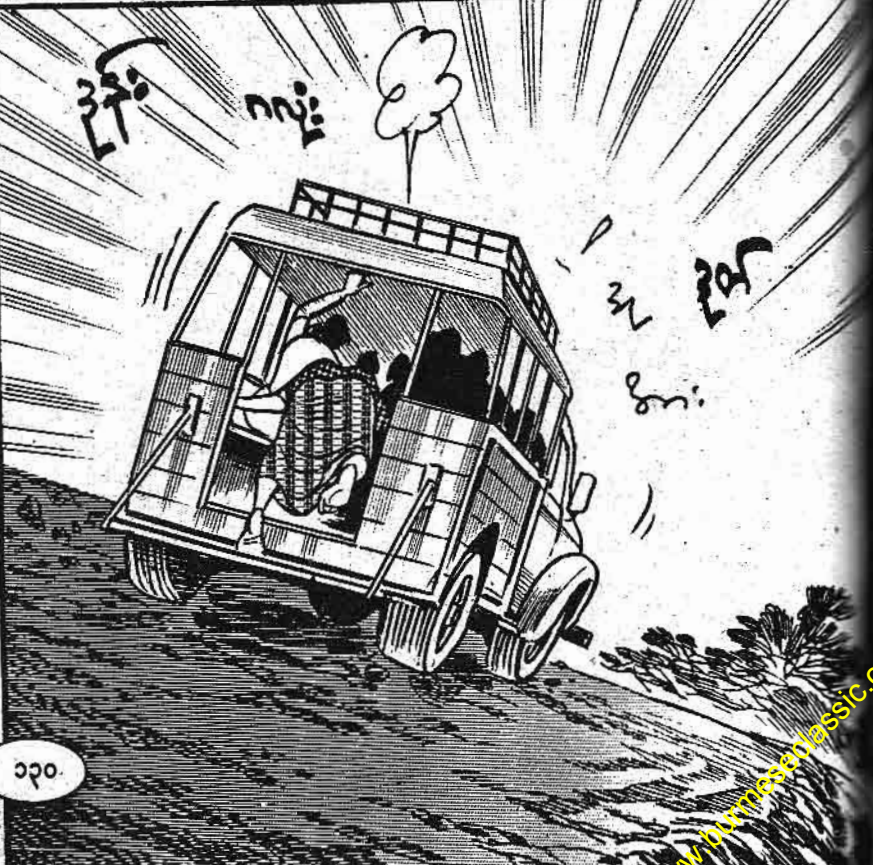

မင်းတို့နှစ်ယောက်က
ကွာမှာနေခဲ့ကြဦးကွ့! မနက်ဖြန်မှ
ငါ့ဆိုင်ကယ်နဲ့လျှောက်ကြ။ အိမ်ကမေး
ငါကားယူသွားတယ်ဆိုတာ ပြောဖို့
အိမ်မှာတစ်ယောက်မျှမတွေ့ခဲ့ဘူး
ဘုန်းကြီးကျောင်းကိုသွားကြ
တာနေမှာ။

စားကွာ!
ဒါဆိုလှင်လည်း
မောင်းသွားကြ
တော့!

သန်းဇော်နှင့် မိုးလုံးတို့
ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ပွဲကြီးက
တစ်လမ်းလုံး တွန်းသံတမျှ
ပေါ်ပေးကာ တတ်နိုင်သမျှ
အမြန်ဆုံး ချွန်ဖြင့်မောင်းသည့်
သာမန်မြေယာလမ်းကြမ်း
မို့ စိတ်ရှုပ်ရှားမောင်းကြံရာ
ဘဲဖြစ်ရသည်။ ကျွန်တော်
တို့နောက်ခန်းထဲမှာလည်း
လူတွေက သန်ကောထံထည့်
လှိုင်းခံရသည်ဆီးဖြူပိုးများ
နှံ့နှံ့ဖြူဖြူ မြေကိုစားနေသလို
ညင်သာနေနေ ရှိသမျှစောင်
တွေထုထုနှုနှုခက်ကျခက်
ကခံလေးထားကာ ပိုင်း
ထိန်းထားရသည်။

၁၃၀

အတတ်ပညာပိုမိုရရှိအောင် မြှုပ်နှံပေးရမည်ဟု တင်လှူခဲ့လျှင်
လုပ်ရပ်မလိုခြင်းတို့ကြောင့် ခုနီးတွင်ပါသည်။ ကျွန်းသာဖြူဆေးရုံကိုရောက်တော့
နေခင်း၌ နာရီထိုးပြီး နေပြီ ကျွန်တော်လည်း ဒေါ်ကြီးနှင့် မှုံ့ကို အဆက်မပြတ်
ဘာပေးနေရ၏။

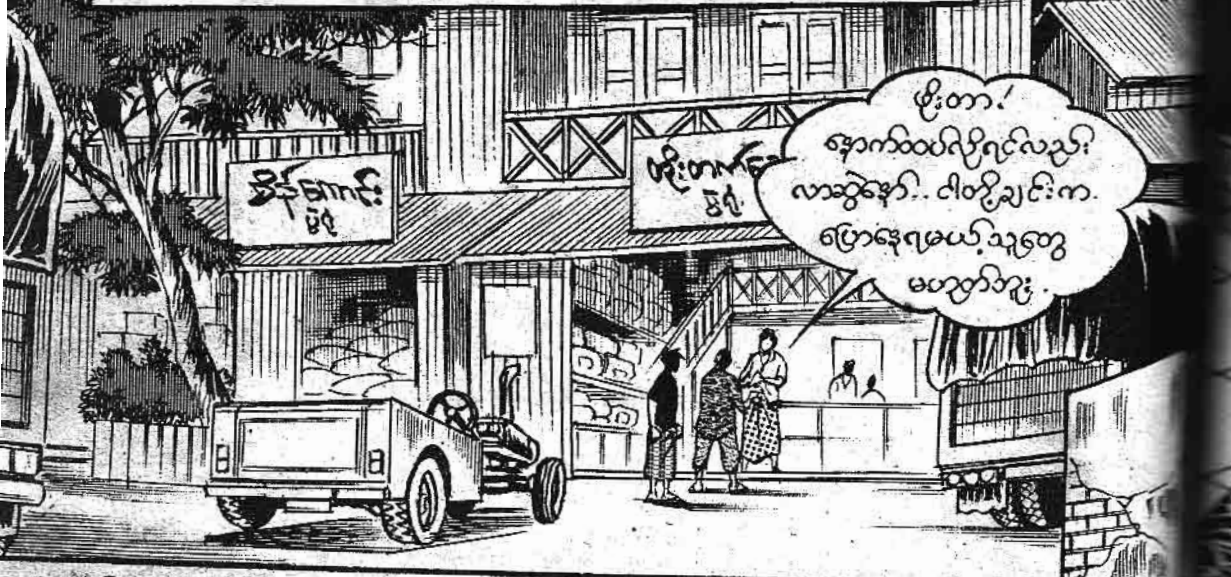
ဒွင်းဖြူ၏ အရေးအတားကို ဖြင်သည့် နှင့် ပင်ဆေးရုံမှ တာဝန်ကျ ဆရာဝန် ဆရာမများက
အရေးပေါ်အခြေအနေဟု ချက်ချင်း သိရှိကြသဖြင့် ကုသမှုကို စွဲကို ဘားချင်း
ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။

တို့လည်း အရေးတကြီး ထွက်လာကြရတော့ ဘာမှ အဆင်သင့် မပါလာဘူး ဒီအချိန်မှာ ငွေက အရေးကြီးတယ်ကွ လာမင်းနဲ့ ငါပဲ လွှဲပြောရမှာပဲ...

ဒွင်းမြကိုဆေးရုံထဲပို့ပြီး သည့်ဒွင်း ခေါ်ကြီး ဒွင်း မှုံ့တိုဗွားဖွဲ့ကို စောင့်ရှောက်ရန်မှာထားခဲ့ပြီး ကျွန်တော်နှင့် ပွဲကြီးတို့ကား ကိုဖြန်ခောင်းထွက်သည့် ကျွန်တော်တို့ကုန်စည်များ ပို့ဆောင်နေကျ 'တိုတက်စောင်' ပွဲရုံသို့သွားကာ ပွဲကြီးက စာရေးပေါ်မာနေအထိ ကိုဖြောပွဲဖြီး ငွေသုံးသိန်းဆွဲသည့် ခင်မင်နေကြပြီး စီးပွားဘက်တွေမို့အသွယ်ပင်ရ၏

ဖိုးတာ!
နောက်ထပ်လိုရင်လည်း
လာဆွဲနော်.. ငါတို့ချင်းက
ဖြောနေရမယ် သူတွေ
မဟုတ်ဘူး

ထိုနေ့ခင်းပိုင်း တစ်ပိုင်းလုံး ကျွန်တော်နှင့် ပွဲကြီးမှာ နားရည်သည်မရှိ.. လိုအပ်သောဆေးဝါးများကို ဆရာဝန်ဆေးရေးပေးသည်မှာတိုင် ဝယ်ယူကြရသည် နှင်းမြအသက်ရှင်ရေးအတွက် တံတားခင်းနေရသောငွေကြေးများနှင့်ပတ်သက်၍ အားငယ်နေရသော ခေါ်ကြီးနှင့် မှုံ့ကို ပွဲကြီးက အားပေးသည့် နှင်းမြကတော့ သွေးပွယ်မီးများ ဒရပ်ပိုက်များ နှင်းဆေးရုံကဏ္ဍင်ပေါ်မှာ သက်လက်မေ့မောနေဆဲပင်ရှိ၏...

ပွဲကြီးရယ်
မင်းတို့ကော့ရူးဆွဲကြီး ငါတယ်
အခုမင်း ကုန်ကျရတဲ့ ပိုက်ဆံ
တွေကို..

အဲဒါတွေ
ဖြောမနေနဲ့ ခေါ်ကြီး
ဒွင်းမှို

လူမမာသက်သာဖို့
အသက်ရှင်ဖို့ပဲအရေးကြီးတယ်။
ငွေကိုခွဲကုထည့်ခွဲစားမနေနဲ့ ဒီငွေ
တွေက အလကားဖြုန်းပစ်နေတာ
မဟုတ်ဘူးလေ - !

အသက်ရှင်ဖို့ပဲအရေးကြီးတယ်။
ငွေကိုခွဲကုထည့်ခွဲစားမနေနဲ့ ဒီငွေ
တွေက အလကားဖြုန်းပစ်နေတာ
မဟုတ်ဘူးလေ - !

အသက်တစ်ချောင်းကို
ကယ်တင်ဖို့အကျိုးရှိဖို့အသုံးချ
တံတားဆိုနေတာ အရေးကြီး
တာက ခွင်းမြဲသက်သာ
လာဖို့ပဲ -

အရေးကြီးရင်
အချိန်မရွေး ပြေးလာခဲ့နော် ညီမေး
အစ်ကိုတို့မြို့ထဲက 'တို့တက်
အောင်' ပွဲရုံရွာရှိမယ်။

ခေးရုံအောင်လူငယ်ကလေးကို ကျေနပ်လောက်အောင် ဖြည့်ဖြည့် ပေးပြီး
ပွဲကြီးက အထပ်ထပ်ခွာသွား

တို့တက်အောင်
ပွဲရုံကြီးကို သိပါတယ် အစ်ကို့စိတ်ချပါ
အကြောင်းထူးရင်ခက်ဘီးနဲ့လာပြေး
အကြောင်းကြားပါ့မယ်!

ကျေးဇူး
တင်ပါတယ် ညီမေး
ဟု

၁၃၃

စာခြားစာဖေါ်လို့က်လာ
သော၊ ဖိန်းမဖေါ်များစား၊
ကား၊ နောက်ဆုံးမှာပင်၊
အိပ်ခါရသည့်၊ ကျွန်တော်
တို့နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးပြီး သော
ပွဲကုံပိုင်ရှင်များက လိုအပ်
သော ဓောင်ခေါင်းစီး များ
ကုသိုဏ်းသဖြင့် တော်
သေး၏။

ရတယ် ပွဲကုံ
ငါတို့က... အဖူးပွဲ
ရောက်တိုင်း... ပွဲခင်းပေး
ပေးရဏေ...

ကျွန်တော်နှင့် ပွဲကုံတို့ကတော့ ပွဲကုံမှာ အိပ်မပျော်နိုင်ကြ...

ဒီကိစ္စကို
မင်းဘယ်လိုယူဆသလဲ
ပွဲကုံ...

ကျွန်တော်ကမေးလို့က်တော့
ပွဲကုံက တက်ခေါက်၏။
သူ့မျက်နှာကလည်း တွာတော့မဆူ
မိုးလို့ ချိုင်းမှုံနေသည်။

ငါ့လုံးဝ မကျေနပ်ဘူး ပုလင်း
အခုဆိုနှင့် မြဲမှာ ဂုဏ်သိက္ခာသိအရှက်ကွဲ
ခွဲရပြီ ငါ ဆရာတို့ကိုမေးကြည့်တာပဲ ဒါဟာ
ပျက်ကုတာမဟုတ်ဘူးကွဲ မျက်ချတာ!
မျက်ချတာဟောင်းမှ ကျန်းမာရေးစာသိ
နည်းနည်းနဲ့ ငွေတံ့မျက်ချတာ
မျိုးဇွဲ။

အသက်
အန္တရာယ်စာထိမိုးမိုး
ရတယ်ပဲ...!

ဘယ်အောင်ကြည့်ပြီးလို့အင်္ဂလိပ်က
တိုင်းဆေးရုံကြီးအထိပို့သင့်ရင်
ပို့ရမို့တယ်... တို့..

ဝေဟက်!

ကျွန်တော်... အတော်တို့လျှပ်
သွားရသလို.

တကယ်လို့
အင်္ဂလိပ်ကလေးတောင်
ဆိုရင်ကော... တို့ဘာဆက်
လုပ်ကြမလဲ ပွကြီး!

ဟဲ့... ရှင်းနေတာပဲ..
ဒွင်းမြစ်အသက်ရှင်မယ်ဆိုရင်
တိုင်းဆေးရုံကြီးကိုဆက်ပို့ရမှာပေါ့.
လို့အင်္ဂလိပ်ကလေးလည်းငါထပ်ဆွဲမယ်
ငါတို့ကားနဲ့ပဲ ဆက်မောင်း
ပို့မှာပေါ့..

တကယ်လို့ကွာ
ငါတို့လို့ကလေးနဲ့လမ်းမှာပဲ
တစ်ခုခုဖြစ်လာခဲ့ရင်ကောကွာ
ဖွဟဲ့... လွဲပါစေ...
ထပ်ပါစေ...!

ကျွန်တော်သက်ပြင်းမောတစ်ခုချစ်ရင်!
အယုသီး...သောသူ့မိသားစုအသိုင်းအဝိုင်း
ရင်ဆိုင်ရမည့်ပွဲကြီး၏...ယုံပဲကွ...တွေကို
ကြိုမြင်နေမိသည်.

မတတ်နိုင်ဘူး
ပူပြင်း...ဖြစ်ခါမှဖြစ်ရော.
ငါကတော့ ဆက်လုပ်ရ
မှာပဲ..

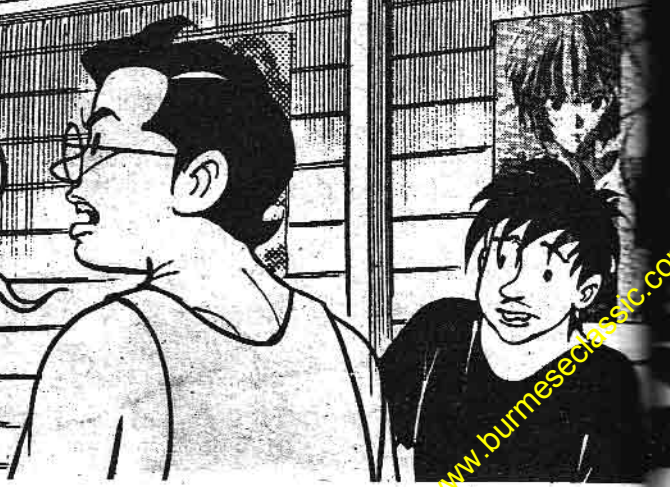

ဒီရက်က
သင်္ကြန်ရက်ကြီးကွ.
ကားဌားဖို့မလွယ်ဘူးသေ-
ကောင်ပေါင်းလဲ...လူမမာကို
ဘယ်သူမှ...မာဌားလို့ကိမှာ
မဟုတ်ဘူး.

နေပါဦးကွာ!
ဒွင်းမြက...ဒီကိုယ်ခန့်ကို
ဘယ်သူနဲ့ရလို့ကိခဲတာ
တဲလဲ ?

အဲဒါ...ငါလည်း
သိပ်သိချင်နေတဲကိစ္စပဲပူပြင်း...တောကိ!
ဖြစ်တဲ့နိုးကဖြစ်ခဲ့ပြီး...ဘယ်လိုလူယုတ်မာက
များတာထဲမှမယုတ်မာကိန္ဒာလွှဲခဲ့ရတာတဲလဲ..!
ဒွင်းမြဟာ...မာမြေခဲပညာလောက်ပဲတတ်တဲ့
သူကွ...ကျန်းမာရေးအသိမဟုတ်တာလည်း
ရှိတာမဟုတ်ဘူး...သူ့အရှက်ကွဲရတာ
မယ်ဆိုတာလောက်ပဲ
သိမှာ..

ဒါကြောင့်လည်း...
ဒီလိုမဆင်မခြင်နဲ့ပဲလုပ်ချင်လို့ကတော့
အိမ်မယ်...သူ့ရှာလို့ကတော့ဝေပေးပေးလားကဲ...
သူ့အတွက်လဲသတင်းပေးပေးပေးတာကို
တော့...ခဲမိမှာမဟုတ်ဘူး!

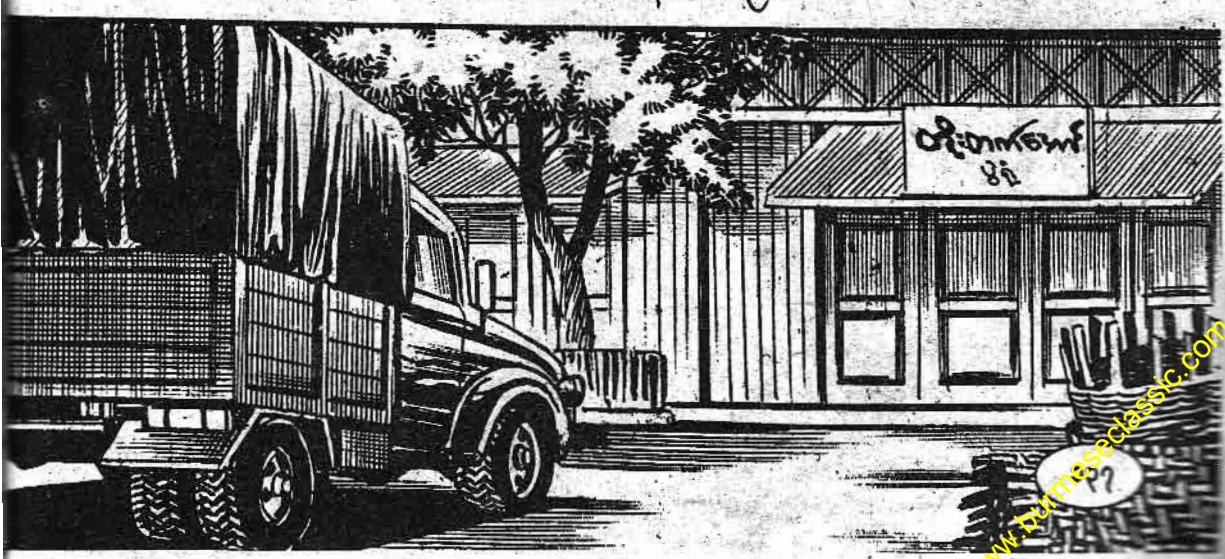

ငါကတော့...!
ဒင်းမြ သတိပြန်ရလာရင်အိမ်ကိစ္စကို
မလုပ်အောင်ပေးမယ်...ငါကတော့သူ့ပြော
ကောင်းပါလို့ အိမ်သူနဲ့ဖြစ်ခဲ့တဲ့သူကိုသိ
ရရင် အဆင်ပြေအောင်ငါလုပ်ပေးမိမှာ
ကြားဝင်အောင်ထွက်ပေး
မယ်...!

ဒင်းမြ...
ရေဗိုက်မိနေပါစေနဲ့
ဘုရား...!

ပွဲကြီးက သူ့စကားစာသိပ္ပံမှာ လက်အုပ်ကလေးချီကဲ့ ဆွဲတောင်းသည်။ မရေရာမျှမျှားကို
ဖက်လိတကင်းပြု၍ ဥာသည်။ အိပ်ချင်ယောင်အောင်နေလေသည်။

အောက်တစ်နေ့ သက်ကြီး
အကျနေ့မှာပင် ဆေးခင်း
ပိုင်းကထိ အခြေအနေ
မထူး သူ့အသုံးအဆောင်
သာကုမ္ပဏီ နှင်းမြဲမြဲကို
သတ်လည်းကောင်း သို့
နှင်းမြဲလေးသံကတိုး သို့
မွေးမြူလွန်းလှသည်။

နှင်းမြဲ နှင့် သတ်ဂုဏ်ဖြစ်နေတဲ့
ဖွားတယ်လေး ပုပြင်းလည်း ပါတယ်။ ငါတို့
ဆေးရုံကိုရောက်နေကြပြီ။ အားတင်းထားနေတဲ့
နှင်းမြဲကို ဖွားတယ်လေးဝါး ကျွန်ုပ်တို့
လုပ်ပေးနေတယ်...

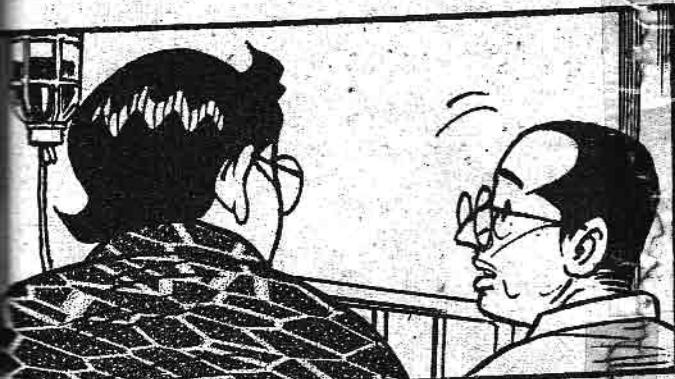

ပွဲကြီးက အနီးကပ်ကြို
တဖွဖွအားပေးသည့်
သို့သော် နှင်းမြဲ အခြေအ
နေ အားရစရာမရှိ
ကျွန်ုပ်တို့ ဖွားတယ်
လေး ဝေးရာကိုကြိုက်
မြတ်ခဲစားနေကြတာ သူ
ဖြူဖြူလေး မျက်နှာလေး
ကလေး သားပေါက်နေ

ကားကွဆရာဝန်က လိုအပ်သလိုပင်ရောက်ခမ်းသပ်ခမ်းဆေးပြီး ဆက်သက်ပြင်းချကာ ဖွတ်ပြီးကိုမျက်ရိပ်ဖြူခေါင်းဆတ်ပြသဖွယ်

ကျွန်တော်နှင့် ဖွတ်တို့ ဆရာဝန်၏ နောက်သို့ ကပ်လိုက် လာခဲ့ရ၏...

အတတ်နိုင်ဆုံးကြိုးစားပေးမယ်။
သုရှောက်လာတာကိုကတော်
တော်။ နောက်ကျနေခဲ့
တယ်ဗျာ။

ဒါ... ဒါဖြင့်
သက္ကဋ္ဌယ် ကျွန်တော့်ကို ဒီကနေ
တစ်ဆင့် တိုင်းဆေးပုံကြီးကို ဆက်
ဖို့ရင်ကော...!

ကျွန်တော့်ကို ဒီကနေ လုပ်လိုက်ကြပါဦး
သက္ကဋ္ဌယ်နဲ့ နှင်းမြစ်နောက်ဆုံးအဆင့်
ရှောက်နေခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော့်
အသိပေးခဲ့ပေပြီတည်း...
ဖြစ်ရလေ... နှင်းမြစ်နယ်...။

မျှော်လင့်ချက်ရာဒွန်နဲ့
သိပ်နည်းပါတယ်ဗျာ။ ဒါဗျာ။ တို့ငွေကုန်
လှပန်းပဲဖြစ်မယ်။ လူအာရုံနောက်ဆုံး ဆန္ဒတွေ
ကိုသာ လိုက်လျော့လိုက်ကြဖို့ ကျွန်တော်အကြံ
ပေးချင်တယ်။ သင်္ကြန်ရက်ကြီးထဲမှာဆိုတော့...
မြို့တကာက ဂေပုကမလှုပ်တွေနဲ့ ဒါဗျာတို့ဘွား
ကြာရင်လည်း တစ်လမ်းလုံး အရွှေ့ကတယုကတွေနဲ့
ခရီးဖြောင်ဖို့မလွယ်ဘူး ခရီးဖြောင်တယ်
ဆိုတော့ လူအာက အစီအစဉ်နဲ့ ဖောင်ကို
ခံနိုင်ရည်မရှိတော့ဘူး...!

ကျွန်တော်နှင့် ပွဲကြီးတို့ နှင်းမြေ၏ ဆောင်သို့ဖြန့်လာခဲ့ကြသည့် နှင်းမြေ၏ မောလှသောစာသံသံသ့သ့ကိုကြားရ၏။

သမီးကို ခွင့်လွှတ်ပါစာမေ... သမီး မျှော်ခဲမိပါတယ်!

ကိုယ့်အသက် ကိုယ်ပြန်ရန်ရှာသလို ဖြစ်ခဲ့ရတယ်!

မဖြောပါနဲ့...! သမီးရယ်.. ဘာမှမဖြောပါနဲ့ မောနေလိမ့်မယ် မိန်းကလေးရဲ့!

ပွဲကြီး...!

နှင်းမြေက.. ပွဲကြီးကို ယုံယုံလှမ်းကြည့်ကာ တို့လှူခွာခေါ်၏.. ပွဲကြီးက နှင်းမြေ၏လက်တစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း...!

ဖြောလေ... နှင်းမြေ... ဖြော ငါ့- ရှိတယ်..

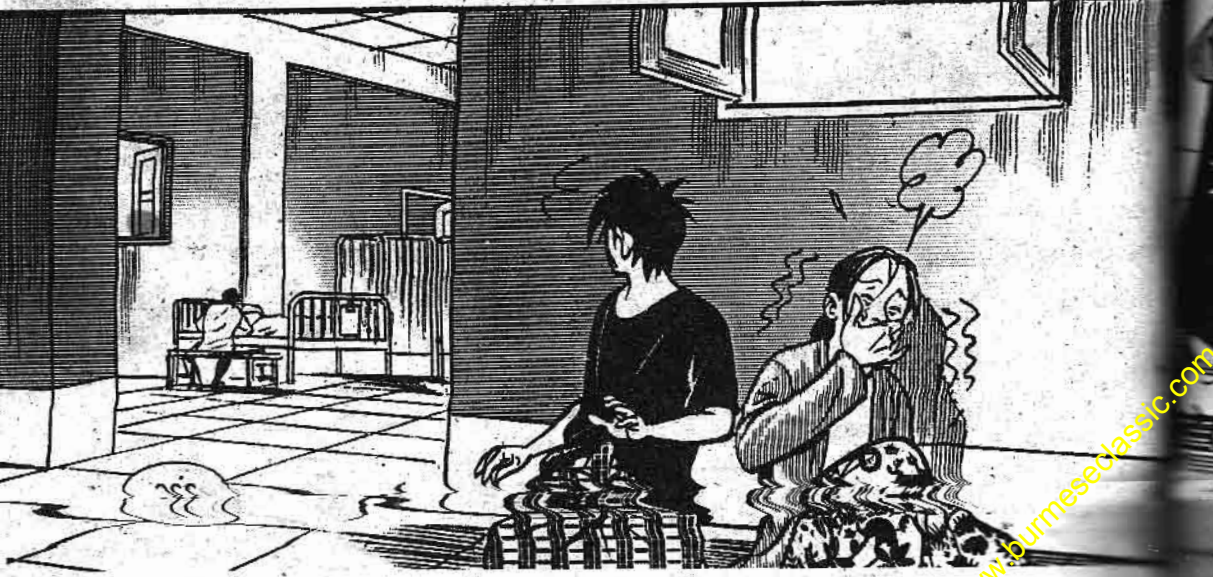
ခေါ်ကြီးဒွင်းမျှော်ကြော်မခိုင်ခဲမရ...
မခိုင်ကဲ...ရင်ဖွင့်ငိုကွေးသံက...
ကျွန်တော်ရင်ကိုဆရာဖြစ်ပလိုက်
သလိုဝင်ရှိပါသည်။ကျွန်တော်
ကိုယ်တိုင်လည်းဘယ်အချိန်ကကျ
လာမှန်းမသိသော့...မှက်ရည်မှာ
ဖြင့်ပါးဖြင့်တွေပုဂ္ဂန်း
နေခဲ့လေပြီ...!

ငိုခေါင်ရင်လည်း
ဒီနားမှာပဲငိုခေါင်ပိုက်ပါခေါ်ကြီးလယ်
ဒွင်းမြဲ ဘနားကိုဖြင့်
မသွားပါနဲ့...!

ခေါ်ကြီးငိုသံတွေ!
ခကားသံတွေကြားရရင် ဒွင်းမြဲ
ဘဝကျကောင်းနိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး
ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်း သူလမ်းသူ
ဖြောင့်ဖြောင့်သွားပါစေ
တော့ဗျာ..!

ကျွန်တော်က...ခေါ်ကြီးဒွင်းမျှော်ကြော်တာ...ဆီးထားမိပါသည်။ကျွန်တော်တို့နေရာမှလှုပ်ကြည့်လျှင်ဒွင်းမြဲ
လက်ဖဝါးကလေးတွေကိုဆရာကိုင်ရင်...တဖွေမှားပေးခကား...ဖြောင့်နေသည်ပူကြီးကိုဖြင့်ရသည်။သူတို့ကတောင်ဘာ
စာခြားတယ်သူမှမရှိကြတော့ပါ...ဒွင်းမြဲနှင့်ပူကြီးတို့နှစ်ယောက်တည်းသာရှိနေပါသည်။အဲဒီအချိန်မှာ...သူတို့ဘာ
ဖြောင့်နေကြပါသလဲ? ကျွန်တော်တို့မသိနိုင်ကြောင်းမမြင်ပါ...

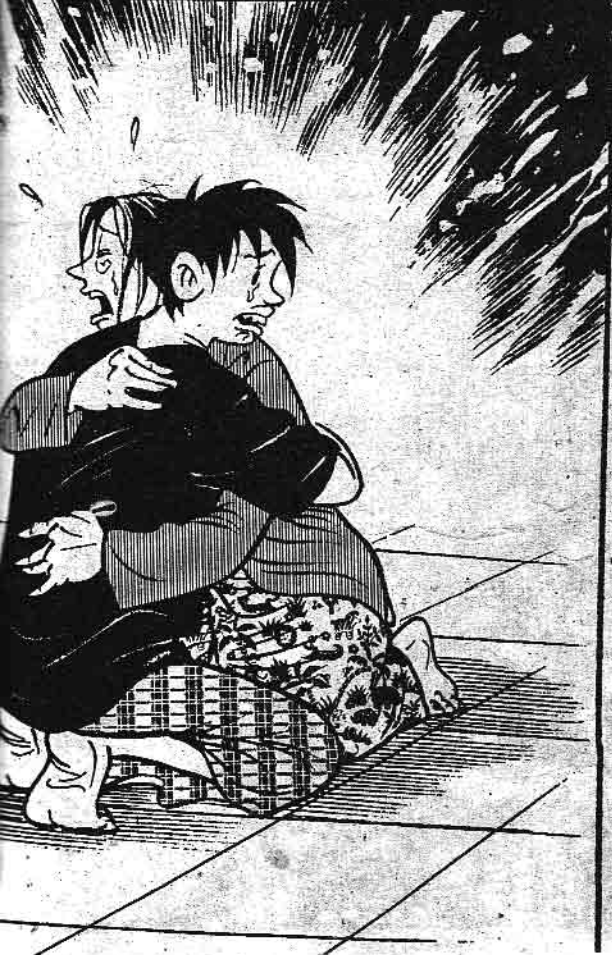
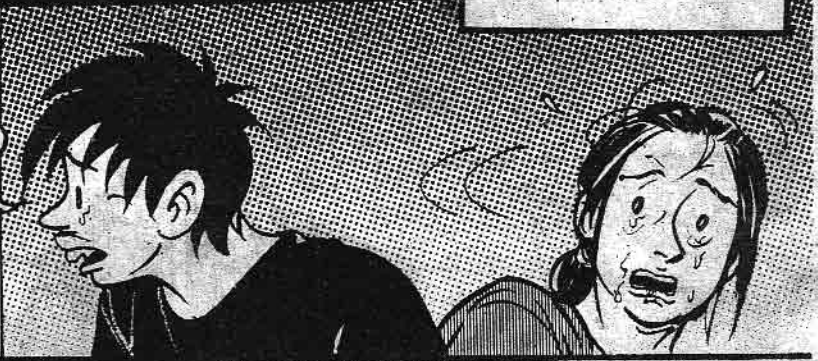

နောက်ထပ်ဘာမျှမဟာ
လိုက်သောစာဆိုဒ်ကတွင်းမှာ
ပင်- ပွဏ်း- ခေါင်းငိုက်ခိုက်
ကျသွားသည်ကိုမြင်ရ၏။
ကျွန်တော်သိလိုက်ပြီ။
ဒွင်းမြဲ ကျွန်တော်တို့ကို
ခွဲခွဲသွားခဲ့ပြီ...

ကဲ...
အားရပါးရသောငိုပေတော့
ခေါ်ကြီးရေ- မိဒွင်းမြဲတကယ်
ခွဲသွားခဲ့ပြီဗျ !

ကလေး၊ ကလေး၊ ကလေး...
ကလေး၊ ကလေး၊ ကလေး...
ကလေး၊ ကလေး၊ ကလေး...

စဉ်းရှင်းပြောမယ်
မှကြီး... တွာထိကစာတင်းစာဖွင့်၊
တွေပေါက်ကွာ... အခုနှင်းမြဲရာကွဲကွဲပိန်
တာ... မင်းနဲ့ပဉ္စတို့တိတ်တိတ်
ရတို့... ကိုယ်ဝန်တို့...

မှကြီး... အသံက... ကွယ်ကွယ်လောင်လောင် ဖိန့်ထွက်လာသလို.

မိတ်ကွဲထိန်းပါ
မှကြီး... ဝါ... ဆက်ပြော
ဦးမယ်!

ဌာမာ... နှင်းမြဲတို့အိမ်ကို
အဝင်အထွက်အမျှားဆုံးက
မင်းပဲတို့... မင်းလို့လူကစား
နှင်းမြဲကလည်းငြင်းမှာမဟုတ်
ဘူးတဲ့ ဒါကြောင့်တို့တို့တိတ်
တိတ်ဖြစ်ခဲ့ကြပြီ အခုမယုံနဲ့
မို့ဖြစ်လာတော့မှ ဒီကိုယ်ဝန်
ဖျက်ချကြတာတို့...

ဘယ်သူကပြောတာလဲ
ဆိုတော့ တစ်ကွလုံးပြောတာပဲလို့
လို့ချရတာမလိုကြီးပဲ... ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါ
နာမည်တပ်လို့မရဘူး... ပဟိုကတို့တို့ဒီက
တို့တို့... တီးတို့တီးတို့ သမီးငို ဆိုသလို
အတင်းပြောကြ ထင်မြင်ချက်ပေးကြ
ဝေဖန်ကြတာတွေပေါ့...

မင်းနဲ့ မိချစ်မိတို့က လှည့်ပတ်ကြာ...
ခေမဝိတာကြပြီးဖြစ်နေလေတော့
ဒင်းမြအနေနဲ့ ရှေးဆက်တို့ဖို့လည်း မပွယ်
ဖြစ်ပြီး ဒီနည်းလမ်းကို ပွေးချယ်ဖို့ကြံ
တာပဲ ဖြစ်မယ်...တဲ့...

မင်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့
ကိစ္စတွေမို့လို့သာ မင်းဒီလောက်
ပျာယာဆတ်ပြီး ဖြိုခွေးကုံကို ခရိုင်ခံကာ
ကုန်ကြေးကု အကုန်ခိုက်ထုတ်ပြီး ကားနဲ့
လျှော်ပို့ဖြေရှင်းနေတာ
တို့လေ...

ဝေဟက်!

ဒါ... ငါနဲ့ ဒင်းမြတို့
နှစ်ယောက်လုံးကို တစ်ပြားမှ ခေမာန်
အောင်ခေါ်ကာ လိုက်ကြတာပဲကွ
ငါတို့ရဲ့ နှိုးသားဖြူစင်မှုတို့ သက်
သက် အကျင့်ဆိုး လိုက်
ကြတာပဲ... . . .

ပွဲကြီး
အသားတွေ
ဆတ်ဆတ်ပဲနဲ့
ခေမာင် ခေါ်သထွက်
နေသည်။

ဒေး... အိဒီအသံတွေကို
ကြားလာရတော့ မင်းအဖေရော - မင်းတို့
မိသားစုမှာ သိင်းအဝိုင်းကရော ကျွါမြို့မတို့
ရှိမလားကွ... မိချစ်တို့ဘက်က လူတွေကလည်း
အတော်မျက်စိမျက်နှာပျက်နေကြတယ်
မိချစ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ငှက်လူချည်ရဲ့
ဆိုးပြီး ငိုသတဲ့ သူလည်း အိဒီခကာ
တွေကို ကြားနေရတာကိုး!

ငါတို့ကတော့...

မဖြစ်နိုင်ပါဘူး မိချစ်ရယ်လို့မောင်းဖျေကြ
တာပဲ... ဒါပေမယ့် မိချစ်ကလွဲသိတိုက်ကာ ဘာပြန်
ပြောသလဲဆိုတော့... အဲလိုတွေဖြစ်လာမှာဆိုလို့
နှင်းမြင့်တို့အိမ်ကိုအသွားအလာဆင်ခြင်ဖို့မင်းကလို့
သတိပေးခဲ့ပေမယ့်မင်းကနားမဝေတင်ခဲ့ဘူး
တဲ့... ဒါဟာမင်းကလွဲသိတိုက်က နှင်းမြင့်
ဆက်ဆံရေးမှာ မပြတ်သားနိုင်ဘူး
ဆိုတာ ပြနေသလိုပဲ... တဲ့...

အဲဒါထက်ပိုဆိုတာက...
နှင်းမြင့်မင်းအပေါ်တစ်ဖက်သတ်တိမ်
ညှော်ချသံယောဇဉ်ရှိနေတာကို မိနိုးမသာ
အချင်းချင်းမို့သူ့အစာကြီးကတော့ပိုက
သိနေခဲ့တယ်တဲ့ကွ့..!

အခုဆိုရင်...
ငါ့ဘက်က မိသားစုအသိုင်းအဝိုင်း
တွေက သူတို့ကိုအားပေးကူညီအောင်
လုပ်တာပဲဆိုပြီး ဖွတ်ကြီးကိုအားပေးခိုက်
ဆိုးနေကြပြီတဲ့... အဲဒါ မိချစ်
ပြောတဲ့ခဏား...
၁၅၀

ဟာ!
ပြဿနာပဲ... အခုမှ
ငြိမ်ကုန်ပြီကွာ...!
တောက်..!

မကြီးသားမက ကျန်တော်တို့သူငယ်ချင်းတွေပါ။
အကြီးအကယ် အာရုံတွေနောက်ကျိ ညစ်ညူးသွားပြီ
ရသည့်၊ ဂွေဒွာဖြစ်ပွား ဖြန့်ဆီးပြီးသောပင်ပန်းနှင့်
ဖြဲသနားတွေက သေးသေးဖြဲဖြဲမဟုတ်ဟုပြောတင်ကာ
တုန်လှုပ်လာမိရ၏...

ကဲ... အဲဒါတွေက
ခွာကက်ခွဲတွေ အဲဒါတွေထားလိုက်နို့
လောလောဆယ်ဒီက ကိစ္စကို
ဘယ်လိုရှင်းမလဲ?!

သန်းစေတီက လတ်တလော ကိစ္စ
ဘက်သို့စကားဖြန့်လှည့်သည့်။

ဘယ်လိုရှင်းရမလဲ?
ဒီသင်္ကြန်ရက်လုပ်လုပ်တွေ့တွေ့
တွေ့ဝဲမှာ ကိုယ့်ရပ်ကွာမဟုတ်ဘဲ မြို့မှာ
စားသောက်ခွင့်ခွင့်ကုန်လွယ်တယ်မှတ်လို့
လား...! ငါကစော့ရှင်းတယ်ဒွင်းဖြဲကို
ထွဲဖြဲနဲ့သယ်မယ်..!

သူမဆောင်ကလည်း
ငါ့ကိုတံဖွေတောင်းဆိုခဲ့တယ်။
သူ့ကိုမြဲမြာမထားခဲ့ပါနဲ့။ သေချင်းသေရင်
ပွာသင်ဆိုင်းမှာပဲ။ သေ
ပါရစေ...တဲ့...

ငါကလည်း
ဖြန်ခေါ်မယ်မိတ်ချပါလို့ကတိ
ပေးလိုက်တယ်။ သေသူလူ့နောက်ဆုံး
ဆန္ဒကို ငါ့ လိုက်လျောရ
မှာပဲ...

ပွဲကြီးကယာဝါပြတ်ပြောလိုက်တော့ မိုးလုံးက ဘာကောစိတ်ညှစ်သွား
သလို ခေါင်းကို တဖျင်းမျှငါကတတ်လိုက်သလို။

မင်းအရင်းမဆုံးဖြစ်နဲ့
စဉ်းစားဖို့ ပွဲကြီး မင်းအသေကစီကို
ကိုစာသေအချာကိုမြှာလိုက်တာ
ဒီမှာ ဒွင်းဖြဲ အခြေအနေမကောင်းလို့
တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် မြဲမြာပဲကိုခွင့်ပေး
အောင်ရှင်းခဲ့။ အလောင်းကိုသူ့က
ပေါ်ပြန်တင်ပြီး 'အလောင်းသယ်
လာတဲ့ကား' တော့လုပ်မလာခဲ့။
သူ့လုံးဝခွင့်မပျောက်ဘူးတဲ့

ဘားကွာတွေကို ဒီအတိုင်း ပျံ့နှံ့သွားရင် အိမ်
ကားကို ဘယ်သူက မှ မီးချင်းသုံးချင်ကြတော့
နာမည်ပျက်စွဲ... မင်းတို့ ဦးပွားရေး ဖြစ်တို
ကားလုပ်ငန်းမှာ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လာမှာ
သေချာတယ်... တဲ့...

ဟိန်း... ဟိန်း...
ဟိန်း... ဟိန်း...
ဟိန်း... ဟိန်း...
ဟိန်း... ဟိန်း...

သား... သား...
တောက်... တောက်

အဘိဓါကို အသိပေးအေးချင်လို့ ငါတို့
ခွဲခွဲယောက်ကို ဆိုင်ကယ် ခွဲတတ်တို့ ပေးပြီး
မင်းနောက်က လိုက်ခိုင်းတာကွ...!

ဟတ္တင်တယ် ပွဲကြီး
အလောင်း၊ ပြန်သယ်သွားရင် ကွာက
ကဲ့ရဲ့သံတွေ... ရေဖန် အတင်းအဖျင်း
တွေ ပိုခိုင်မာသွားစေမောင်... တို့လုပ်
ပြသလိုလည်း ဖြစ်သွားနိုင်တယ်!

ပွဲကြီး... တွေလေသွားသည်၊ မေးကြောကြီးတွေ... ထောင်ဝေလာစေမောင်... အံ့ကြိတ်ဂို ခွဲစားသည်။

အဆောင်ကြီးကြာ
တော့မှ ပွဲကြီးက
ပြတ်ပြတ်သားသား
ပြောသည်။

ဟင်ဒါင်း!
ငါဆုံးဖြတ်ချက်ကို မမြင်နိုင်ဘူး
ခွင်းမြဲကို ပေးလိုက်တဲ့ ငါ့ကတိ
ကိုလည်း မဖျက်နိုင်ဘူး!

နောက်ပြုံး
လူ့သဘာဝလောင်းကိုကား ပေါ်
မောင်ရဲဘူး ဟင်ရင်ခိုက်တယ်ဆိုတဲ့
ကယုဇာသဘာဝကြီးကိုလည်း ငါ့စာပေ
ကဏ္ဍပွဲမရှိဘူး မြို့မှာစာလောင်းကိုထား
ဒါမှ ကွယ်ရာထောင်ရုဗျာ ကိစ္စအထက်
ရှင်းပစ်ခဲ့ပြီလေ ဆိုတဲ့ ကဲကဲ့သံတွေထက်
ပိုထွက်လာလိမ့်ဦးမယ်ကွ!

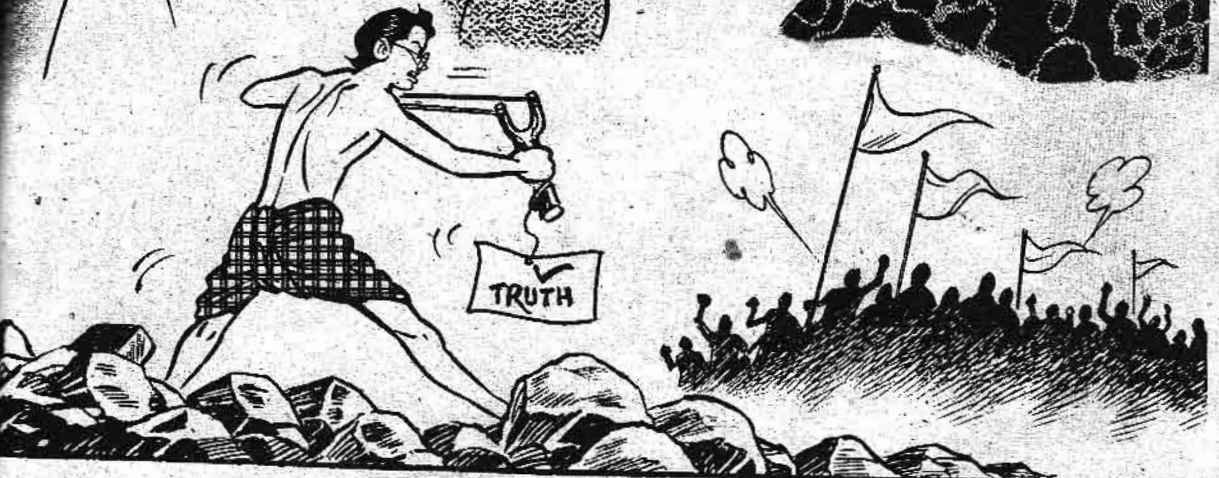
အို.. ဘယ်လို
ဖြစ်ဖြစ်ကွာ ဖြစ်သမျှ
ပြဿနာတွေငါ့ ရင်ဆိုင်
မယ်..!

ကဲ. မင်းတို့က
ဆိုင်ကယ်နဲ့ ဆိုတော့ ခွန်ယောက်တည်း
ဖြန့်ဖြိုလွယ်တယ် ဖြန့်နဲ့ငါ့ ငါတို့ကတော့
မနက်ဖြန်မှပဲ ဖြန့်လာခဲ့
တော့မယ်!

ပွဲကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကျွန်တော် လိုစေသော သွားသည် ပွဲကြီး
လိုဆိုင်ရမည့် ပဋိပက္ခက ငယ်ငယ်
မဟုတ်။ အယူသီး ချွေးနှင့် တိုက်ပွဲ
ကို ရှေ့ဆောင်ကားတင်း ဆိုကြသူများ
နှင့် တိုက်ပွဲ၊ ချစ်သူကိုယ်တိုင်ပါဝင်သည့်
ချစ်သူ အသိုင်းအဝိုင်း၏ အဝင်လှည့်ပေးသ
တရားများ နှင့် တိုက်ပွဲ။ နောက်ဆုံး မိမိ
ကိုယ်တိုင်၏ မိသားစု အသိုင်းအဝိုင်း
နှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်၏။ တို့နှစ်လောမည်
ခပ်မျက်နှာများက တက်ပေါင်းစုံ
နေသည့် ပွဲကြီးဘက်က ခံခပ်စာနေ
အဝတ်... ကိုင်ခွဲထားရသည့်က...
အမှန်တရားတည်းဟူသော လက်နက်
တစ်ခုမျှသာ...

လူညိုလျှင်... 'ကျို' ကို 'ကျို' ဟု
ဖတ်ရန် ဝန်ခံလေး သော လူပတ်ဝန်း
ကျင်သာသာထိခွာ အမှန်တရား
ကို သည်လည်း မြင်းကောင်း ခွာ
လိပ်ဖြစ်သွားနိုင်သည်။
'သံဃာအား ဘုရားမဆန်သာ'
ဆိုသော စကားပင်ရှိခဲ့သည်ပဲ။

ပွဲကြီးကို
ကျွန်ုပ်တို့ မသိ
ကျွန်ုပ်တို့ မသိ
ရှေးဝေးဝေး
ကို

ပွဲကြီး...
ပွဲကြီး...
ပွဲကြီး...

နောက်တစ်နေ့
သင်္ကြန်အကြပ်နေ့မှာ
ကွသို့ကျွန်တော်တို့
မြန်ခုံကြသည့် နှင်းမြစ်၏
အလောင်းကိုကျွန်တော်
မကြာမကြာလှမ်းလှမ်း
ကြည့်ရင်း ရွှေတွင် ဆီး
ကြိုနေမည့် ပင်ပကွ
များ အတွက်တစ်လမ်း
လုံး... သက်ပြင်းတွေချ
လာခဲ့မိသည့် ပွကြီး
ကတော့ ချပြီးသော
ဆုံးဖြတ်ချက်အတွက်
နောက်မတွန်ခဏမ်း
အင်အားသတ္တိကိုဖြေး
ထား ပုံရဇနိ...။

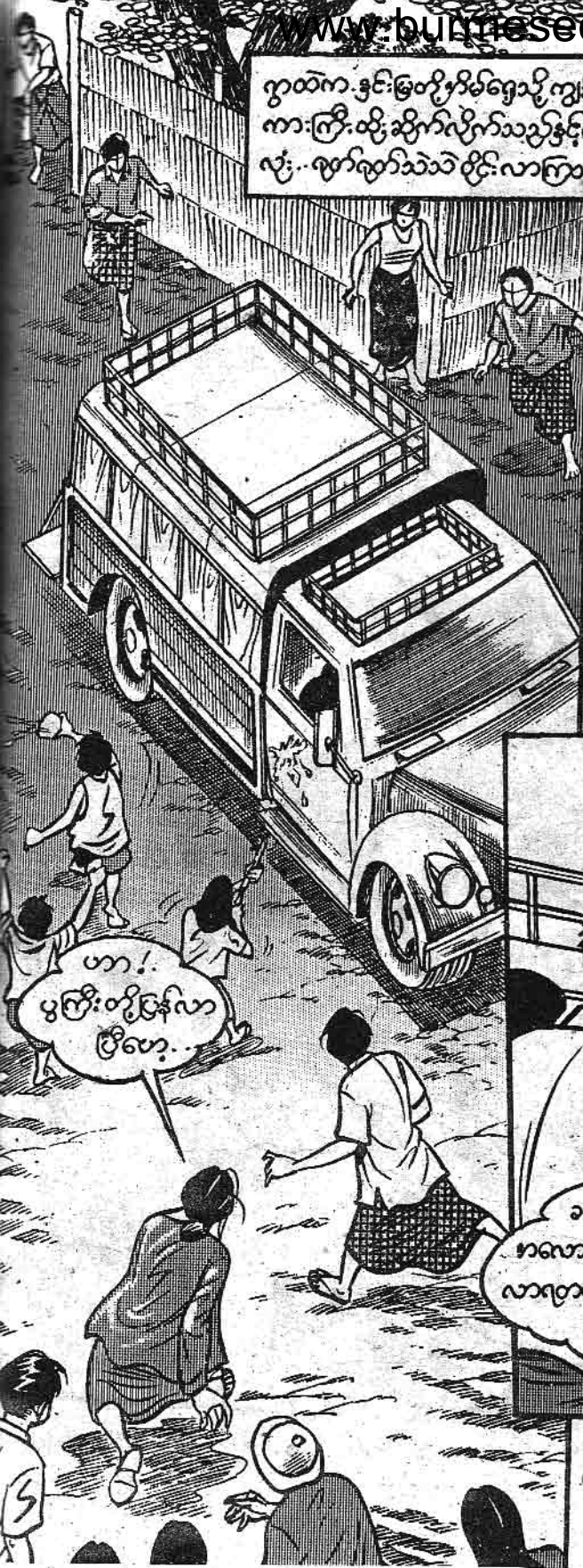

ရှာထိက... ဒွင်းမြတ်တော်ရှေ့သို့ ကျွန်တော်တို့
ကားကြီးထိုးဆွဲရန်လိုက်သည်နှင့်ပင်... တစ်ဖွာ
လုံး... ရှာရှာသိသိ ဝိုင်းလာကြသည်။

မြကြီးကတစ်ခုတစ်ခု ငြိမ်ငြိမ်ပင်... ဒွင်းမြ၏အာရုံစိုက်မှု
ကို သူကွယ်တိုင် ကားပေါ်က ဖွေချ၏။

၁၅၇

ဝိုင်းစုန်နုသူများထိက... စေတနာသိတစ်သိတစ်သိ
၏... ဘယ်သူ့ပြောလိုက်မှန်း မသိလိုက်ပါ!

စောင့်မယ်လေး..!
 မေတ္တာနဲ့ကူညီတဲ့ စောင့်ပွဲကြီးတို့၊
 ပွဲငြင်းတို့ကိုတော့ရန်မရွာကြပါနဲ့ကွယ်၊
 မကျေနပ်ကြရင် ဒွင်းမြဲစာလောင်းကို
 ဂွာစာဖြင့်ပြန်ထုတ်ပေးပါ
 မယ်ကွဲ့...

သမီးရေ..
 ညည်းစာဖြစ်ခင်လှည့်လား..
 သေပြီးကာမှ ဂွာကလွှဲကြည့်
 တာကို နဲ့နေရပါလေလား
 မိန်းကလေး ရဲ့
 အီး..ဟီး..ဟီး...!

ဒေါ်ကြီးဒွင်းမြဲက ရင်ထဲမှစာ မချီတင်ကဲသံကြီးနှင့် စောက်ဟစ်ဖြော
 ကာ ချမ်းမွဲချင်ချလိုက်သဖြင့် စာသံတွေတိတ်သွား၏..

ဟုတ်ပါတယ်ကွယ်..
 ခုမှဖြင့်မထူးတော့ပါဘူး လူထု
 လည်း ရောက်လာပြီးမှတော့
 ရှိကြပါစေတော့ !

၁၅၉

ဒွင်းမြဲကို သိယောဇာဂြိုဟ်သော စာချိုမိန်းမကြီးတွေက ဝိသံပါကြီးများဖြင့် စောက်ဟစ်ဟန်တားကြ၏...

ထိုအခိုက်မှာ...
မင်းစံနေသောလူ့ဖွဲ့
ကြီးကနံ့နားသို့...
ပြည့်စုံစောင့်ရှောက်သွားသူ
တွေကြားမှထွက်ပေါ်လာ
သူက...တစ်ခြားသူ...
မဟုတ်...ပျက်စီးအာစေ
ဦးဘတူ ကိုယ်တိုင်ပင်
ဖြစ်သလို.

ဦးဘတူ ကိုယ်တိုင်ပင်.

ဦးဘတူ၏ မျက်လုံးတွေက ဒေါသဖြင့် ဝင်းဝင်းတောက်နေသလို.

ဟင်...
ဟင်...

မင်း... ငါ့ကို
အာစေလို မခေါ်နဲ့
ဒီလိုက မ, အာစေနဲ့
မျက်လုံးကြီးဝင်း
ဝင်း...

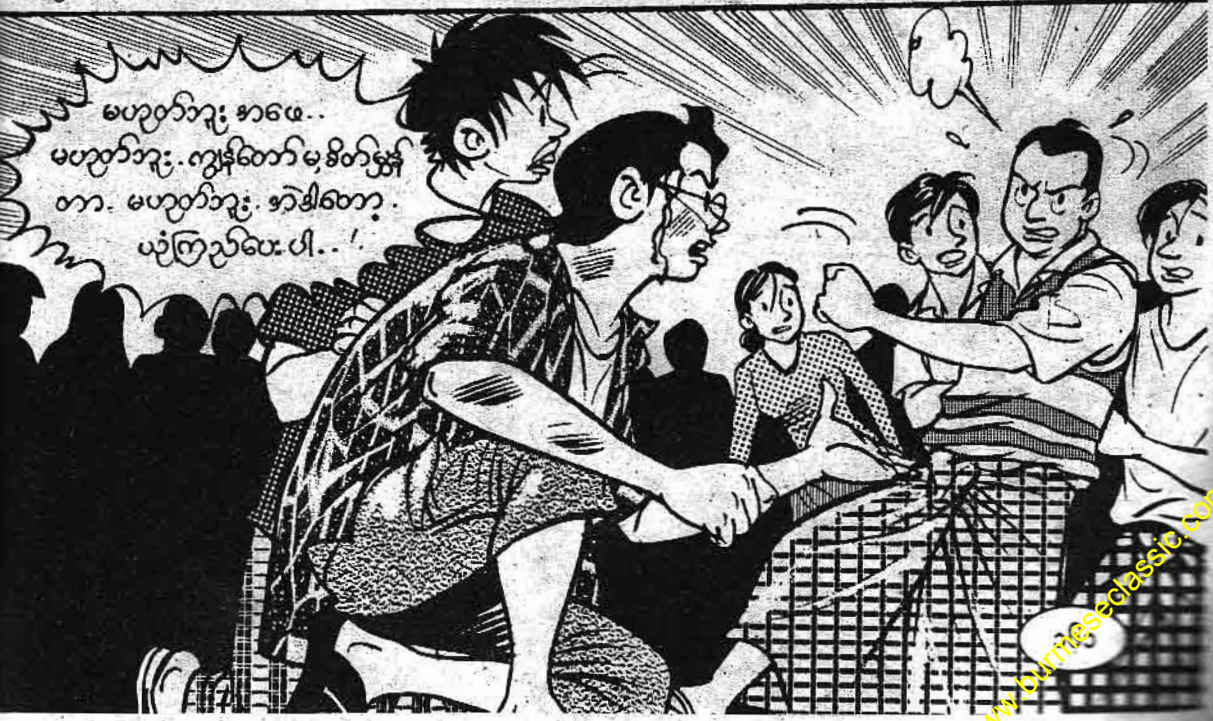

ကျားဟိန်းသလို၊ ဟိန်းလွက်သော စကားသံနှင့်အတူ ဦးဘတူ၏ လက်သီးချက်များက ပွကြီး၏မျက်နှာပေါ်သို့ ဆက်တိုက်ကျရောက်သွားသည်။ ပွကြီး မြေပြင်ပေါ်သို့ ပက်လက်လန်ကျသွားသည်။

ပွကြီးကိုတစ်ခုစပ်လိက်လံထိုးနှက်ကန်ကျောက်နေသော ဦးဘတူကို နံဘေးမှပိုင်းဆွဲကြတော့မှ ပွကြီးသက်သာသွား၏ မြေပြင်ပေါ်မှာ ခုထောက်လျက်ရှိသော ပွကြီး၏မျက်နှာပေါ်မှာ သွေးချင်းချင်းနီ၍ ရုဗြာသွားသည်။ မျက်လည်နှင့်သွေးများ ရောယှက်ဖုံးလွှမ်းနေသော ပွကြီးမျက်နှာက မြင်ရက်စရာမရှိ၊ နှုတ်ခမ်းဆွဲကွဲပြဲ ခုတ်ပြတ်သွားသည်။

မဟုတ်ဘူး အဖေ...
မဟုတ်ဘူး ကျန်တော်မုနိတ်ဖွဲ့
တာ မဟုတ်ဘူး အိမ်တော့
ယုံကြည်လေ ပါ..!

တော်မိမ်းကွာ..!

တစ်ကွလုံးကပြောနေတာငါနားနဲ့
မဆံ့ တော့ဘူး မိဘကိုခွာရှက်ခွဲတဲ့ကောင်
မင်းနဲ့တကယ်မထင်သက်ခဲဘဲနဲ့ မင်းကဘာလို့
ဒီလောက်ဝင်းသူရဲကောင်းဆန်နေရတာလဲ ဘာလို့
ဒီလောက်သည်းသည်းလျှပ်နေရတာလဲ ဒုခို
ကိုသာဖြိုးတို့အာသိုင်းအာသိုင်းကို ငါ..
ဘယ်လိုမျက်နှာပြုရမလဲ..!

ဒီကောင်မလေးကိုယ်ဝန်
မင်းနဲ့မဟုတ်ဘူးဆိုရင်
တစ်ခြား ဘယ်သူ့ကိုယ်ဝန်ပါ
မင်းပြောနိုင် သက်သေပြုဖြေရှင်း
နိုင်လို့လဲ ဒုတော့ငါတို့တစ်မျိုး
တစ်အေ့လုံး မင်းကြောင်
ခွေးဖြစ်ကုန်ပြီ!

လူသိရှင်ကြား..!
သူတို့သမီးနဲ့ခေပေတားတဲ့မျက်နှာ
မှမထောက် ခင်းဈေးသာလုပ်ငံက..
ကျပြတ်ဘက်ကိုလုပ်ကျော်ကွေ့ကျော်..
အရှက်ခွဲလိုက်တာပဲတဲ့
ကောင်းသေးလား..!

ဦးဘတူလှသံက
ဒေါသဖြင့်တုန်ခိုက်နေသည်။

မဟုတ်ဘူး ဒါပေ
နဲ့နိမြဲ ကိုယ်ဝန်က...
ခွန်တော်...ကိုယ်ဝန်
မဟုတ်ဘူး...
၁၆၂

ဒါဖြင့်

ဘယ်သူ့ကိုယ်တိုင်လို့
ရုပ်ရှာက သံသယကင်းစောင်
မင်းပြောနိုင်လို့လားကွ
ငမိုက်သားရ..

ပွဲကြီးတစ်ကွယ်လုံး
ဆတ်ခနဲတုန်သွားသလို
ထိပ်ဘယျက်ခံလို့ကိရုသဖြင့်
ရှာခနဲခေါ်သဖြင့် ပါးပျဉ်
ထောင်လာတာတွေ
ဟောက်တစ်ကောင်ကဲ့သို့
ပင်...ဖြီးတော့
ဦးဘတူကိုဆတ်ခနဲ
လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ဦးဘတူနှင့် ဆောက်ဘက်လှည့်ပစ်ပြောရပ်နေသော ဇွေး
ဇွေးချစ်ကိုဖြင့်လိုက်တော့ ပွဲကြီးက ကာယောင်ကတည်းဖြင့်
အာရုံစိုက်သည်။ ဇွေးဇွေးချစ်က မျက်စိညှစ်သော မျက်စိစုံတွေ
ဖြင့်...ပွဲကြီးကိုကြည့်ရင်း နှုတ်ခမ်းတွေကိုကောက်ထား၏..

မူကြီးက ဆုတ်ဆင်းပင် အကြည့်တွေကို
လွှဲလိုက်ကာ ကျယ်ပောင်စွာ စော့ကင်ခေါက်
လှိုက်သလို.

ဝေဟာ

အဲဒါတော့
ကျွန်တော်ဘယ်သိမလဲ
အဖေရဲ့ ကျွန်တော်ဘယ်ပြော
နိုင်ပါ့မလဲ... ကာယကံရှင်တွေ
သိမှာပေါ့...

အဲဒီ ကာယကံရှင်
နှစ်ယောက်တို့က ဘာ
ယောက်က အခုသေသွားပြီ
ဒီပြဿနာကို ကျွန်တော်ဘယ်
လို့လုပ်ရှင်နိုင်မလဲ ?

ကျွန်တို့
ကာယကံရှင်တစ်ယောက်
က. ကျွန်တော်မဟုတ်တာ
ဟော့ အသေချာဆုံးပဲ...

ဖွဲ့ကြီးက...
မျက်နှာပေါ်မြဲသွေး
တွေကို သုတ်ရင်
စောက်ဖြောင့်...

တော်မင်းကွာ! မင်းမျက်
နှာကို ငါမကြည့်ချင်ဘူး အလောင်း
သယ်လာခဲ့တဲ့ အိမ်ကား ကိုယ့်ညှိုး ငါ့အိမ်
ပိုင်းထဲ မြန်အသွင် မခံချင်တော့ဘူး
ဒီကားဟာ အလောင်း သယ်လာတဲ့ကား
မှန်တစ်ယောက်ကား တစ်ယောက်
နားနဲ့ ဟိုကွာဒီကွာ သတင်းပျံ့သွားတဲ့
နောက်မှတော့ ဒီကားကို ဂွာယ်
သုတ် မီးချင် ဆုံးချင်
ဦးမှာတို့လဲ

ဟုတ်တယ်
ဒီကားကို နှိုင်းမြဲနဲ့
နဲ့အားနဲ့ မီးပို
ပစ်ရဦးမယ်!

ကိုယ်တို့မီးပွားလေ့
ကိုပါ၊ မိုက်ဆိုးတို့ကောင်...
ငါ့မိခင်အဖေ၊ ငါ့အိမ်ကို
ယှက်ဆွဲ၊ မြန်ဝင်မလာဘဲ
တော့... ခွေးထက်မိုက်
တို့ကောင်!

လာပါဦးလေးလျှင်
ဘာပါ... လောကောင်
မင်း ပွတ်တို့ကိုဆွဲခေါ်
သွားပါကွ!

၁၆၆

မိလုံးနှင့်
သန်းလေးတို့က
ဦးဘတို့ကိုထင်ခဲ့
ခေါ်ကြလှိုင်း ကျွန်
တော့ကိုဖောက်
ပြော၏။ မြေပြင်
ပေါ်သို့ ချီးညှော်
ခွေကျသွားသော
ပုလိပ်ကို ကျွန်
က ဝင်ကုဆွဲခေါ်
ရသော်။

လာကွာပွတ်တို့
လောလောဆယ်တော့
ဆယ်ပေးပေးရှောင်နေလို့
တာပဲကောင်းပယ်

မင်းအဖေနဲ့
ဆက်စကားပြောနေရင်
မင်း ဒီထက် ဗိုဒါရုံပဲ
ရှိမယ်..

မနာဆိုင်တော့
ပါဘူး ပုပြင်းက... ငါ့ရင်ထဲက
အာသန့်.. ဆတ်ဆတ်ခါအောင်
နာနေရတဲ့အောက်မှတော့..
အပေါ်သံအသားကထူးပြီး
ပိုမနာတော့ပါဘူး
ကွာ !

ပြီးကို ကျွန်တော့်အိမ်မှာပင်ပေါ်ကာ...
အားနားနေနေ... နေရန်အောင်... ယူရသည့်...
... မြတ်စွာအိမ်သို့ လိုက်မလာခဲ့ရန် တား...
... တားခဲ့ပြီး... နှင်း မြစ်အိမ်သို့ တက်ရောက်
ကျွန်တော်တို့ သွင်းချင်း... တွေ့ပုံ...
... ဝန်း... အောင်လွန်ကြရသည့်...

နောက်တစ်နေ့
သင်္ကြန်စာတက်
လူများနှင့် ခြင်းမြစ်
အသွားကို
ကွာသုဿန်သို့ ပို့
ဆောင်ခဲ့ကြ
ပါသည်။

ကွာသုဿန်ဟု
အသွားစွဲကြီးကြသူ
တွေကတော့ ထိုအသွား
ကို လိုက်ပါပို့ဆောင်
မမြဲကြပါ။ ကျွန်တော်
တို့လူသန်းဂေါ်တို့
ခွဲဆောင်ကာ ထိုအသွား
အသွားအစဟောင်း
လက်မခံသောလူငယ်
အချို့ဖြင့် ခြင်းမြစ်
အသွားကို လိုက်ပို့
ကျပါ။ ခွာ သူ့ကြရကြ
ဖြစ်သည်။

မွကြီးကတော့ ခြင်းမြစ်တို့အိမ်သို့မှလာ
တော့ဘဲ ကွာသုဿန်ရရပ်မှပင်ဆင်း
ကြိုပို့ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

အိမ်ကွဲကွဲ
ပေးလှိုက်လှိုက်
အောင်ကြည့်ရအောင်
အောင်ပေးပေး
အောင်ပေးပေး
အောင်ပေးပေး
အောင်ပေးပေး
အောင်ပေးပေး

ဒွင်းမြစ်ကမ်းကမ်းကမ်းကမ်း
အိမ်ကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲ
အိမ်ကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲ
အိမ်ကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲ
အိမ်ကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲ
အိမ်ကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲ
အိမ်ကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲ
အိမ်ကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲ

အိမ်ကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲ
အိမ်ကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲ
အိမ်ကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲ
အိမ်ကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲ
အိမ်ကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲ
အိမ်ကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲ
အိမ်ကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲ
အိမ်ကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲကွဲ

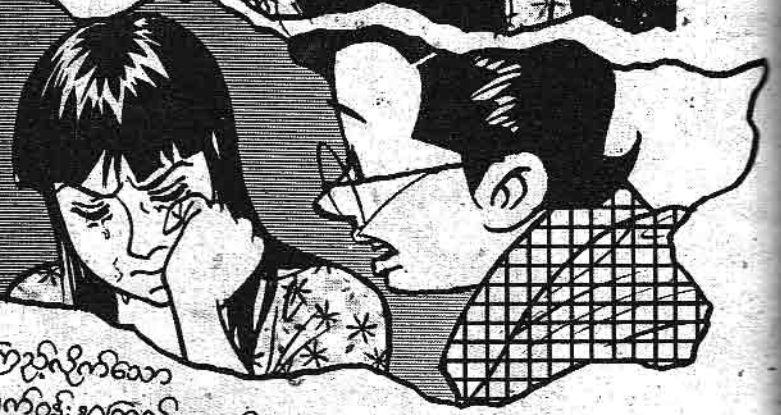

ပြီးတော့...
ချက်ချင်းပင်ခေါင်းကို
ငုံ့ပစ်လိုက်၏။ ပွဲကြီး
နွေးနွေးချစ်ချစ်သို့
ဝင်ရပါသည်...

ပျော်... ငါ... ငါ
ပြန်ပြန်ပါပြီ
အဲဒါ...
အဲဒါ...

ဆက်ခန့်ခေါင်းကိုမော့၍ ပွဲကြီးကိုပြည့်လိုက်သော
အချစ်၏ဝင်းဝင်းတောက်နာကျည် ချစ်ချက်ဝန်း အကြည်များကို ကျွန်တော့်တစ်သက်
အမှောင်တော့မည်ဟော့ဟိုပါ ပြီးတော့... ဗိုလ်ကြီးသွားကိုသိပ္ပံဖြင့်ထန်ပြီသည်စကားသံများ...

ခင်မိမိ...
ငါ့ရဲ့နှစ်ကောင်ထဲက ငါ့
မှတင်နှင်းမြင်ငါ့ရဲ့တစ်ကောင်
အဖြစ်အသက်ပေးသွားခဲ့ရပြီ
ငါက နှစ်ယောက်က ငါ့ရဲ့
တစ်ကောင်အဖြစ်ခံရဦးမှာလား
ပွဲကြီး...!

မောင်ကြယ်

ကမ္ဘာပေါ်က
ကတည်းက
မြောခဲ့ပါ
သန့်

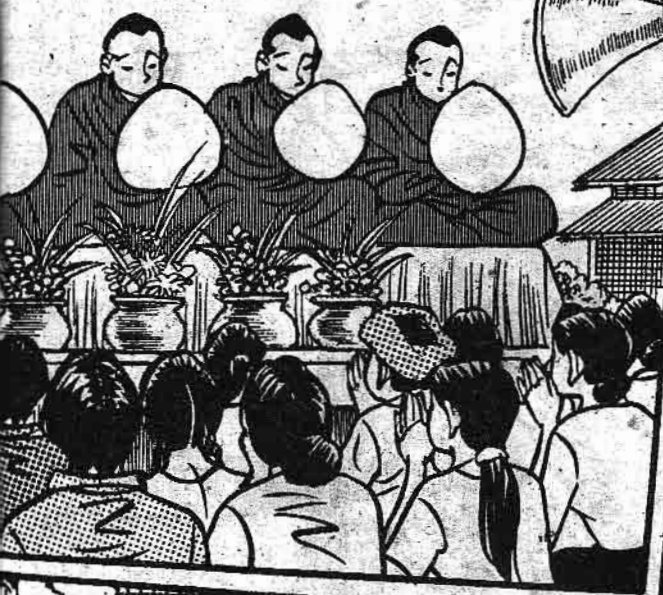
ကျွန်တို့ ပွဲတော်ပြီးသွား
ခဲ့လျှင် ကျွန်တော်တို့
သုလင်ဆိုင်၊ ဆွေဆွေ၊ ချစ်
တစ်ယောက်၊ လက်ထပ်
တော့မည်၊ သို့သော်... ဟု
ထို သို့သော်နောက်မှဖြော
ရွာဆက်လျှင်တော့...
“ ပွဲကြီးနှင့်မဟုတ်ပါ
ဟုတ်ပင် ဆက်လုပ်
တော့မည်။

ပုဆိုးပွင့်တစ်ယောက်
အောက်ဆုံးသွားခဲ့သောအဖွဲ့နှင့်
အောက်သက်နိမ့်တော်
ပြီးလည်းပြီးဆုံးခဲ့ပါပြီ..

ကြိုတင်ကြို..
တစ်ကွလုံးသိ
သတင်းဖြန့်ချိ
ထားခဲ့သည်
အတိုင်းလည်း
နွေးနွေးချစ်ချစ်
သူမတို့မိဘတွေ
ချင်းသဘောတွေ
ဝေးစားသည့်တစ်
ကွာခြားမှ ကွာကွာ
တူ သူငယ်သား
တစ်ယောက်နှင့်
ယနေ့လက်ထပ်ပွဲ
ကိုဆင်နွှဲခဲ့ပါပြီ..!

ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ပြီးနောက်တစ်သက်တာ
ကလေးငယ်တွေကလေးကလေးနဲ့ဖြစ်သော
ဖွဲ့စည်းပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေး
ပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေး
ပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေး
ပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေး

ဒီလိုဖြစ်လာလားကို မြေချပြီး နောက်
တစ်နေ့ ဒီအခန်းတစ်ခုကလေးမှာပဲ
ဖွဲ့စည်းပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေး
ပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေး
ပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေး
ပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေး

ငါ့ကိုမထားနဲ့တော့
ပျဉ်ငါ့ငါ့စိတ်မှာဆက်နေ
မို့မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး၊ ငါ့ဖိတ်
အသိုင်းအဝိုင်း ငါ့ချစ်သူအသိုင်း
ဝိုင်းနဲ့ ဖက်လုံး ချစ်လည်း ငါ
ဝင်ပဲကွဲ ဖြစ်ခဲ့ရပြီဦးဦး!

ငါ့မျက်နှာကို
ဖြင်ဖြောင့်သေ့ တစ်နေ့နဲ့
တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဖြစ်လာမှာ
တစ်ခုခု ဖန်တီးလာကြ
ဦးမှာပဲ...!

အဲဒီ ခုတ်ယာအကြိမ်
ကျရှင်တော့ ပေါက်ကွဲခဲ့ရတော့က
အခုထက်ပိုပြီး ထန်လာလိမ့်မယ်
မိကြောင့် ငါ့ရွာငယ်ကွက်ကွားနဲ့တော့
လို့ပဲမှတ် ငါ့ကို မင်းအဝတ်
အစား ခွဲခွဲပဲ ခွဲလောက်တော့
ထည့်ပေးလို့က်!

ပျဉ်ကို
ဘယ်လို
တားမရပါ...

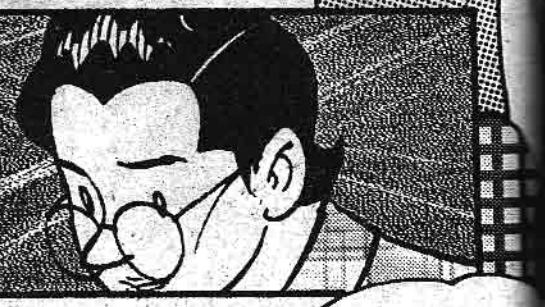

သူ့ထောင်းဆိုချက်
ထပ်ပြီး စာထက်စာစား
များနှင့် ကျွန်တော့်ရဲ့
အနည်းစာကျင့်ကိစ္စသာ
ပေးခဲ့ရပါသည်။

မင်း.....
ကုန်ကို
ထွက်ဖို့
ဖွဲ့လုပ်
ပေးမိချင်

မြန်မာပြည်ထဲက
တစ်နေရာကပေါ့ ပုပြင်လှ
မိမိမြန်မာလက်နဲ့တွေ့ခေါ်
တတ်တဲ့ ဦးရွှေကနဲ့ပဲ...
ဘာမှ မဆို လိုမိ
ပါနဲ့...!

စား! မသွား
ကလေးမှာမင်းကို
စာသိပေးထားခဲ့
ရဦးမယ်!

အခုငါပြောမယ်...
ခကားတွေကို မင်းတစ်
သက်လုံး ဘယ်သူ့ကိုမှ
ဖြန်မပြောပါဘူးလို့
ကတိပေးရမယ်!

ဘာခကား
တွေမို့ကြောင်းလဲ
ဖွတ်ဖွတ်...

သိပ်စာရေးကြီးတဲ့
စာကြောင်းတွေမို့ပေါ့
သူ့လယ်ချင်းငါတောင်းတဲ့
ကတိကို မင်းပေးပါ
ငါပြောပြခဲ့ပါရစေ!

ကဲကွာ...
မင်းဒီလောက်မှပြောဖို့
ဆန္ဒရှိနေရင်လည်း ပြော မင်း
တောင်းတဲ့ ကတိကို
ငါပေးတယ်!!

အေး! မင်းကတိ-
တည်ပါစေအောင်! ငါ့မြော
မှာကတစ်ခြားသူစာကြောင်း!
မဟုတ်ဘူး နှင်းမြ
စာကြောင်းကွ!

အေးဟုတ်တယ် နှင်းမြရဲ့
ဆောက်ခံတဲ့အချိန်ကလေးတုန်းကမင်းက
ဖော်ကြီးနှင်းမြကို သိသံထွက်လာမှာဆိုလို့
အေးရဲ့ကုတင်ဘေးကနေ ခလေးခေါ်သွား
တော့ ငါနဲ့နှင်းမြတို့ နှစ်ယောက်တည်းပဲ
ကျန်ခဲ့တယ် အဲဒီအချိန်ကလေးမှာ
ငါ သူ့ကို အသံသွင်းအသံနဲ့ ပေး
တယ် ပုဖြင်း!

ပွဲကြီးဆက်မြောသောစာကြောင်း အရာများကို
နားထောင်ရင်း ကျွန်တော့်စိတ်မြင်ကွင်းမှာ ဂုဏ်ရှင်
တစ်ကားပေါ်မှာ အေးများကဲ့သို့ တဖြေပဖြေ
ရှင်းသန့်မြင်ယောင်လာခဲ့ရပါသည်။ အဲဒီအခါ
အရာ... မယုံကြည်နိုင်စရာ... ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်
နာကျည်းခရာ ပုံငြိမ်များ.....

ဒွင်းမြ ..
စာချုပ်မှာ နင်နဲ့ငါ.
နှစ်ယောက်တည်းပဲရှိတယ်!
ဒွင်းမြ ငါ့ကိုပြောခမ်း...!
နင့်ကိုခော်ကားခဲ့တာ.
ဘယ်သူလဲ ?

ကလေးတွေကိုဆွတ်
ကိုင်ရင်း မှုတ်...
တရစုပဲမေးသတဲ့.

နင်ဟိုချင်း
သဘောတူမှာယွင်း
ခွဲကြတာလား.. မိမိမဟာ
ခော်ကားခံခဲ့ရတာလား.
နာနာသူက ဘယ်သူ
လဲ?!

ငါ့ကို
ပြောခမ်းပါဒွင်းမြရယ်.
ငါ့ကိုချစ်ရင်ပြောခဲ့
ခမ်းပါ..

ဒွင်းမြ မျက်လုံးလေး
တွေ မှိန်ပျော့နေပြီ.
ဆေးရုံကတင်ပေါ်ကာ
ဒွင်းမြခေါ်ဆောင်တဲ့
မိနစ်များ..

ဖြော့နွင်းမြ.
ငါ့ကိုတော့ အသိလေးခဲ့ပါ
နွင်းမြရယ်..!

ခုတော့
မှားခဲ့ပြီဟာ..
ငါ့ကို နွင်းမြတတ်
ပါ..

နွင်း.. နွင်းကို
ငါ့ သိပ်ချစ်ပါတယ်.
မွကြီးရယ်. ဒါကြောင့်
ငါ့ ဒီလို့လုပ်ခဲ့
မိတာ..

နွင်းမြ၏ တပျဉ်း လှုပ်ရှားနေသော ခွတ်ခမ်းကလေးတွေမှ တို့သဲသောလေးသံဖြင့်
ခကားလုံးကလေးတွေ မိသွန်လာခဲ့၏.

နေ့ခင်း နှစ်နာရီခန့်
 နှိပ်... နှင်းမြဲသည်။
 နွေးနွေး ချစ်တင့်...
 အိမ်ထဲထဲ... ထဲထဲ
 ဝင်လာခဲ့၏။

အိမ်အောက်ထပ်မြှာ...
 နွေးနွေး ချစ်တင့်...
 နှိပ်... သာဖြင့်...
 တစ်ယောက်တည်း...
 ပုလင်းထောင်နေတာ
 တွေ့ရ၏။ နွေးနွေးချစ်
 ကတော့... ကျောင်း...
 တက်နေတာ ဖြစ်ရ
 မည်။

ဟဲ့... နှင်းမြဲ
 အာကိစ္စ ဖြစ်လာ
 တာလဲ?

စိုက်ခင်းထဲမှာ...
ဖြူရင်း မျိုးဆံကုန်
သွားလို့နီးကြီးရဲ့...
မျိုးမြေပဲဆံတစ်ပြည်သား
လောက်ကလေးလို့နေတယ်!
ဘဝါဖြည့်ကြရအောင်
ဖြန့်လာယူတာ..!

ဒါနဲ့...
စာရီးတို့ကေမမြေ
ပါလား...!

တောင်ဘက်
ကွက်ကလေးပွဲသွားကြ
တယ်လေ.. ငါပဲအိမ်အောင့်
ကျန်ခဲ့ရတာ. မျိုးဆံကအိမ်
ပေါ်မှာဟာ! သွားတက်
ယူရဦးကံ့!..

အိမ်ပေါ်ထပ်သို့
လှမ်းတက်သွားသော်
သူမ၏အောက်ပိုင်း
အလှကို မှု့ယစ်ရုံစေ
ခွာသောရမ္မက်...
မောင်လုံးများဖြင့် ဝေး
ပြည့်ကျန်ရစ်နေခဲ့
မည်ဟု သူမ...
မထင်မှီ...

ဒါတိုင်းလည်း သည်အိတ်က
ဝင်ထွက်သွားလာနေကျမျှ
ဆင်ရုံပင် အပေါ်ထပ်သို့
တက်ခဲ့သည်။ သို့သော်
မျိုးဆံအိတ်က ငှာမတွေ့...

ဟိန်း!!
မျိုးဆံအိတ်က
ကယ်မြာလဲ အခေါ်
မှာ မတွေ့ဘူး

ထို့ကြောင့်
လှမ်းမေးလျက်
ရသည်။

ဒို့လ်ဃိးသာဇို
ကလိထပ်သို့
ဆဲလွေ့လွေ့ဖြင့်
တက်လာဇို သို့
မိတ်နုးထဲသို့
ဝင်သည့်.

သားဇို

ငါ...
ရတနာ့သိမ်းမိ
လို့ဟေ့. ဒီမှာလာ
ယူလှည့်..

အခန်းထဲသို့
လှမ်းစာဝင်မှပင် ချဉ်
ချသော အရက်နံ့နှင့်
အာဟာရမဲ့ကံဖြင့် ဂုဏ်ထူး
သန်မာဆူသော အား
အင်ပြည့် လက်ချောင်း
များ၏ ဗွေဖက်ချုပ်
နှောင်မြှောက် ခံလို့က်
ဂုဏ်..

ဒွင်းဖြူရယ်...
ဒိုင်ကသိပ်လွတာကိုး...
ဒီအိမ်မှာဒိုင်နဲ့ငါ့ဒွင်းယောက်
တည်းပဲရှိတာပါ
ဒွင်းဖြူရဲ့...

ဆင်ခြင်တုံတရား ဒွင်းလွတ်
သိက္ခာတို့သည် များယံခြင်းနှင့်
စာလွက်မှက်သောရမ္မာကိုလျှင်
များ ပေါင်းစပ်မှုထဲမှာမျောပါသွား
ခဲ့တော့သည်၊ လူသူကင်းမဲ့သော
လူ့စွမ်းစာနဲ့ အိမ်ကြီးရေခိုင်တစ်လုံး
၏လုံခြုံသော အိပ်ခန်းတစ်ခုထဲမှာ
ဖြင်းပယ်သံများ၊ ငိုကြွက်သံများကို
မည်သူကြားနိုင်ပါစဉ်နည်း...!

တောက်!
ဖြစ်ရလေကွာ...!
ဒါကို နှင်းဖြူက အခေါ်ကြီး
ကတည်းက ဖြောခဲဖို့
ကောင်းတယ်.

သူ့မှာ ကိုယ်ဝန်
ရှိလာပြီဆိုတာ သိရတဲ့
အချိန်မှာ သူ့က ခင်းစားတယ်
တဲ့ - ပုပြင်းရ - သူ့က ငါ
တို့ကို ဝဲတာလေ!

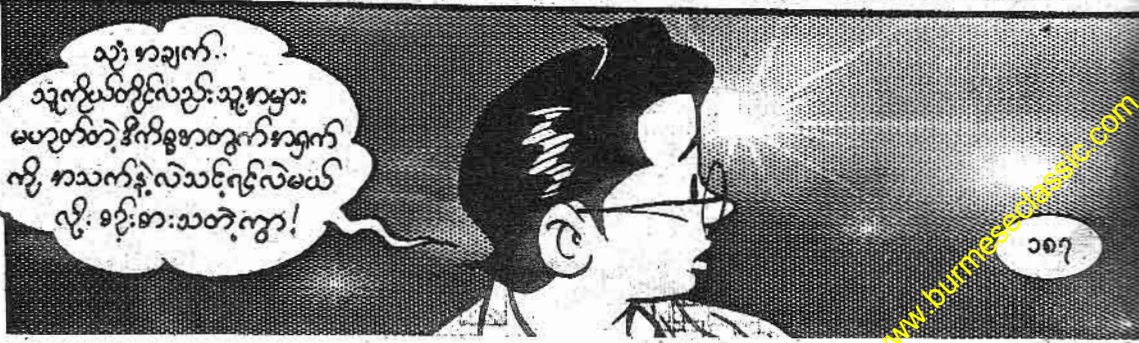

ဘာကို
ခင်းစားပြီး ဘာကို
ဝဲတာတဲ့လဲ ငါနား
မလည်းဘူး ပွကြီး!

ဒီကိစ္စကို ဖွင့်ချ
လိုက်ရင် တစ်ခုချက်
သူ့ သူငယ်ချင်း မိချစ်အာရှက်
မယ်... နှစ်ခုချက် အဲဒီ
အကြောင်းကို အာရင်ခံပြီး ငါ့
မိချစ်တို့ ချစ်သူချင်း
ကွဲမယ်!

သုံး ချချက်..
သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း သူ့မှာ
မဟုတ်တဲ့ ဒီကိစ္စအတွက် အရှက်
ကို အသက်နဲ့ လဲသင့်ရင်လဲမယ်
လို့ ခင်းစားသတဲ့ကွာ!

ဒီအကြောင်းကို ဦးကြီးသာဖြိုးက ပြောပြလျက်တော့... လူမသိခင်...
ဖျက်ဆီးလျက်ဆိုပြီး... ခရိတ်စာတွက်... သူလက်ကဏ္ဍလက်ခွပ်ကို
မြို့မှာရောင်းပြီး သုံးဖို့ ဆွတ်လေး လိုက်တယ်... တဲ့...

ဦးမြက-
ငါနဲ့ မိချစ်တို့ အတွက်
ကြားက... အနစ်နာခံ
တာကွ့!

ဟေ့...
ဟေ့...

ဦးမြက-
ကျန်းမာရေး ဗဟုသုတမှ
မရှိတာဘဲ ပူဖြင်းရသူကို
သူ့ဟာသူ ပက်ပက်ခက်ခက်
ဖြေရှင်းလျက်တော့ အသက်
ကိုပါ ပေးလျက်ရတဲ့ အထိ
ဖြစ်သွားတော့တာ
ပေါ့...
ပေါ့...

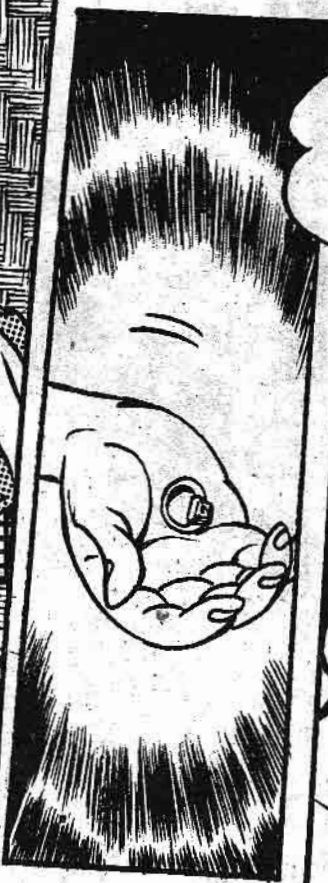

စာအိတ္တလက်စွပ်ကို သက်သေအဖြစ် သူမသေခင် မှာငါ့ကိုပေးသွားခဲ့တာပဲ။ အမြဲတမ်း သူ့ကိုယ်နဲ့မကွာ သိမ်းထားခဲ့တာ တဲ့။

ဟော ဒီမှာ..!

မူကြီးက သူ့စကား ဘာတဲ့တွင် နှိုင်းဖြဲးပေး ထားရန်ခဲသော ရွှေ လက်စွပ်ကလေးကို ထွက်ပြပါသည်။ လူမဆန် သော ကြောင် သူတော် ဂမ္ဘာက မူကြီး၏ ရွှေလက် စွပ်က ဖြီး ခဲသော ဖြစ်ရပ် များမှာတွက် ချင်မာသော သက်သေအဖြစ် ခဲပေပြီ..

ဝတ်က.. သေတဲ့သူကလေးပဲ တဲ့နောက်မှထော့ကွာ မင်း ဖွင့်ချလိုက်ဖို့ ကောင်းတယ်!

ကျွန်တော် ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နှင့် ပြောတာ မူကြီးက ပြီးသည်။ နာကျင်ကြေကွဲပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ပြောတော့ လွယ်တယ် ပုပြင်?...

ဒေတန်းက နာဖေကတို့ကိုတို့ကြိတ်ကြိတ် နှင်းဖြူကိုယ်ဝန်ဟာဘယ်သူနဲ့ရတဲ့ ကိုယ်ခန့်ဆိုတာ ရုပ်ရှာကသံသယကင်းစောင် မင်းပြောနိုင်လို့လား လို့မေးတဲ့ နာချိန်မှာ ငါ ထောင်း ခန့်ဖြစ် သွားတယ်..

လွတ်ခန့် ခေါ်သန့်ပြောချလို့က် မိတော့ မလို့ပဲ..

ပေါ့မယ်.. အဆင့်အောက်ကလေးမှာပဲ အာရောက်နေတဲ့ မိချစ်ကိုငါ့မြင်လို့က် ရတော့ ဘယ်လိုမှ မပြောရက်တော့ဘူး သူငယ်ချင်း.. ဒီအကြောင်းကိုငါ့ လက်ခွယ်ကြီး ထုတ်ပြောပြီး ဖွင့်ချလို့က် ရရင် အဲဒီလူမှာပဲမှာတင် မိချစ် ရှက်တာနဲ့ လိသေသွားမယ် ထင်တယ်..

မိန်းမသားဖြစ်တဲ့နှင်းမြ
ကတောင် ငါ့နဲ့မိချစ်
စာတွက် လူမသိသူမသိ
ခွန်လွတ်အနစ်နာခံသွား
သေးတာ မိချစ်က
ငါ့ချစ်သူလေ...
ပုပြင်...!

ငါ
သိပ်ချစ်တဲ့
ချစ်ဦးသူ

ဘယ်သူမှ
မသိပေမယ့် သူ့စာတွက်
ငါ အနစ်နာခံရဲ့
ဗွာပျံ့...!

အဲဒါ..
မိချစ်အပေါ်ထားတဲ့
ငါ့ချစ်ခြင်းရဲ့ရေချိန်ပဲ
ပုပြင်..!

ဒော့ ဒါလေမယ်
မင်းကတော့ သူ့ရဲ့ အချက်
ဒါသနဲ့ အာကျင်မိုင်းတီး ဗျ
ကိုပဲ မြန်ရတယ်မဟုတ်လား
ဖွတ်တီး !

ဖွတ်တီးက ကျွန်တော့်ကို
အနူးအညွတ်လေးလေးနက်နက်ပင်
တားဆီးပါသနဲ့

အများတကာရဲ့
အထင်သေးရွတ်ချမှု မင်းမိသားစု
ရဲ့ ခွန်ပယ်မှုတွေကိုပဲ ရတယ်
မဟုတ်လား မင်းမပြောချင်နေ
ငါကတော့ ဖွင့်ချမှပဲ
ကွာ...!

မလုပ်ပါနဲ့ ဖွတ်တီး
ဒီခကား တွေဟာ မှန်တယ် ဒါလေ
အချိန်လွန်ခဲ့ပြီ ဖွတ်တီးပြောတာ
ဖြစ်လေမယ့် ဘယ်သူ့ကိုမှ အကူ
မပြုတဲ့ အပြင် အကျိုးမဲ့ စေမယ်
ခကား မျိုး ဖြစ်နေပြီ !

ငါ့ကြောင့်...
ပဲပေါက်နဲ့ပဲ...
ပဲပေါက်နဲ့ပဲ...

ငါ့ချစ်သူ၊
မိချစ်လည်း ငါ့ကို စာမင်း
တရားနဲ့ နာကျည်းမျှနဲ့ပဲ
မေ့သွားပါစေ
တော့!

ငါ့ကြောင့်
ဘယ်သူ့မျက်နှာမှ မကြည့်
ဝံ့တော့လောက်စောင်.ရှက်စွဲ
သိမ်ငယ်ခြင်း.တွေကို သူတွေ ဟိုက်
မသွားပါနဲ့တော့
ကွာ!

တို့ကွကလေးဟာ
အချိန်နဲ့အမျှ.ခေတ်
ကာလနဲ့အညီ.ဖွံ့ဖြိုး
တိုးတက်နေဦး
မှာပါ...

အဲဒီဖူးဖြူးတို့တစ်ဖူး
 တွေကို ဒွန်ရှည်လများ ကိုယ်တိုင်
 မြင်တွေ့ခံစားလာကြရမယ်တစ်ချိန်ချိန်
 မှာတော့ ပွကြီးဆိုတဲ့ဌာသားတစ်ယောက်
 က ဒွင်းမြို့ဆိုတဲ့ ဌာသူတစ်ယောက်ကို
 အလောင်းကို ပြန်သယ်လာခဲ့ဖူးလို့
 ဌာနာတယ်ဆိုတာ လက်တွေ့ကျတဲ့အယူ
 အဆယူတင်ပါလားလို့ အားလုံး
 နားလည် လက်ခံလာကြ
 ပါလိမ့်မယ်...

ဒီ အယူဌာသလောင်း
 ကြီးကိုတိုက်ဖျက်ချင်တာရော
 ဒွင်းမြို့ရဲ့နောက်ဆုံးဆန္ဒလေးကိုဖြည့်ပေး
 ချင်တာရောကြောင့် ငါ့ဗုဒ္ဓကျောက်မယ်
 ဆိုတာသိရက်နဲ့ ငါ အခုခန့်ခံခဲ့တာပါ
 အားလုံးကို ခွန်လွှတ်ရမယ်ဆိုတာ
 သိရက်နဲ့ သိသိကြီး ဆက်
 တွ်ခဲ့တာပါ...

ငါကတော့
ဘယ်စာလုပ်အသက်ပုံ
ရောက်နေနေ... နာဒီမိတ်ထားနဲ့
ဆက်ချိတ်ကန်စာသက်ရှင်သွား
ဦးမှာပဲ သူငယ်ချင်း!

မင်းလည်း
မင်းကတိအာတိုင်ဆောင်
ကောင်းထိန်းသိမ်းစားပါ
ပူဖြင်းရာ ဒီလက်ခွက်ကွဲသွား
မင်းပဲသိမ်းထား
လွှက်ပါတော့!

ငါတော့...
ဒီကနေ့ပဲ... ကွာက
ထွက်တော့မယ်
သူငယ်ချင်း!

လွန်ခဲ့သော
သုံးနှစ်ကျော်က...
စကားများကို...
ကျွန်တော်...
ကြားယောင်နေဆဲ..

စာထဲကလေးသုံးစုံ...
လမ်းခရိုင်တွေမှာ...
သာပါသောကျောပိုက်...
ကိုလွယ်လွယ်ကလက်ဖြင့်...
နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွား...
ခဲ့သော... ပွဲကြီး၏နောက်...
ဆုံးပုံရိပ်များကို...
ကျွန်တော်မြင်ယောင်...
နေဆဲ...

ယခုထိတိုင်... လျှို့ဝှက်ခွာသိမ်းဆည်းထားသော ကျွန်ုပ်ကလေး...
သည်လည်း... ကျွန်တော်ထံမှာရှိနေဆဲ... သူမနှင့်သူမအသိုင်း...
စာပိုင်း၏... ဂုဏ်သိက္ခာနှင့်လိပ်ပြာအတွက်... အနစ်အခါခွင့်လွှတ်သွားခဲ့သော...
ချစ်သူ... အဆီထားရှိသည်... မိချစ်၏... အမှန်းတကား...
တို့သည်လည်း... ယနေ့တိုင်...
ရှင်သန်နေဆဲ...

ထိုအတူ... ကိုယ်ကတိနှင့်...
ကိုယ်... ကျွန်တော်ကလေးထံ...
လည်း... ကိုယ်နှလုံးသာ...
အသိတစ်ခုကို... သတ်ကြီး...
ထိန်းချုပ်စာကျင့်... ချထား...
ဖြစ်တော့သည်...

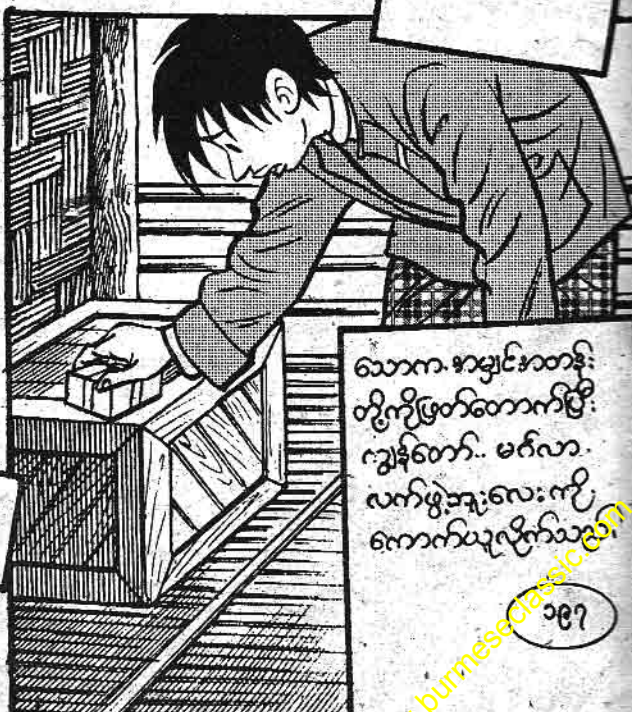
နိဒါန်းခင်း၏နေ့ခြင်
နုများကြားမှဖြတ်သန်း
ဝိဟိတ်ခတ်လာသည်
လေပြေက-စာပုဇွန်
အနည်းငယ်ကလေးထွက်
နေပြန်သည်။

လေပြေနှင့်စာတူပါလာသည်။ ခံပယ်ရနံ့များ
ကာလည်း စေားချမ်းခြင်းနိမိတ်များသာပင်။

ဤအမြင်သက်မှ
စေားမြဲခြင်းများက
ကျွန်တော်ရင်ထဲမှ
အဖြေရှာစေရသော
နာကျင်ကြောကွဲမှု
များကိုငြိမ်းသတ်
နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

သောက-အမျှင်အတန်း
တို့ကိုဖြတ်တောက်ပြီး
ကျွန်တော်.. မင်္ဂလာ
လက်ဖွဲ့သူ့လေးကို
ကောက်ယူလျက်သာ။

မင်္ဂလာဆောင်ပွဲက
လှော်ရည်ကိုင်မို့
ဆွဲကားသို့က်
မြိုက်လှသည်။

မင်္ဂလာ ဆောင်ပွဲ
နာမည်ကျော်ကလေးက ပုလဲနဲ့
စိမ်းယာနဲ့ ညှိသည့်အခါ

ဆွေးနွေးချစ်ခင်က
ဆစ်ချိုးတစ်ခု
အတွက် ကန့်လန့်က
ကားလိပ်တစ်ဆူကို
မတင်လိုက်ခြင်း
ဟုလည်း ဆိုနိုင်
ပါသည်။

အခေါ်ဝေါ် ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်ခဲ့ဖူး
မောင်နှံနှစ်
နှောင်ဖွဲ့

၁၉၈

ထွန်းစာတိုင်း ကျွန်တော်
လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းအပ်ပြီး အားပွဲ
ပွဲတစ်ခုခုတွင် ဝင်ဆိုင်
နေလျက်ရှိ...

ဟယ်!
ပျိုင်း... ဒင်း...
တစ်ယောက်ထဲ
လား...!

သတို့သမီး ဝတ်ချင်
အလှူကြီး လှူနေလော
နွေးနွေး ချစ်ကိုကြည့်ရင်း
ကျွန်တော် လတ်တလက်
ခကာ မဖြောင့်ဘဲ
ဆွဲအနေမိသွား

၁၉၉

ကော့ပိုက်ကြီး ကဆာ
ဂွယ်ပဲဟော့!

ထိုခဏတွင်..
လျှိုပါးလော့ ပြုံးပွင့်
လော့.ခံစားမှုကင်းမဲ့
ပုံရိပ်သာ. ရွေးချွန်
ဖို.ခဏားတစ်ခွက်
က.အာတိုင်းအာဆမဲ
ဖြောက်ခြား.ရွာကုန်
တော့အားထဲ ပူလောင်
ရွာ. စီးဝင်လာသည့်

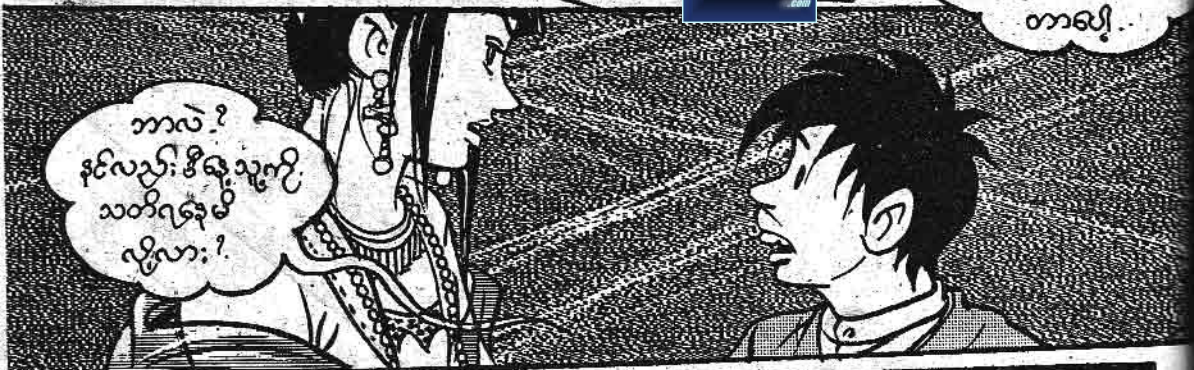
ငါ့မက်လာပွဲကို
လာရတော့. နှင့်အကောင်
ပွဲကြီးကို. သတိမရမိဘူးလား
ပုဖြင်း...

BURMESE CLASSIC

ဘယ်လို
ဖြောက်ပျက်တာလဲ
မိချစ်ရယ်. သိပ်သတိ
တာပေါ့..

ဘာလဲ?
နှင်လည်း ဒီနေ့ သူ့ကို
သတိရအောင်
လို့လား?!

100

တစ်ကယ်.
ပုဖြင်း. ငါ့သတိ
ရအောင်!

ဒီလေမယ်၊
ပျော်လို့တော့
မဟုတ်ဘူး!

ဆူးလို့ သခွာ၊
မရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို
အဖြီးတိုင်လမ်းခွဲလိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း
သက်သေပြတဲ့ ငါ့မင်္ဂလာပွဲကို
ကြည့်ရင်း တစ်ခုခုခံစားနေရမယ်
ခင်၊ မျက်နှာကို အာရုံသာမရှိဘဲ
ကြည့်လိုက်ချင်လို့ပဲ။

BURMESE CLASSIC .COM

ဖြစ်ရလေ...
မိခင်...
ရယ်!

ခွဲကားသည့်
ဘိကြီးရွာဖြင့်ထိန်းသိမ်း
ကျဉ်းချထားခဲ့ရသော
ဘိုးနှင့်ကျွန်တော်နှစ်ဦး
ကဲ့တို့ကကျဉ်လျှိုဖြတ်
သော ဓကားပင်
ခံသည့်

ကျွန်တော်နှင့်အတူလမ်းခွကွင်းမှ
ဒေါ်လတ်တို့ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစိတ်
သောကံနှင့်ဒေါ်မနုဿာစိတ်များက
ကျွန်တော်နှစ်ဦးသားကိုတရုတ်
ရုပ် နှုတ်၊ ရှေ့သလို မျက်လုံး၊ ခပ်ပိတ်
မှ မျက်ရည်များ ဖိတ်ခင်ကျလာ
ကြသည့်၊ ကျွန်တော်နှစ်ဦးထင်ကို
လက်နှိပ်ကာဖြင့်နှိပ်ထားလိုက်
သည့်၊ စိတ်နှလုံး ကြေကွဲဖွယ်ရာ
စာချိန်များ ယတ်ဖြတ်လျှို့အံ့
ပါစေတော့...

ညာက...
တစ်ခဲ တစ်ခဲ.
ရင်ဖိုလာခဲ့ပြီ..

ကျွန်တော့်ဥယျာဉ်ကလေးမှာတွင်းမှာမည်း ပုရင်းရင်ကွဲသံမှာ
ပုရင်းသံများလွှမ်းခြုံနေခဲ့ပြီ...

BURMESE
CLASSIC

မနက်ခင်းကကြားခဲ့ရသော မိချစ်၏
နာကျည်းခံကာကြောင့်လျှိုင်းခတ်
တုန်ခါခဲ့ရသော ကျွန်တော့်စိတ်ဓာတ်
မှာ တည်ငြိမ်မှုရအစဉ် ကျွန်တော့်
ဥယျာဉ်လေးထဲကတိမှာပဲ တစ်ယောက်
တစ်ယောက်လာရောက်ကြော့ခြင်းတို့လည်း
အဆုတ်သပ်ပါပြီ...

BURMESE CLASSIC

အုန်တော့ ဝန်ခံခဲ့
ဖျမ်းထွက်လိုက်သည်။
လ မရှိသော်လည်း
ကြယ်ရောင်တို့ဖြူပင်...
ရံသွားလမ်းကလေးကို...
အုန်တော့ခြင်နေရပါသည်။

ညကောင်းကင်ကိုမော့ကြည့်လိုက်တော့ မျက်စိပစ်ချေကြ
သည် ငွေကြယ်ပွင့်ကလေးတွေကိုဖြင်ရအံ့။

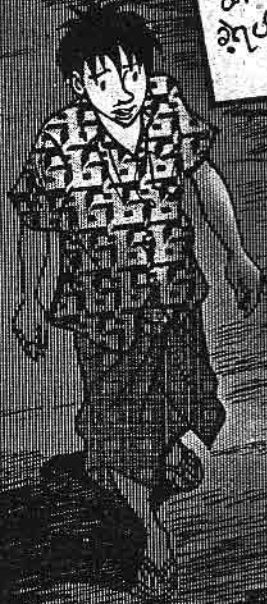

သုတိုဟထဲတွင် နာမည်ကျော်
လူသိများပြီးဖြစ်သော ခုနှစ်
ခင်ကြယ်တို့ ရင်ကြယ်တို့
သောကြာကြယ်တို့ကို
ကွန်တော်မတွေ့မိသေးပါ။
သို့သော် သုတိုဟားလုံးမှာ
ကိုယ်ပိုင်လင်းလက်မျှတွေ
ကိုယ်တိုင်ချေကြပါသည်။

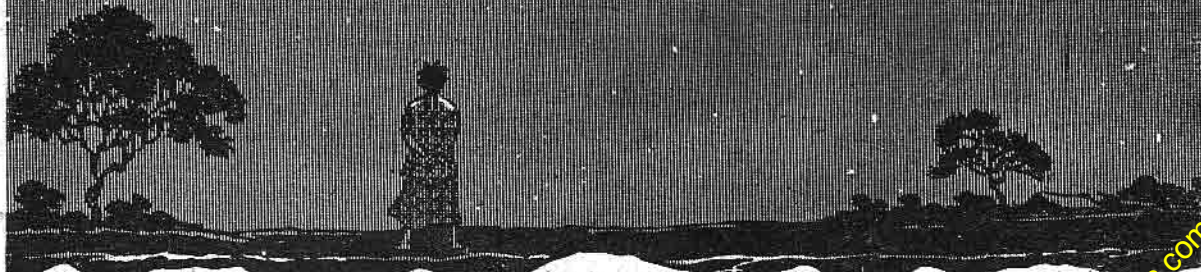

ထိုမထင်ရှား
မကျော်ကြားသော
အညွတ်ကြယ်ပွင့်
ကလေးတွေ၏အပင်
ရောင်ကို အားပြုဖို့
ကျွန်တော်ပျောက်
ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော့်ခေါင်း
ထိမှာ ဖျပ်ခနဲ
အတွေးတစ်ရပ်
ဝင်လာ၏။

အညွတ်နှင့်မြေသည် သူချစ်သောသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်၏ချစ်ခင်စွာလမ်းစာတွက်
အနုစံနာခံရင်း အသက်ကို နှိပ်လွှတ်သွားခဲ့သည်။

ထိုအတူ အညွတ်ကျေးလက်သားတစ်ဦး မှသာဖြစ်သောပွဲကြီးသံဃ်လည်း .. သူချစ်သူ၏ လက်သီးကွာ
စာတွက်အနုစံနာခံရင်း မွေးရပ်ကော်ကို နှိပ်လွှတ်သွားခဲ့သည်။

သူ့မယ့်ကြည့်သော အယူအဆ
ဟောင်း၊ တစ်ခိုကို မှတ်တမ်းရရှိ
အတွက် မိဘတွေမျိုးနှင့် ဂျစ်ခင်
ရင်းနှီးရသော မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း
များကို စွန့်လွှတ်သွားခဲ့ပြီ..!

BURMESE CLASSIC

၂၀၆

ခင်ခင်တော့... ကိုယ်ရပ်ကွာဒေသမှ လက်တစ်ဆုပ်ခာလူတစ်စုက လွဲလျှင် ထို့ထက်ပို၍ အယ်သုတမ္မာ
မယ်ကြသော မထင်ရှား မကျော်ကြားသော ပွဲကြီးနှင့် နှိုင်း မြေတို့သည် အညာကြွေမှာသာ...

သို့သော်.. သူတို့၏
ဗိုလ်လှော် အနုစိန်အိမ်မှာတို့
ကတော့ ကြယ်စင်တစ်ပွင့်
လို့.. ကိုယ်ပိုင်အလင်းဖြင့်
တောက်ပနေကြ၏..

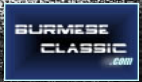
ကျွန်တော်
အဖို့တော့.. ထိုသူလှော်
ချင်းနှစ်ဦးသည်.. တောက်
ပနေသော အညွှတ်
ကြယ်စင်တစ်ပွင့်ပင်
ဖြစ်သည်..

ထိုမှာတွေးမူရင်၏ အဆင့်မှာပင်.. ကျွန်တော့်အားထိုမှာ.. တစ်ခါတုန်းကကြားခဲ့ဖူးသော
ပုဂ္ဂိုလ်၏ ခဏားသံတစ်ချို့ကို ဖြန်လည်ကြားယောင်လာမိရပြန်ပါသည်..

တယ်ကြယ်ပွင့်ကိုမို့
မလင်လက်ကုသူးလို့ခတ်ကံဝဇာ
ကြီးက. နာမိနဲ့လေး. မထားဘူး.
ကြယ်စင်တိုင်း. မှာလင်းလက်ခွင့်
ရှိတယ်. ဒါ.. ငါ့
ခံယူချက်ပဲ..

ပွကြီးနှင့်နှင်းမြကိုမြင်းမြရွာတမ်းတရင်း..
ကွန်တော်. လေးနက်ရွာဆရာတောင်းလို့ကံမိပါသလို့.

ချစ်လော..
သုဇယ်ချင်းနှစ်ယောက်.
ရောက်ကုသရမ့်မှာလင်း!
လက်နဲ့ကြံပါစေ..!

